

**Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs,
Voortgezet Onderwijs en BVE**

ingesteld door de Vereniging Besturenraad
Protestants Christelijk Onderwijs

ADVIEZEN 2002

INHOUD

02002	niet signaleren dyslexie
02004	pesten
02005	schriftelijke overhoring in strijd met leerlingenstatuut
02006	pedagogische en didactische verwaarlozing
02007	handelwijze school inzake dyslexie en doorverwijzing voortgezet onderwijs
02008	doorgeven van informatie als referent aan evt. nieuwe werkgever leerkracht
02010	functioneren leerkracht
02011	informatie aan gescheiden ouders
02014	disfunctioneren team en directie school, handelwijze niet in belang van kinderen
02016	lichamelijke mishandeling door remedial teacher
02017	onbehoorlijk optreden leerkracht en afhandeling klacht door school
02018	schorsing vanwege diefstal
02021	onvoldoende actie school i.v.m. oplossing diefstal
02022	handelen school inzake weggelopen leerling en niet geven van informatie
02023	nalaten melding te maken van sexueel misbruik leerling met stiefzusje
02024	lichamelijke mishandeling en afhandeling van klacht door school
02025	verplicht stellen meerdaagse excursie
02027	verhoging overblijfgeld
02028	pesten
02029	kindonvriendelijk klimaat op school, ontbreken pestbeleid
02030	gebrekkige communicatie school
02031	handelen school omtrent sexueel getinte gedragingen kleuter
02032	pesten
02033	discriminatie door leerkracht
02036	sexuele intimidatie en sexueel misbruik door gymleraar
02040	omgaan met hoogbegaafdheid en onveilig schoolklimaat
02041	onzorgvuldige gedragingen mentrix
02044	onvoldoende begeleiding leerling en niet- nakomen toezeggingen door school
02049	doorverwijzing ZMOK onderwijs, slechte communicatie
02050	schoppen door leerkracht, afhandeling klacht door school
02052	lichamelijke mishandeling, onveilig schoolklimaat
02053	schorsing, overtrokken reactie school
02054	onvoldoende begeleiding ADHD
02055	pesten en overplaatsing gepeste leerling naar andere klas

Klachtennummer 02002

Advies aan

het bestuur van *** , Stichting voor bijzonder Primair Onderwijs in de *** (verder ook te noemen: het bestuur of het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de heer en mevrouw *** te *** (verder te noemen: klagers).

I. Verloop van de klachtenprocedure.

Bij brief van 17 januari 2002, ontvangen op 18 januari 2002, hebben klagers zich tot de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) gewend met het verzoek om hun klacht te behandelen.

De Commissie heeft het bevoegd gezag en de aangeklaagden gevraagd te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Desgevraagd heeft het bevoegd gezag op 8 februari 2002 laten weten dat het bestuur is aangesloten bij de Commissie, en de modelklachtenregeling van de Besturenraad PCO hanteert.

Bij schrijven van 14 februari 2002 hebben S. *** , directeur *** , P. Tolhuis, adjunct directeur bovenbouw *** en A. *** , intern begeleidster op de *** , gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Op 19 maart 2002 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht, alwaar klagers in persoon zijn verschenen. Namens het bevoegd gezag zijn verschenen *** en *** . Voorts zijn verschenen *** , directeur *** , *** , adjunct directeur bovenbouw *** en *** , intern begeleidster op de *** .

II. Standpunt klagers.

Uit hetgeen schriftelijk en op de hoorzitting door klagers naar voren is gebracht, leidt de Commissie de navolgende klachten af. De basisschool *** heeft ten onrechte niet gezocht naar de oorzaak van de leerachterstand van klagers' zoon, *** . Na de basisschool is *** naar het VMBO gegaan. Op het voortgezet onderwijs kwam opnieuw de leerachterstand en met name de spellingsproblematiek naar voren. Uit diverse testen is inmiddels gebleken dat *** dyslexie heeft en op niveau van groep 5 / 6 van de basisschool verkeert. De dyslexie had volgens klagers op de basisschool moeten worden ontdekt. De kennis van de leerkrachten is op dit punt tekortgeschoten.

Voorts stellen klagers zich op het standpunt dat men op de basisschool *** tekort is geschoten in de begeleiding van *** en in de communicatie. Door het ondeskundig optreden van de leerkrachten heeft *** het plezier dat een schoolgaand kind moet hebben gemist.

III. Overwegingen van de Commissie.

De door de school gehanteerde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Commissie Primair en Voortgezet Onderwijs, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie als volgt.

Uit de op 14 februari 2002 toegezonden reactie van de school en hetgeen op de hoorzitting naar voren is gekomen, is het volgende gebleken.

In groep 6 is onderkend dat de zoon van klagers achterstand op het gebied van spelling opliep. In de groep is klagers' zoon toen in een taalgroep gezet, waar veel aandacht werd besteed aan vaste patronen, veel extra uitleg werd gegeven en met behulp van een regelschrift werd geprobeerd regels aan te leren. De achterstand werd ondanks extra hulp niet ingehaald.

De ouders hebben toen de school toestemming gegeven het FIKTW-dyslexieonderzoek af te nemen. Op 19 november 1998 is het onderzoek door mevrouw ***, intern begeleider, afgenomen.

De uitkomsten van het onderzoek heeft de intern begeleider vervolgens besproken met drs. ***, orthopedagoge en deskundige op het gebied van dyslexie. De uitkomsten van het onderzoek hebben aangegeven dat *** niet echt dyslectisch was, maar dat er meer sprake was van dyslectische trekken. Drs. *** heeft op 12 januari 1999 een handelingsplan opgesteld. Op 1 maart 1999 is de uitslag van het onderzoek met mevrouw *** besproken.

Vanaf het moment dat het handelingsplan is opgesteld heeft *** de aanpak gekregen, die een dyslectisch kind ook zou krijgen. Van de zijde van de school is gesteld dat tijdens de vervolgbesprekingen met drs. *** op 6 juli 1999, 5 oktober 1999, 30 november 1999 en 15 februari 2000 het handelingsplan is geëvalueerd en aangepast. *** kreeg in groep 6, 7 en 8 werk uit aangepaste leermethodes, te weten de Kijk en Luistermethode, Zelfstandig spellen en Spelling in de Lift. *** heeft het er moeilijk mee gehad dat hij ander taalwerk maakte dan de andere leerlingen van de groep. Middels het twee tot drie maal per schooljaar afgenomen Pi-dictee werden de vorderingen van *** in de gaten gehouden.

Gelet op het vorenstaande kan naar het oordeel van de Commissie niet worden gezegd, dat de basisschool "de ***" niet heeft ontdekt dat *** een spellingsachterstand had opgelopen. Dat aan deze spellingsachterstand niet direct de diagnose dyslexie is gekoppeld kan - gezien de verschillende mogelijkheden van interpretatie ten aanzien van dyslexie - de school niet worden verweten.

De Commissie kan niet anders dan constateren dat basisschool "de ***" voor *** de op haar rustende verantwoordelijkheid, om de geconstateerde achterstanden trachten te verkleinen, heeft genomen. De door de school geboden zorgstructuur acht de Commissie voldoende. In dit kader wordt verwezen naar het opgestelde handelingsplan dat dyslectische kinderen krijgen, naar de gehanteerde speciale lesmethodes en naar de toetsing van de vorderingen middels het Pi-dictee. Niet gebleken is dat de kennis van de leerkrachten op dit onderdeel onvoldoende is geweest. Het verschil in inzicht (ook bij deskundigen) met betrekking tot het begrip dyslexie en de verschillende definities die als gevolg daarvan worden gehanteerd kunnen heel goed verklaren waarom bij *** in het voortgezet onderwijs wel meteen de diagnose dyslexie is vastgesteld. Dit betekent echter nog niet dat de basisschool op dit punt tekort is geschoten.

In zoverre acht de Commissie de klacht dan ook ongegrond.

De Commissie is daarentegen wel van oordeel dat de communicatie van de school naar de ouders toe niet voldoet aan de daaraan te stellen eisen. De basisschool "de ***" heeft in onvoldoende mate de ouders op de hoogte gehouden van de door hen genomen stappen teneinde de geconstateerde spellingsachterstand weg te werken. Het gesprek in groep 6 met de intern begeleider over de uitkomsten van het onderzoek en de normale oudergesprekken acht de Commissie daartoe niet toereikend. Ook gedurende de daarop volgende schooljaren had de informatievoorziening naar de ouders toe en dan met name informatie over de - bijgestelde - handelingsplannen meer aandacht moeten verkrijgen. De Commissie constateert dat het probleem van *** geen "door school en de ouders gezamenlijk gedragen probleem" is geworden.

Gezien vorenstaande overwegingen acht de Commissie de klacht voor wat betreft de communicatie tussen de school en klagers gegrond.

IV. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

- verklaart de klacht gegrond voor wat betreft de communicatie naar klagers toe
- verklaart de klacht voor het overige ongegrond.

V. Advies

De Commissie adviseert het bevoegd gezag in samenspraak met de school na te gaan op welke wijze de communicatie omtrent de opgestelde handelingsplannen naar de ouders toe kan worden verbeterd. Met name moet worden vastgelegd wie terzake de verantwoordelijkheid draagt. In de onderhavige zaak is naar het oordeel van de Commissie onvoldoende duidelijk geweest of dit de taak was van de groepsleerkracht of van de intern begeleider, die de FIKTW-dyslexieonderzoeken afneemt en de resultaten daarvan met de orthopedagoge bespreekt.

Klachtnummer: 02004

Advies aan:

het bestuur van de Vereniging "Een school met de Bijbel te ***" te *** (hierna: het bevoegd gezag),
inzake de klacht van mr. *** te *** (hierna: klager).

I. Verloop van de klachtprocedure

Bij brief, gedateerd 04 februari 2002, is door klager een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (hierna: de Commissie) tegen Christelijke Basisschool *** te *** inzake het jarenlang niet in de hand houden van structureel pestgedrag van een medeleerling, ***, ten opzichte van zijn zoon ***, als gevolg waarvan laatstgenoemde uiteindelijk is ingestort.

Desgevraagd hebben de school en het bevoegd gezag bij brieven van 21 februari en 11 maart 2002 gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Op 20 maart 2002 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht, waar klager, vergezeld door zijn zoon, ***, directeur van de school en ir. ***, voorzitter van het bevoegd gezag zijn verschenen. Tevens zijn verschenen ***, leerkracht groep 7/8 en ***, leerkracht van de plusgroep.

II. Feiten en omstandigheden

Uit de stukken is de Commissie – samengevat - het volgende gebleken.

De zoon van klager, *** ***, zit evenals *** in groep 8 van de Christelijke Basisschool *** te ***. Beide jongens zijn hoogbegaafd en volgen met nog een leerling uit groep 8 gedurende twee ochtenden per week aangepaste lessen in de zogeheten "plusgroep", die uit negen leerlingen bestaat.

*** heeft last van gedragsproblemen, die zich uiten in agressief gedrag met name tijdens spelsituaties. *** wordt daarom in overleg met de schoolleiding al enige tijd begeleid door een orthopedagoog en heeft een sociale vaardigheidstraining gevolgd.

Het komend schooljaar zullen beide jongens naar verwachting een school voor voortgezet onderwijs gaan bezoeken. Met het oog hierop heeft *** op vrijdag 1 februari 2002 met zijn ouders een voorlichtingsavond bezocht van het *** te ***. Daar bleken ook *** en zijn ouders aanwezig te zijn. *** is vervolgens zo geschrokken van de gedachte dat hij op een volgende school weer bij *** in de klas zou kunnen komen, dat hij die avond volgens zijn ouders helemaal is ingestort.

Dit is voor klager aanleiding geweest gelijktijdige klachten in te dienen bij de Landelijke Hoofdinspectie van Onderwijs, de politie en de Landelijke Klachtencommissie. Voorts heeft klager de school in kort geding gedagvaard.

III. Standpunt van klager

Volgens klager wordt *** al jarenlang structureel gepest door één medeleerling, te weten ***, wiens vader bestuurslid is van de school. Deze jongen heeft last van gedragsstoornissen, waardoor hij op de meest onvoorspelbare momenten als het ware "explodeert" met agressief gedrag tegen klasgenoten. Dit uit zich regelmatig in lichamelijk geweld (slaan en schoppen), maar ook vaak in mentaal geweld (onbeheerste vloek-, scheld- en treiterpartijen). Alleen al ten aanzien van zijn zoon is het volgens klager gemiddeld eens per week raak. Het agressieve gedrag vindt steeds plaats als er geen of onvoldoende toezicht van een leerkracht is. Klager heeft dit probleem reeds meerdere malen bij de school en bij de ouders van *** aangekaart en om maatregelen verzocht. Beiden erkennen het probleem. Zo heeft de school al in 1999 (*** en *** zaten toen in groep 6) in een brief alle ouders hierover geïnformeerd en aangekondigd de nodige maatregelen te zullen treffen in de vorm van meer toezicht en meer persoonlijke begeleiding van ***, om hem in het gareel te houden.

Het geweld heeft zich echter volgens klager gecontinueerd in groep 7 en 8 en is recentelijk zelfs fors toegenomen. De maatregelen zijn derhalve evident onvoldoende. De school is tot op heden niet in staat gebleken het probleem te beheersen. Bovendien voert de school haar beleid niet uit en is daarop volgens klager niet aanspreekbaar gebleken. Klager stelt in de klacht de school verantwoordelijk voor haar uit de hand gelopen pestbeleid en wil dat *** zijn school in een veilige omgeving af zal kunnen maken.

IV. Standpunt van de school en het bevoegd gezag

De school en het bevoegd gezag hebben in hun schriftelijke reactie op de klacht - kort samengevat - onder meer het volgende verklaard.

*** en *** zitten al jaren in dezelfde groep. *** is hoogbegaafd, weinig weerbaar en staat enigszins buiten de groep. *** is eveneens hoogbegaafd, vaak gespannen en tijdens een spelsituatie moet hij soms ontladen, wat niet altijd zonder conflicten verloopt. *** is jarenlang begeleid door een orthopedagoog, eerst van het Academisch Ziekenhuis Utrecht en later van 'Basis in Perspectief' te ***. Deze begeleiding is met succes afgesloten en heeft het gedrag van *** in positieve zin beïnvloed. De school heeft een aantal malen met bedoelde orthopedagogen overleg gehad. Zij gaven aan dat *** een normale jongen is die in het gewone basisonderwijs thuishoort. Naar aanleiding van een incident in september 1999, dat overigens niet enkel betrekking had op *** en ***, heeft de school een aantal extra maatregelen genomen:

Extra toezicht tijdens de pauze (twee leerkrachten i.p.v. één);

In overleg met de ouders heeft *** een cursus sociale vaardigheidstraining gevolgd;

Na een driftbui van *** richting een aantal leerlingen (in 1999) zijn de ouders van de groep van *** middels een brief op de hoogte gebracht van de maatregelen en van het schoolstandpunt t.a.v. pesten e.d.;

Op verzoek van de ouders en school is een specialist in hoogbegaafdheid geraadpleegd.

Deze maatregelen hebben geresulteerd in:

Een aanpassing van het lesprogramma van de hoogbegaafde kinderen, onder wie *** en ***. Ouders van kinderen uit de groep van *** hebben begrip getoond en laten weten achter het beleid van de school te staan;

Een samenwerking van *** en *** in de plusgroep, onder het motto 'je hoeft geen dikke vrienden te zijn om met elkaar samen te werken, als je maar met respect en tolerantie met elkaar omgaat' is zo opgebouwd;

Het laatste jaar heeft *** geen driftbuien meer gehad.

Het gedrag van *** is volgens de school niet bewust gericht op ***. *** is wel wat minder weerbaar, soms onzeker en gevoelig voor gedragingen van anderen. Dit is tijdens zijn schoolloopbaan verschillende malen met zijn ouders besproken. Hij heeft een uitdagend onderwijsprogramma gekregen en daarna is zijn onderwijsprogramma aangepast in verband met zijn plaatsing in de plusgroep. Dit heeft erg positief gewerkt voor hem.

Door middel van een goed onderwijsprogramma en gedragscorrecties zijn er sinds september 2001 geen noemenswaardige en voor de school merkbare incidenten meer geweest tussen *** en andere leerlingen. Er is zeker géén sprake van structureel pestgedrag van ***. Verbale woordenwisselingen en kleine aanvaringen horen bij de ontwikkeling van kinderen en bij het groepsproces.

Naast de genoemde maatregelen is er de laatste jaren op schoolniveau gewerkt aan een betere leef- en werkomgeving voor de leerlingen. Zo is er een pestprotocol ontwikkeld en wordt minimaal één keer per jaar in elke groep een sociogram afgenomen. Regels, afspraken en gedragingen komen tijdens leerlingbesprekingen en teamvergaderingen regelmatig aan de orde. Bij buitensporig gedrag worden de ouders op de hoogte gebracht en maatregelen genomen.

De school en het bevoegd gezag zijn van mening dat de boosheid van klager zijn oorzaak niet kan vinden in nalatigheid van de school of in gebeurtenissen die zich in het afgelopen schooljaar hebben afgespeeld.

V. Overwegingen van de Commissie

De Commissie overweegt het volgende.

Op grond van de stukken en hetgeen tijdens de hoorzitting door partijen naar voren is gebracht is de Commissie is er niet van overtuigd geraakt, dat het soms agressieve gedrag van *** structureel tegen *** is gericht. Integendeel, naar het oordeel van de Commissie heeft de school een aantal concrete incidenten, welke door klager ter illustratie van zijn stellingname zijn opgevoerd, in de stukken en tijdens de zitting op adequate wijze weerlegd.

De Commissie acht derhalve het standpunt van klager, dat *** op school al jarenlang structureel wordt gepest door ***, onvoldoende onderbouwd en aannemelijk gemaakt.

Voorts kan naar het oordeel van de Commissie niet staande worden gehouden de stelling van klager dat de school onvoldoende heeft gedaan om het pestgedrag van *** te doen ophouden. De Commissie heeft kunnen vaststellen dat de school samen met de ouders van *** met allerlei maatregelen heeft weten te bereiken dat het agressieve gedrag van *** richting klasgenoten, waaronder ***, in de loop der tijd is afgenomen. Zo zijn bijvoorbeeld de groepsleerkracht en de leerkracht van de plusgroep van de problemen op de hoogte en extra waakzaam en is tijdens de gymlessen en gedurende de pauzes gezorgd voor extra toezicht. Voorts is met de leerkracht van de plusgroep afgesproken dat *** en *** niet meer samen aan een opdracht zullen werken. Tenslotte is *** in overleg met de ouders langdurig begeleid door orthopedagogen en heeft hij een cursus sociale weerbaarheidstraining gevolgd.

Naar het oordeel van de Commissie kan dan ook niet worden staande gehouden dat de school ter zake slechts een "papieren beleid" voert, zoals klager stelt. Integendeel, de school toont gezien het hiervoor overwogene ook in eigen gedrag nadrukkelijk aan dat ze heel veel doet om een veilige leef- en werkomgeving voor de kinderen te realiseren.

De Commissie tekent hierbij aan dat zij zich overigens wel kan voorstellen dat *** zich door zijn onzekerheid en gevoelige aard, zoals hierboven geschetst, wellicht wat sneller gekwetst voelt dan andere kinderen, maar dit kan naar het oordeel van de Commissie niet aan de school verweten worden.

Gezien vorenstaande overwegingen acht de Commissie de klacht ongegrond.

VI. Het oordeel van de Commissie

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

VII. Advies aan het bevoegd gezag

De Commissie ziet aanleiding het volgende advies uit te brengen aan het bevoegd gezag.

De Commissie acht het in het belang van de betrokken kinderen dat beide partijen deze kwestie verder laten rusten. De Commissie gaat er daarbij voorts van uit dat de school zijn huidige beleid voortzet en de met betrekking tot *** en *** getroffen maatregelen handhaaft tot het einde van het schooljaar.

Klachtnummer: 02005

Advies aan:

het bestuur van de Vereniging voor Christelijk Voortgezet Onderwijs te *** c.a. (hierna: het bevoegd gezag)

inzake de klacht van *** en *** te (hierna: klagers), ouders van ***.

I. Verloop van de klachtprocedure

Bij brief van 24 oktober 2001 heeft *** schriftelijk bezwaar gemaakt bij de directeur van het *** College te *** inzake het cijfer, dat de docent wiskunde aan zijn zoon voor een schriftelijke overhoring voor het vak wiskunde heeft gegeven.

In overleg tussen klagers en de directie van de school heeft een commissie van drie coördinatoren van de school de zaak beoordeeld. Het advies van de commissie, inhoudende, dat zij de handelwijze van de docent toelaatbaar acht, heeft de directie overgenomen.

Omdat klagers het niet eens zijn met het op het advies van de commissie van coördinatoren gebaseerde standpunt van het bevoegd gezag, hebben zij bij brief gedateerd 29 januari 2002 een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (hierna: de Commissie) tegen het bevoegd gezag van het *** College te *** inzake het geven van een schriftelijke overhoring in de vorm van huiswerkcontrole door de wiskundelerares.

Aangezien artikel 99 van het Leerlingenstatuut van het *** College voorziet in een geschillencommissie op schoolniveau, heeft deze commissie de zaak beoordeeld. Het op 4 april 2002 door deze commissie uitgebrachte advies, strekkende tot ongegrondverklaring van de klacht, heeft het bevoegd gezag overgenomen.

Bij schrijven van 21 mei 2002 hebben klagers zich wederom tot de Commissie gewend met het verzoek hun klacht van 29 januari 2002 alsnog in behandeling te nemen, omdat zij zich niet kunnen vinden in de uitkomst van de interne klachtenprocedure.

Desgevraagd hebben de school en het bevoegd gezag bij brief van 6 juni 2002 aan de Commissie medegedeeld, dat alle relevante informatie reeds in het bezit van de Commissie is.

Op 10 september 2002 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Leeuwarden, waar klagers in persoon zijn verschenen. Het bevoegd gezag was vertegenwoordigd door ***, waarnemend rector van het *** College te ***, . Voorts is verschenen ***, directeur van de locatie *** College te ***. Van het verhandelde ter zitting is een verslag gemaakt, dat als bijlage bij dit advies is gevoegd.

II. Feiten en omstandigheden

Op 3 oktober 2001 heeft mevrouw *** in haar functie van lerares wiskunde in de tweede klas (havo-vwo-klas) van het *** College te *** een schriftelijke overhoring gegeven. Deze bestond hierin, dat de leerlingen het opgegeven en gemaakte huiswerk dienden over te schrijven.

Aangezien ***, leerling in genoemde klas, het huiswerk niet had gemaakt, ontving hij het cijfer 4.

Volgens de door de lerares toegepaste normering werd het cijfer 4 gegeven indien een leerling het huiswerk niet had gemaakt; in het geval een leerling het huiswerk wel had gemaakt, maar aan het begin van de les had medegedeeld, dat hij de sommen niet had begrepen, ontving deze het cijfer 5 ½.

III. Standpunt van klager

Blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting komt het standpunt van klagers op het volgende neer.

Het geven van een schriftelijke overhoring in de vorm van huiswerkcontrole, zoals op 3 oktober 2001 door *** toegepast, kan niet worden aangemerkt als een toetsing van de vordering van het onderwijs zoals bedoeld in artikel 32 van het Leerlingenstatuut, opgenomen in paragraaf 5, die als opschrift draagt "Onderwijstoetsing". Deze vorm van overhoring is fraudegevoelig. Indien namelijk een

leerling het huiswerk heeft overgeschreven van een andere leerling, kan niet worden getoetst of deze leerling in zijn onderwijs is gevorderd, hetgeen artikel 32 juist beoogt met schriftelijke overhoringen. Het niet maken van opgegeven huiswerk betreft inzet en houding van leerlingen. Daarover bevat paragraaf 4 van het Leerlingenstatuut echter bepalingen.

IV. Standpunt van de school en het bevoegd gezag

De school en het bevoegd gezag hebben - kort samengevat - onder meer het volgende verklaard. In navolging van de geschillencommissie als bedoeld in artikel 99 van het Leerlingenstatuut stellen de school en het bevoegd gezag zich op het standpunt, dat de plaatsgevonden wijze van toetsing is aan te merken als een schriftelijke overhoring van opgegeven of gemaakt, zoals bedoeld in paragraaf 5, artikel 32, van het Leerlingenstatuut. *** heeft onjuist gehandeld door zijn huiswerk niet te maken en is in gebreke gebleven, gelet op paragraaf 4, de artikelen 30 en 31, van het Leerlingenstatuut. De geschillencommissie heeft het bevoegd gezag geadviseerd om de begrippen, zoals gehanteerd in het Leerlingenstatuut, te omschrijven in een – aan het Leerlingenstatuut toe te voegen – lijst, zodat de school zich verzekert van een eenduidige hantering van begrippen. De waarnemend rector heeft in zijn brief van 26 april 2002, waarin hij het standpunt van de geschillencommissie en het bevoegd gezag, houdende overneming van genoemd standpunt, aan klagers heeft medegedeeld, opgemerkt, dat het tevens aanbeveling verdient om de gewraakte formuleringen in de artikelen 30 en 31 zodanig aan te passen, dat herhaling van verschil van mening in de toekomst kan worden voorkomen. Indien klagers dit wensen, zal de waarnemend rector daartoe een initiatief ontplooiën.

V. Overwegingen van de Commissie

Partijen verschillen van mening over de vraag, of het overschrijven van opgegeven en gemaakt huiswerk kan worden aangemerkt als een schriftelijke overhoring als bedoeld in artikel 32 van het Leerlingenstatuut. Klagers beantwoorden deze vraag ontkennend, de school en het bevoegd gezag bevestigend.

Waar de Commissie in het vervolg over artikelen en paragrafen zal spreken, worden artikelen en paragrafen uit het Leerlingenstatuut bedoeld, tenzij anders aangegeven.

Artikel 32 is opgenomen in paragraaf 5, die als opschrift draagt: “*Onderwijstoetsing*”. Dit artikel luidt als volgt:

*Toetsing van de vordering van het onderwijs kan slechts geschieden door:
repetities (toetsen van eerder geleerde stof of vaardigheden)
mondelijke of schriftelijke overhoring van opgegeven of gemaakt werk
gesprekken of spreekbeurten naar aanleiding van gelezen boeken, werkstukken en dergelijke
werkstukken en opdrachten
practica, turn-, speel- en spelopdrachten
toetsen van vaardigheden in luisteren, spreken, lezen en/of schrijven met inbegrip van stellen
oefentoetsen van allerlei aard, waarvan de beoordeling niet meetelt voor een rapportcijfer
tentamens, maar alleen als onderdeel van een eindexamen
afsluitende toetsen in de basisvorming.*

In dit geding zijn voorts van belang de artikelen 30 en 32 van paragraaf 4, die als opschrift draagt: “*Het volgen van onderwijs door de leerlingen*”. Deze artikelen luiden als volgt:

Artikel 30. De leerlingen zijn verplicht het opgegeven huiswerk te doen.

Artikel 31. De leerling die het huiswerk niet gemaakt heeft, meldt dit bij aanvang van de les onder opgave van de reden of onder overlegging van een briefje van de afdelingsconnector aan de leraar.

De Commissie stelt vast, dat *** het voor 3 oktober 2001 opgegeven huiswerk voor het vak wiskunde niet heeft gemaakt en dat hij dit bij de aanvang van de les niet heeft gemeld. Hij heeft aldus gehandeld in strijd met de artikelen 30 en 31.

Paragraaf 16 bevat bepalingen over straffen en andere maatregelen. Artikel 90, eerste lid, bepaalt, dat de leerling die de voor hem geldende regels niet nakomt, een straf of maatregel kan worden opgelegd. Op grond van het vierde lid van artikel 90 is onder meer de betrokken leraar bevoegd een straf of maatregel op te leggen. Door de betrokken leraar op te leggen straffen kunnen onder meer

zijn: het maken van strafwerk of het vroeger op school komen of nablijven. Het geven van een lager cijfer wordt niet genoemd als straf.

Ingevolge artikel 92, eerste lid, wordt de leerling in de gelegenheid gesteld te worden gehoord alvorens een straf of maatregel wordt opgelegd

Vast staat, dat de procedure als bedoeld in paragraaf 16 niet is gevolgd. Er is geen straf opgelegd.

Dit neemt niet weg, dat *** het cijfer 4 wellicht ervaart als straf.

De Commissie merkt in dit verband nog het volgende op. Naar haar mening is het geven van een slecht cijfer als straf of maatregel als bedoeld in paragraaf 16 niet het geëigende middel in een geval als het onderhavige.

Naar het oordeel van de Commissie heeft het – al dan niet aangekondigd - houden van huiswerkcontrole, in welke vorm dan ook, tot doel om de leerling te stimuleren zijn huiswerk te maken, waartoe hij op grond van artikel 30 ook verplicht is. Het al dan niet maken van huiswerk betreft de inzet en houding van de leerling bij het volgen van onderwijs. Over het volgen van onderwijs bevat paragraaf 4 bepalingen, waaronder de artikelen 30 en 31.

Vorenschreven oordeel houdt tevens in, dat naar de mening van de Commissie het houden van huiswerkcontrole in de vorm van een schriftelijke overhoring, bestaande in het overschrijven van het opgegeven en gemaakte huiswerk, niet kan worden aangemerkt als een vorm van toetsing van de vordering van het onderwijs, waarop het in paragraaf 5 opgenomen artikel 32 ziet. Indien immers de leerling thuis het huiswerk heeft overgeschreven van een andere leerling, kan in hetgeen hij heeft overgeschreven en op school dan nog een keer overschrijft bij de huiswerkcontrole, in het algemeen geen aanwijzing worden gevonden voor zijn vordering van het onderwijs van de betreffende stof.

Gezien vorenstaande overwegingen acht de Commissie de klacht gegrond.

VI. Het oordeel van de Commissie

De Commissie verklaart de klacht gegrond.

VII. Advies aan het bevoegd gezag

Gelet op het vorenstaande adviseert de Commissie het bevoegd gezag om – met inachtneming van het bovenstaande - het Leerlingenstatuut, en met name de paragrafen 4 en 5, kritisch te bekijken als binnen de school de wens bestaat om inzet en houding te toetsen c.q. op enigerlei wijze te waarderen.

Klachtnummer: 02006

Advies aan:

het bestuur van de Stichting voor *** Onderwijs in *** te *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),
inzake de klacht van de heer *** en mevrouw *** te *** (verder te noemen: klagers).

I. Verloop van de klachtprocedure.

Bij brief van 28 januari 2002, ontvangen op 5 februari 2002, hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie). De klacht is gericht tegen de heer *** , leerkracht van groep 6 van het Christelijk Instituut *** te *** (verder te noemen: aangeklaagde sub I), alsmede tegen de directie van voornoemde school (verder te noemen: aangeklaagde sub II) en betreft –kort samengevat- de pedagogische en didactische verwaarlozing waaraan aangeklaagden zich jegens de dochter van klagers, *** , schuldig hebben gemaakt.

Bij brief van 28 februari 2002 heeft het bevoegd gezag gereageerd en gesteld dat de wijze waarop zij met de betreffende klacht is omgegaan uitvoerig zal worden beschreven in een schriftelijke reactie van aangeklaagde sub II. Bij brief van 8 maart 2002 heeft aangeklaagde sub II gereageerd op het gestelde in de klachtbrief. Aangeklaagde sub I heeft bij brief van 6 maart 2002 zijn zienswijze op de door klagers tegen hem ingediende klacht uiteengezet.

Op 14 mei 2002 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht. Klagers zijn aldaar in persoon verschenen. Voorts is verschenen aangeklaagde sub I, bijgestaan door mevrouw mr. *** , jurist bij de Algemene Onderwijsbond. Tot slot is aangeklaagde sub II in de persoon van mevrouw *** , algemeen directeur, alsmede de heer *** , locatiedirecteur, en mevrouw *** , orthopedagoge, verschenen. Partijen zijn niet in elkaars aanwezigheid gehoord.

II. Standpunt van klagers.

Gelet op de klachtbrief en het verhandelde ter zitting omvat de klacht tegen aangeklaagden het navolgende.

Klagers verwijten aangeklaagden pedagogische en didactische verwaarlozing. Aangeklaagden hebben naar de mening van klagers verzuimd op de school een klimaat te scheppen waarin kinderen worden uitgedaagd, gestimuleerd en gecorrigeerd op een wijze welke recht doet aan de individuele verschillen tussen de kinderen. Daarentegen werden de kinderen naar de mening van klagers als groep beloond in een cultuur van dropjes, werden ter stimulans normen en waarden voorgehouden die niet universeel zijn, waren straffen onterecht en naar de thuissituatie verplaatst. Een klimaat van dreigen met straf en belonen met snoep zou de kinderen moeten stimuleren, aldus klagers. De dochter van klagers, *** , leed hier naar hun mening erg onder. Zij had geen zin meer om naar school te gaan en was blij als het weekend was. *** zou vanaf het begin van het schooljaar door aangeklaagde sub I zijn overvraagd en vaak voor spek en bonen in de klas hebben gezeten. De didactische verwaarlozing is naar de mening van klagers een gevolg van teveel klassikale instructie, weinig differentiatie, onvoldoende overdracht en het ontbreken van doorlopende leerlijnen. Er zouden te weinig en verouderde methodes worden gebruikt, gebaseerd op een jaarklassensysteem.

Klagers hebben hun klacht zoals hierboven beschreven onderbouwd met diverse voorbeelden en daarnaast de vorderingen van *** per vak aangegeven.

III. Overwegingen van de Commissie.

De Commissie stelt vast dat de (model-)klachtenregeling primair en voortgezet onderwijs (verder te noemen: de Klachtenregeling) op het onderhavige geval van toepassing is.

Genoemde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb. 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten - waaronder de Wet op het primair onderwijs - de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij een klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel, waaronder discriminatie, dan wel het nalaten van gedragingen en het niet nemen van beslissingen door het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag is gehouden een regeling te treffen voor de behandeling van klachten.

Blijkens het bepaalde in artikel 4 van de Klachtenregeling is er een klachtencommissie voor alle scholen van het bevoegd gezag die de klacht onderzoekt en het bevoegd gezag hierover adviseert. Het bevoegd gezag kan zich ook aansluiten bij een regionale of landelijke commissie. Het onderhavige bevoegd gezag is aangesloten bij de Commissie.

De klachtencommissie geeft gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over:

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Op grond van artikel 2, derde lid, van het Reglement van Instelling van de Landelijke Klachtencommissie primair en voortgezet onderwijs verricht de Commissie haar werkzaamheden met inachtneming van de in de Klachtenregeling opgenomen voorschriften dan wel met inachtneming van de door een bij de Commissie aangesloten schoolbestuur vastgestelde klachtenregeling, mits die klachtenregeling voldoet aan het gestelde in artikel 2 lid 1 en 2 en 4 van dit reglement, alsmede aan het gestelde in het huishoudelijk reglement van de Commissie.

Ingevolge artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling dient een klacht binnen een jaar na de gedraging of beslissing te worden ingediend, tenzij de klachtencommissie anders beslist. Artikel 2, tweede lid, van het huishoudelijk reglement van de Commissie is hieraan gelijklopend.

Artikel 3, eerste lid, aanhef en onder b, van het huishoudelijk reglement voegt hieraan toe: 'De klacht wordt niet-ontvankelijk verklaard indien de klacht is ingediend na afloop van de termijn, genoemd in artikel 2, tweede lid, dan wel na afloop van de door de Commissie bepaalde termijn.'

De Commissie stelt vast dat de klacht van klagers binnen genoemde termijn is ingediend en dat klagers derhalve op dit punt ontvankelijk zijn in hun klacht.

Namens aangeklaagde sub I is ter zitting ten eerste aangevoerd dat de klacht zoals die door klagers is ingediend niet tot de competentie van de Commissie behoort. Het betreft namelijk het pedagogisch/didactisch handelen van een leerkracht; zulks behoort naar de mening van aangeklaagde sub I te worden beoordeeld door de schoolleiding dan wel het bevoegd gezag die de leerkracht in een functioneringsgesprek hierop al dan niet dient aan te spreken.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht heeft aangeklaagde sub I aangevoerd dat het in de klas niet merkbaar was dat *** zich ongelukkig voelde. Aangeklaagde sub I heeft in zijn schriftelijke reactie toegegeven dat *** gedurende de eerste schoolweken inderdaad te hoog was ingeschat, doch dat zeer snel daarna met de intern begeleider en de locatiedirecteur een aanvaardbaar handelingsplan is opgesteld waarvan klagers kennis hebben genomen. *** zou volgens aangeklaagde sub I nooit hebben aangegeven dat de stof blijvend te moeilijk voor haar was. Zodra er problemen waren heeft aangeklaagde sub I *** individueel begeleid. Aangeklaagde sub I vermoedt dat hij 30% van zijn tijd heeft besteed aan ***.

Aangeklaagde sub I heeft meer in zijn algemeenheid het idee dat geen enkele school in de beleving van klagers goed genoeg is voor *** alsmede dat klagers teveel verwachten van ***. Tot slot is aangeklaagde gemotiveerd ingegaan op hetgeen klagers in hun bijlage bij hun klachtbrief per vak hebben aangegeven.

Ook aangeklaagde sub II heeft aangegeven dat het begeleidingstraject van *** en de verantwoording hiervan naar de ouders in alle jaren dat *** de school bezocht alle aandacht heeft

gekregen. Klagers zijn naar het oordeel van aangeklaagde sub II uiterst serieus genomen in hun zorg of de school wel de juiste aanpak voor *** kon bieden. Aangeklaagde sub II heeft desgevraagd ter zitting nog aangegeven geen andere klachten van ouders over aangeklaagde sub I te kennen alsmede dat aangeklaagde sub I een hele positieve leerkracht is die goed functioneert.

De Commissie oordeelt allereerst dat de door klagers ingediende klacht, in tegenstelling tot hetgeen namens aangeklaagde sub I op dit punt is aangevoerd, ontvankelijk is. De toepasselijke wettelijke regeling sluit niet uit dat pedagogisch en didactisch handelen van een onderwijsgevende aan de Commissie wordt voorgelegd. Ook in eerdere zaken heeft de Commissie zich dienaangaande uitgelaten.

Ten aanzien van de inhoudelijke kant van de klacht oordeelt de Commissie dat deze ongegrond is. Zij overweegt hiertoe het volgende.

Tijdens de hoorzitting is gebleken dat de standpunten van klagers aan de ene kant en die van aangeklaagden aan de andere kant volstrekt haaks op elkaar staan. Op grond van hetgeen klagers desgevraagd ter zitting hebben verklaard concludeert de Commissie dat de vijf weken direct na het begin van het schooljaar voor klagers kennelijk doorslaggevend zijn geweest. Klagers hebben ter zitting namelijk aangegeven dat zij reeds rond 1 oktober 2001 voor zichzelf besloten hadden *** van school te halen en in de periode die hierop volgde voor *** ook daadwerkelijk op zoek zijn gegaan naar een andere school. Toen hier op korte termijn geen zicht op was en de situatie op school niet verbeterde, hebben klagers *** per 1 februari 2002 thuisgehouden. De Commissie merkt in zijn algemeenheid op dat een dergelijke periode van vijf weken na het begin van een nieuw schooljaar met een nieuwe leerkracht te kort is voor verstrekkende conclusies als door klagers getrokken. Zulks in aanmerking nemende en gegeven het feit dat aangeklaagden volstrekt anders denken, ligt het op de weg van klagers om aan te tonen, bijvoorbeeld aan de hand van een onafhankelijk deskundigenrapport, dat de betreffende leerkracht en directie in hun functioneren jegens klager en hun dochter zijn tekortgeschoten. Daarin zijn zij naar het oordeel van de Commissie niet geslaagd.

IV. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

Verklaart de klacht ongegrond.

V. Advies aan het bevoegd gezag.

Gelet op het vorenoverwogene ziet de Commissie geen aanleiding advies uit te brengen.

Klachtnummer 02007

Advies aan

het bestuur van de vereniging voor protestants christelijk primair en voortgezet onderwijs ***, (verder ook te noemen: het bestuur of het bevoegd gezag),

inzake de klacht van mevrouw K. *** te *** (verder te noemen: klaagster).

I Verloop van de klachtenprocedure.

Bij ongedateerde brief, ontvangen op 7 februari 2002, heeft klaagster zich tot de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) gewend met het verzoek haar klacht te behandelen.

De Commissie heeft het bevoegd gezag en directie gevraagd te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Bij schrijven van 5 februari 2002 heeft T. ***, adjunct-directeur van de ***, - naar ter zitting bleek- mede namens het bevoegd gezag gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Op 15 mei 2002 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht. Klaagster is - met bericht van verhindering - niet verschenen. T. ***, adjunct-directeur is, omdat de klacht een inhoudelijke kwestie betreft, tevens namens het bevoegd gezag verschenen.

II. Standpunt klaagster.

Uit hetgeen schriftelijk door klaagster naar voren is gebracht, leidt de Commissie de navolgende (kern)klacht(en) af.

Klaagsters' dochter, *** heeft drie jaar op de ***, een school voor speciaal onderwijs, gezeten. De toelatingstest voor het voortgezet onderwijs wees uit dat *** naar het IVBO als vervolgonderwijs zou kunnen gaan. De *** adviseerde *** een opstapjaar bij het Praktijkonderwijs te laten volgen en daarna naar het IVBO te gaan. Echter door het voortgezet onderwijs werd dit opstapjaar afgeraden, omdat dit zou betekenen dat ze het voortgezet onderwijs binnen vier jaar moet afronden en geen jaar mag doubleren. Klaagster heeft de *** van deze omstandigheid in kennis gesteld, maar dat heeft niet tot een ander advies geleid.

Naar aanleiding van de uitkomsten van de toelatingstest voor het voortgezet onderwijs is klaagster erop geattendeerd dat *** misschien dyslexie heeft. Het verzoek van klaagster aan de *** om *** op dyslexie te testen is niet gehonoreerd. Klaagster stelt dat haar verzoek ten onrechte is geweigerd, mede in verband met de omstandigheid dat een test op het voortgezet onderwijs de ouders veel geld kost. De handelwijze van de school heeft *** schade berokkend en extra kosten veroorzaakt omdat *** nu privé lessen nodig heeft.

III Overwegingen van de Commissie.

De door de school gehanteerde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Commissie Primair en Voortgezet Onderwijs, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie als volgt.

Uit de op 14 februari 2002 toegezonden reactie van de school en hetgeen op de hoorzitting naar voren is gekomen, is het volgende gebleken.

De *** heeft geadviseerd *** een jaar Praktijkonderwijs te laten volgen. Het gestelde door klaagster dat deze verwijzing niet correct is geweest, omdat *** niet in staat zou zijn een jaar extra te doen over het voortgezet onderwijs, is - zo heeft de school gesteld - niet juist. De adjunct-directeur van de *** heeft bij het *** College en bij de Onderwijsinspectie nagevraagd hoe lang een leerling mag doen over het VMBO, wanneer het eerste jaar wordt gevolgd op het Praktijkonderwijs. Beide instanties hebben geantwoord dat een leerling vijf jaar mag doen over het VMBO en dat wanneer een leerling eerst een jaar wordt geplaatst op het Praktijkonderwijs, dit jaar niet meetelt als voortgezet onderwijs.

Nu de heer *** zowel bij het *** College als bij de Inspecteur heeft geïnformeerd naar de juistheid van de stelling van klaagster en daar te horen heeft gekregen dat een jaar Praktijk onderwijs niet meetelt als voortgezet onderwijs, kan niet worden gezegd dat de verwijzing naar het Praktijkonderwijs op een onjuiste en of onzorgvuldige wijze is geschied.

Dit onderdeel van de klacht oordeelt de Commissie ongegrond.

Ten aanzien van het gestelde dat de *** *** ten onrechte niet heeft getest op dyslexie overweegt de Commissie als volgt.

Door de *** is het volgende in de schriftelijke reactie en op de hoorzitting gesteld. Voor de verwijzing naar het Leerweg Ondersteunend Onderwijs is een dyslexieverklaring niet noodzakelijk, omdat binnen dat onderwijs rekening wordt gehouden met de problemen van het kind zowel op het gebied van rekenen, taal en spelling.

De school heeft voorts in dit kader gesteld dat er op 20 maart 2001 contact is geweest tussen klaagster en mevrouw *** , orthopedagoog van de school. Toen is uitgelegd dat, voordat een dyslexieverklaring wordt afgegeven, een grondig onderzoek moet plaatsvinden. De school heeft een beperkt budget voor het inhuren van deskundigheid, zoals bijvoorbeeld het doen van onderzoek door de schoolbegeleidingsdienst en heeft er voor gekozen deze middelen niet in te zetten voor het afnemen van individuele onderzoeken bij de leerlingen. Dit is in de regel ook niet noodzakelijk omdat een leerling met een verwijzing voor het speciaal onderwijs vaak in het kader daarvan al uitgebreid is onderzocht.

Op de hoorzitting heeft de heer *** verduidelijkt dat het speerpunt van de *** , een school voor speciaal onderwijs, is gericht op het opkrikken van het taalniveau van de leerling, ongeacht de oorzaak van het taalniveau. De school handelt niet anders wanneer een leerling als dyslectisch uit een test komt. Aan ongeveer de helft van de leerlingen die op *** zitten zal waarschijnlijk een dyslexie-verklaring kunnen worden afgegeven. Deze verklaring heeft voor de *** echter geen toegevoegde waarde. De school stelt - naar aanleiding van de gemaakte toetsen door de leerling- in samenspraak met de orthopedagoog en de interne begeleider handelingsplannen op. Elke leerling heeft een eigen leerlijn. De uren van de orthopedagoog worden besteed aan het begeleiden van de leerkracht bij het onderzoeken van de leerlingen die op het voor hen geschreven handelingsplan achterblijven en niet het in het handelingsplan beschreven niveau halen bij de taal- en rekentoetsen.

Gelet op het hiervoor beschrevene komt het de Commissie niet onredelijk voor dat de *** , een school voor speciaal onderwijs, gezien de beperkte middelen zich op het standpunt stelt dat zij geen individueel dyslexie-onderzoek laat afnemen. Hierbij is tevens in aanmerking genomen de omstandigheid dat gelet op de problematiek van het grootste deel van de leerlingen, reken-, taal- en spellingsachterstand, een zeer groot gedeelte van de leerlingen van de school in aanmerking komt voor een dyslexie-verklaring. Het zou geen toegevoegde waarde hebben wanneer er dyslexie-onderzoeken worden afgenomen. Klaagster is op 20 maart 2001 geïnformeerd omtrent het vorenstaande beleid van de school.

Op dit onderdeel acht de Commissie de klacht dan ook eveneens ongegrond. De omstandigheid dat de kosten voor een dyslexie-onderzoek in het voortgezet onderwijs voor rekening van klagster komen, maakt het vorenstaande oordeel niet anders. Ook kan de Commissie geen aanknopingspunten vinden voor de stelling van klagster dat een dyslexie-onderzoek bij *** veel ellende had kunnen voorkomen.

IV. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

- Verklaart de klacht ongegrond.

V Advies

De Commissie adviseert het bevoegd gezag het beleid inzake het afnemen van dyslexieverklaringen aan de ouders bekend te maken, bijvoorbeeld door vermelding van de uitgangspunten van het gevoerde beleid in de schoolgids.

Klachtnummer: 02008

Advies aan:

het bestuur van de Christelijke Scholengemeenschap *** te *** (hierna: het bevoegd gezag),
inzake de klacht van mevrouw *** (hierna: klaagster).

I. Verloop van de klachtprocedure

Bij brief, gedateerd 14 februari 2002 heeft de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (hierna: de Commissie) de klacht ontvangen die klaagster op 09 april 2001 bij het bevoegd gezag had ingediend over de handelwijze van de directeur van de Christelijke Scholengemeenschap, ***, (hierna: aangeklaagde).

Desgevraagd hebben het bevoegd gezag en de directie bij brief van 28 maart 2002 gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Op 22 mei 2002 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht, waar klaagster vergezeld van haar gemachtigde, mr. ***, aangeklaagde en *** namens het bevoegd gezag zijn verschenen.

II. Standpunt van klaagster

Klaagster is er blijkens haar klachtbrief zeer verbolgen over dat aangeklaagde als referent ontoelaatbare en voor haar belastende informatie heeft doorgegeven aan ***, directeur van de Montessorischool waar zij had gesolliciteerd naar de functie van remedial teacher/intern begeleider. Volgens klaagster was haar sollicitatie in een vergevorderd stadium en zag het er naar uit dat zij benoemd zou worden. Door informatie van medische aard door te geven en een in haar ogen ontoelaatbaar voorstel tot detachering te doen heeft aangeklaagde echter haar kansen op deze baan verminderd of zelfs onmogelijk gemaakt. Volgens klaagster is het zonder toestemming verstrekken van medische gegevens verboden op grond van de Wet Bescherming Persoonsgegevens.

III. Standpunt van directie en bevoegd gezag.

Volgens aangeklaagde heeft klaagster hem in maart 2001 gevraagd als referent beschikbaar te willen zijn indien er inlichtingen over haar zouden worden gevraagd door een andere school. Daarbij zijn er door haar geen beperkingen aangegeven. Op 6 april 2001 is hij vervolgens gebeld door de heer ***, directeur van de Montessorischool te *** met een paar dringende vragen. Op deze vragen heeft hij zo eerlijk en positief mogelijk naar klaagster toe geantwoord. Bij de heer *** bleken duidelijke twijfels te leven met betrekking tot het ziekteverzuim van klaagster. Daarom heeft hij zonder meer aangenomen dat het ziekteverzuim van klaagster evenals de redenen daarvoor reeds onderwerp van gesprek waren geweest tijdens de sollicitatie. Op zijn vraag of de heer *** bekend was met het feit dat klaagster lijdt aan de ziekte van Crohn werd ontkennend geantwoord. De heer *** benadrukte dat zijn vraag niet de laatste periode betrof, maar vooral de daaraan voorafgaande periode. Aangeklaagde heeft hierop geantwoord dat klaagster in de periode voorafgaand aan de fusie positief heeft gefunctioneerd zonder veel ziekteverzuim. Zij heeft echter erg moeten wennen aan de nieuwe situatie als gevolg van de fusie. De spanningen als gevolg daarvan waren echter in zijn ogen van invloed op haar ziekteverzuim. Vervolgens heeft hij aangegeven dat klaagster een nieuwe start verdiende. Toen hij merkte dat de twijfels bij de heer *** aanhielden, heeft hij de mogelijkheid van detachering genoemd. Dit heeft hij met een positieve instelling en met de beste bedoelingen gedaan.

IV. Overwegingen van de Commissie

Met betrekking tot de ontvankelijkheid van de klacht stelt de Commissie vast dat de (model-)klachtenregeling primair en voortgezet onderwijs (verder te noemen: de Klachtenregeling) op dit geval van toepassing is.

Met betrekking tot de inhoud van de klacht overweegt de Commissie het volgende.

Uit de stukken en het verhandelde op de hoorzitting leidt de Commissie af dat de klacht enerzijds betreft het door aangeklaagde verstrekken van medische gegevens over klaagster en anderzijds het door aangeklaagde doen van een in de ogen van klaagster ontoelaatbaar voorstel tot detachering.

Met betrekking tot het verstrekken van medische gegevens constateert de Commissie dat dit in hoofdzaak betreft het noemen van de ziekte van Crohn in relatie tot klaagster. De Commissie is allereerst van oordeel dat enkel het noemen van deze ziekte niet kan worden beschouwd als het verstrekken van medische gegevens als bedoeld in de Wet bescherming persoonsgegevens. Deze wet is immers ingevolge artikel 2, eerste lid, alleen van toepassing op de geheel of gedeeltelijk geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens, alsmede de niet geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens die in een bestand zijn opgenomen of die bestemd zijn om daarin te worden opgenomen. Van dergelijke gegevens is in dit geval naar het oordeel van de Commissie geen sprake.

De Commissie stelt vervolgens vast dat klaagster zelf aangeklaagde heeft benaderd met het verzoek of hij als referent wilde optreden en daarbij geen beperkingen heeft aangegeven met betrekking tot de informatie die verstrekt mocht worden. Dat klaagster niet tevreden is over het resultaat van het referentiegesprek, dat aangeklaagde evenwel naar eer en geweten stelt te hebben gevoerd, moet dan ook voor risico van klaagster blijven. Naar het oordeel van de Commissie kan niet worden gesteld dat aangeklaagde met het verstrekken van de informatie over klaagster de grenzen van het algemeen gebruikelijke en maatschappelijke aanvaardbare heeft overschreden.

De Commissie is er verder van overtuigd geraakt dat het niet in klaagsters voordeel was geweest als aangeklaagde het verstrekken van de litigieuze informatie achterwege had gelaten. De Commissie wijst in dit verband op de zich onder de stukken bevindende verklaring van ***, voorzitter van de stichting Montessorischool ***, betreffende het verloop van de sollicitatieprocedure van klaagster.

Hieruit blijkt dat klaagster weliswaar op de benoemingsadviescommissie tijdens het sollicitatiegesprek een positieve indruk had gemaakt, maar dat er niettemin bij het bestuur een aantal aarzelingen bestonden om tot tijdelijke benoeming van klaagster over te gaan. Die aarzelingen hadden onder meer betrekking op het voorafgaande ziekteverzuim van klaagster. Aan de directeur van de school heeft het bestuur toen opgedragen meer duidelijkheid te verkrijgen over de oorzaken van het ziekteverzuim van klaagster en daarnaast te bekijken of er mogelijkheden zouden zijn voor een eerste benoeming op basis van detachering. Vervolgens heeft de directeur aangeklaagde als referent benaderd.

Gelet op het voorgaande kan naar het oordeel van de Commissie niet worden staande gehouden dat aangeklaagde tijdens de sollicitatieprocedure als referent op ontoelaatbare wijze medische informatie over klaagster heeft verstrekt.

Voorts vindt het standpunt van klaagster dat aangeklaagde een ontoelaatbaar voorstel tot detachering heeft gedaan naar het oordeel van de Commissie geen enkele steun in de verklaring van de heer ***, zoals hierboven weergegeven. Daaruit blijkt immers dat ook bij het bestuur van de Montessorischool de optie van detachering reeds was overwogen, alvorens het gesprek plaatsvond. Tenslotte is de Commissie er geenszins van overtuigd geraakt dat de handelwijze van aangeklaagde de kansen van klaagster op de door haar gewenste baan heeft verminderd of onmogelijk gemaakt.

Gezien vorenstaande overwegingen acht de Commissie de klacht op alle onderdelen ongegrond.

V. Het oordeel van de Commissie

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

VI. Advies aan het bevoegd gezag

De Commissie ziet geen aanleiding om advies uit te brengen.

Klachtennummer: 02010

Advies aan:

het bestuur van de Vereniging tot Stichting en Instandhouding van een School met de Bijbel te *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de heer E. *** te *** (verder te noemen: klager).

I. Verloop van de klachtprocedure.

Bij emailbericht van 12 februari 2002 heeft klager een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie). De klacht is gericht tegen de heer ***, leerkracht van groep 8 van CBS *** (verder te noemen: de school) en betreft de wijze waarop de heer *** (verder te noemen: aangeklaagde) functioneert. Bij emailbericht van 26 februari 2002 heeft klager ter informatie nog een tweetal brieven aan respectievelijk het bevoegd gezag en de directie van de school overgelegd.

Aangeklaagde heeft bij brief van 2 maart 2002 zijn zienswijze op de door klager tegen hem ingediende klacht uiteengezet.

Bij brief van 5 maart 2002 heeft de directie van de school schriftelijk gereageerd op de tegen aangeklaagde ingediende klacht.

Het bevoegd gezag heeft bij brief van 11 maart 2002 – met bijlagen – aangegeven dat zij de (model)klachtenregeling hanteert zoals deze is vastgesteld door de Besturenraad PCO te Voorburg alsmede welke stappen zij heeft ondernomen om de klacht op schoolniveau af te handelen.

Op 10 april 2002 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht. Klager is aldaar in persoon verschenen. Voorts was aanwezig de heer ***, directeur van de school. Het bevoegd gezag heeft zich laten vertegenwoordigen door mevrouw ***, voorzitter alsmede de heer ***, vice-voorzitter. Aangeklaagde heeft de Commissie tijdig laten weten wegens familieomstandigheden niet ter zitting te kunnen verschijnen. Partijen zijn niet in elkaars aanwezigheid gehoord. Na afloop van de hoorzitting heeft de Commissie het niet noodzakelijk geoordeeld aangeklaagde nog in persoon te horen.

II. Standpunt van klager.

Gelet op de klachtbrief en het verhandelde ter zitting omvat de klacht tegen aangeklaagde het navolgende.

Klager is van mening dat zijn zoon ***, leerling in groep 8, door aangeklaagde geestelijk kapot werd gemaakt hetgeen zou hebben geresulteerd in slapeloze nachten, hoofdpijnen, problemen met de ontlasting en huilbuien. Klager heeft aangevoerd dat hij omtrent het functioneren van aangeklaagde reeds in november 2001 zijn zorgen bij de directie heeft kenbaar gemaakt, doch zonder een voor klager acceptabel resultaat. *** is wel tezamen met vier andere kinderen uit groep 8 overgeplaatst naar groep 7, maar klager is van mening dat *** met zijn leeftijdgenootjes van groep 8 zijn schooljaar moet afmaken. Klager overweegt *** voor de laatste drie maanden van het schooljaar op een andere school te plaatsen.

III. Overwegingen van de Commissie.

De Commissie stelt vast dat de (model-)klachtenregeling primair en voortgezet onderwijs (verder te noemen: de Klachtenregeling) op het onderhavige geval van toepassing is.

Genoemde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb. 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten - waaronder de Wet op het primair onderwijs - de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij een klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel, waaronder discriminatie, dan wel het nalaten van gedragingen en het niet nemen van beslissingen door het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag is gehouden een regeling te treffen voor de behandeling van klachten.

Blijkens het bepaalde in artikel 4 van de Klachtenregeling is er een klachtencommissie voor alle scholen van het bevoegd gezag die de klacht onderzoekt en het bevoegd gezag hierover adviseert. Het bevoegd gezag kan zich ook aansluiten bij een regionale of landelijke commissie. Het onderhavige bevoegd gezag is aangesloten bij de Commissie.

De klachtencommissie geeft gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over:

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Op grond van artikel 2, derde lid, van het Reglement van Instelling van de Landelijke Klachtencommissie primair en voortgezet onderwijs verricht de Commissie haar werkzaamheden met inachtneming van de in de Klachtenregeling opgenomen voorschriften dan wel met inachtneming van de door een bij de Commissie aangesloten schoolbestuur vastgestelde klachtenregeling, mits die klachtenregeling voldoet aan het gestelde in artikel 2 lid 1 en 2 en 4 van dit reglement, alsmede aan het gestelde in het huishoudelijk reglement van de Commissie.

Ingevolge artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling dient een klacht binnen een jaar na de gedraging of beslissing te worden ingediend, tenzij de klachtencommissie anders beslist. Artikel 2, tweede lid, van het huishoudelijk reglement van de Commissie is hieraan gelijkloidend.

Artikel 3, eerste lid, aanhef en onder b, van het huishoudelijk reglement voegt hieraan toe: 'De klacht wordt niet-ontvankelijk verklaard indien de klacht is ingediend na afloop van de termijn, genoemd in artikel 2, tweede lid, dan wel na afloop van de door de Commissie bepaalde termijn.'

De Commissie stelt vast dat de klacht van klager binnen genoemde termijn is ingediend en dat klager derhalve ontvankelijk is in zijn klacht.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie het volgende.

Door de directie is aangevoerd dat er in groep 8 veel onrust zat en zit. Door de jaren heen heeft de school veel maatregelen moeten treffen om in deze groep goed les te kunnen geven. Aangeklaagde is per oktober 2001 aan de school begonnen en stond derhalve naar de mening van de directie direct op achterstand. De eerste twee weken zijn redelijk goed verlopen, doch nadien zijn de kinderen de grenzen gaan verleggen. *** is geen leerling met probleemgedrag. Hij is zich wel klem gaan voelen tussen de ordemaatregelen die nodig waren om de groep hanteerbaar te houden. Ordemaatregelen die bedoeld waren voor andere leerlingen, trok *** zich erg aan. In de fase dat aangeklaagde nog groepsgericht bezig was, is het hem niet gelukt een relatie met *** op te bouwen. Hier komt volgens de directie nog bij dat *** een sociaal emotioneel kwetsbare jongen is. Overigens is het volgens de directie voor de school pas goed duidelijk geworden dat *** zich onveilig voelde in de klas, zich uitende in onder meer bedplassen en een slechte nachtrust, toen klager het hogerop ging zoeken. Op het moment dat duidelijk werd dat aangeklaagde en de leerlingen het moeilijk kregen, heeft de directie met het team van de school en het bevoegd gezag gesproken over een oplossing die voor zowel aangeklaagde als de leerlingen onder de gegeven omstandigheden het beste zou zijn. Hierop is besloten, aldus de directie, een vijftal leerlingen, waaronder ***, uit de klas te plaatsen. *** behoorde tot dit groepje niet vanwege zijn gedrag, maar vanwege het feit dat hij zich zo onveilig voelde. Volgens de directie was dit de minst slechte oplossing in de situatie zoals die was ontstaan. Praktisch gezien worden de vijf leerlingen zoveel als mogelijk bij alle activiteiten van groep 8, zoals het oefenen van de afscheidsmusical en het kamp, betrokken. Andersom geldt dat ook groep 7 wordt betrokken in activiteiten van groep 8 zoals

bijvoorbeeld de boomfeestdag. De leerlingen hebben dan de keuze tot welke leerkracht zij zich wenden.

Het bevoegd gezag heeft hieraan nog toegevoegd dat zij bevestigd heeft gezien dat een nieuwe leerkracht niet in groep 8 moet starten. Voorts heeft zij nog aangegeven dat het zeker niet zo is dat er veel meer klachten zijn over aangeklaagde dan wel over de uiteindelijk gekozen oplossing. De door klager genoemde mevrouw *** heeft zich eenmaal bij het bevoegd gezag beklagd, maar werkt nu heel coöperatief mee.

De Commissie is van oordeel dat de door klager ingediende klacht ongegrond dient te worden verklaard. Zij overweegt hiertoe het volgende.

Tussen partijen is niet in geschil dat de betreffende groep 8 al jaren bekend staat als een lastige klas, die een bijzondere aanpak vraagt. Met de komst van een nieuwe leerkracht (aangeklaagde), in de loop van het schooljaar, is de situatie ongewild geëscaleerd. Voorts staat vast dat in het bijzonder *** hieronder heeft geleden en in de knel is komen te zitten. Tot slot is tussen partijen onbetwist dat de onrust en drukte in de klas dermate vormen aannam dat ingrijpen ten behoeve van zowel aangeklaagde als de leerlingen van groep 8 noodzakelijk was.

In het verlengde van het vorenstaande concludeert de Commissie dat de onderhavige klacht niet zo zeer tegen het optreden van aangeklaagde is gericht, doch veeleer tegen de maatregel welke de directie van de school in de hiervoor geschetste situatie heeft getroffen. Dienaangaande wordt het volgende overwogen.

De Commissie is van oordeel dat, zoals ook door de directie is aangevoerd, het overplaatsen van - onder meer - *** naar groep 7 onder deze gegeven omstandigheden het minst slechte alternatief was dat goed is afgewogen en afgezet tegen mogelijke andere oplossingen. De Commissie is voorts met de directie van oordeel dat de door klager gewenste oplossing, het overplaatsen van aangeklaagde naar een andere groep, onder andere vanwege de korte tijd die het schooljaar nog duurt, geen oplossing is.

IV. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

Verklaart de klacht ongegrond.

V. Advies aan het bevoegd gezag.

De Commissie wenst nadrukkelijk onder de aandacht van het bevoegd gezag te brengen dat zij er voor dient zorg te dragen dat de laatste drie maanden die het schooljaar nog rest voor *** *** zo aangenaam mogelijk worden gemaakt.

Klachtennummer: 02011

Inzake: Mevrouw *** / ***

Advies aan: Het bestuur van de Vereniging voor Christelijk Onderwijs *** te ***, bevoegd gezag van de Christelijke Scholengemeenschap *** (verder te noemen: het bevoegd gezag).

Inzake de klacht van mevrouw Z. ***, moeder van ***

1. Verloop van de klachtenprocedure

Op 15 februari 2002 heeft mevrouw Z. ***, verder klaagster, een klacht ingediend bij de klachtencommissie. De klacht is gericht tegen het *** College te ***.

Bij brief van 28 februari 2002 heeft de heer ***, algemeen directeur van de Christelijke Scholengemeenschap *** namens het bevoegd gezag (De Vereniging voor Christelijk Onderwijs *** te ***) gereageerd op de klacht.

Bij brief van 6 maart 2002 heeft de heer ***, directeur van het *** College een schriftelijke reactie ingediend.

De klacht is behandeld tijdens een hoorzitting ten overstaan van de klachtencommissie op 11 april 2002. Partijen zijn in elkaars aanwezigheid gehoord. Zij hebben een toelichting gegeven op hun standpunt en geantwoord op vragen van de Commissie.

2. Bevoegdheid van de Commissie en ontvankelijkheid van de klacht

De Commissie stelt vast dat het bevoegd gezag een klachtenregeling heeft vastgesteld ("Klachtenregeling VCO ***") Deze klachtenregeling is op de behandeling van de klacht van toepassing.

Het bevoegd gezag heeft zich op grond van artikel 2 van deze klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE. De Commissie is dus bevoegd om de klacht te behandelen.

3. De klacht

Klaagster is de moeder van ***, die in de brugklas van het *** zit. Klaagster en de vader van *** zijn gescheiden. De vader heeft het ouderlijk gezag. Klaagster vindt dat het *** ten onrechte weigert om haar, als niet gezag-ouder, naast formele c.q. objectieve gegevens over de leerprestaties van haar zoon ***, zoals rapporten informele c.q. meer subjectieve gegevens te verschaffen, zoals deze in de tien-minuten-gesprekken aan de orde komen. Het gaat klaagster om de visie van de leerkrachten over de persoonlijke ontwikkeling van haar zoon ***.

4. Overwegingen van de Commissie

De Commissie stelt voorop dat artikel 377c van Boel 1 van het Burgerlijk Wetboek (art. 1:377c BW) een regeling geeft omtrent het recht op informatie van de ouder, die niet het ouderlijk gezag heeft, ten opzichte van derden die beroepshalve beschikken over informatie over het kind van deze ouder.

Artikel 1:377c BW bevat kort gezegd en toegespitst op de onderhavige klacht als hoofdregel dat de school mevrouw *** desgevraagd informatie over belangrijke feiten en omstandigheden die haar zoon *** of zijn verzorging en opvoeding betreffen. De Commissie is van oordeel dat de informatie waar mevrouw *** om heeft gevraagd – zoals observatiegegevens over gedrag en de visie van

docenten op de persoonlijkheidsontwikkeling van *** – moet worden aangemerkt als “belangrijke feiten en omstandigheden” in de zin van artikel 1:377c lid 1 BW.

Op bovenomschreven hoofdregel gelden twee uitzonderingen. De school behoeft geen informatie te verschaffen, die niet op gelijke wijze wordt gegeven aan de heer ***. Voorts dient de school informatieverstrekking achterwege te laten indien het belang van het kind – in dit geval *** - zich tegen het verschaffen van die informatie verzet.

Vast staat dat de eerste weigeringsgrond zich in de onderhavige situatie niet voor doet. Mevrouw *** wil immers slechts die informatie ontvangen, die ook aan de heer *** wordt verstrekt.

De Commissie stelt dan ook vast dat klaagster in dit geval krachtens artikel 1:377c BW recht heeft op de gevraagde informatie, tenzij het belang van *** zich tegen het verschaffen van die informatie verzet. Daarbij merkt de Commissie op dat uit de parlementaire geschiedenis bij artikel 1:377c BW blijkt dat daarbij moet worden gedacht aan ernstige situaties: het niet verstrekken van informatie is eerst aan de orde als het kind daardoor in de knel komt (zie de nota naar aanleiding van het eindverslag). In de Memorie van Toelichting is als voorbeeld genoemd het geval dat tussen ouder en kind geen omgang bestaat, omdat een verzoek tot vaststelling van een omgangsregeling is afgewezen, terwijl die ouder toch twee keer per week het kind bij de school probeert te ontmoeten. De klassenleraar – op de hoogte van het getouwtrek rond het kind – zou dan de informatie dat het kind met ingang van het volgende schooljaar naar een andere school gaat, in het belang van het kind kunnen weigeren.

Tijdens de hoorzitting is gebleken dat de weigering van de school om de gevraagde informatie te verstrekken niet is gebaseerd op het belang van ***. Door het bevoegd gezag en de schooldirecteur is desgevraagd en bij herhaling duidelijk gemaakt dat de weigering van de school is ingegeven vanwege het belang van de docenten en mentoren. Het bevoegd gezag en de schooldirecteur wensen namelijk te voorkomen dat docenten en mentoren betrokken raken bij conflictsituaties die kunnen ontstaan indien mevrouw *** en de heer *** tegenstrijdige zienswijzen over hun zoon naar voren zouden brengen. Voorts heeft de school zich laten leiden door het uitdrukkelijke verbod van de heer *** – die met het ouderlijk gezag is belast – om mevrouw *** te informeren over hun zoon ***, anders dan door toezending van kopieën van rapporten.

De Commissie merkt naar aanleiding hiervan op dat noch het belang van docenten en mentoren, noch het verbod van de met het ouderlijk gezag belaste ouder van (doorslaggevende) betekenis is bij de beoordeling van de vraag of een uitzondering moet worden gemaakt op de hoofdregel van artikel 1:377 BW, die luidt dat mevrouw ***, als niet met het ouderlijk gezag belaste ouder, in beginsel recht heeft op de door haar gevraagde informatie over ***. Die informatie kan immers slechts worden geweigerd in het belang van *** zelf. Zijn belang heeft de school echter niet bij zijn beoordeling betrokken.

De Commissie komt dan ook tot het oordeel dat de school op onjuiste gronden heeft geweigerd om aan het verzoek van mevrouw *** te voldoen. De Commissie verklaart de klacht daarom gegrond.

De school zal zich opnieuw moeten bezinnen op het verzoek van mevrouw *** om tijdens ouderavonden en tien-minuten-gesprekken te worden geïnformeerd over haar zoon ***. Daarbij dient de school in de eerste plaats acht te slaan op het informatierecht dat mevrouw *** krachtens artikel 1:377c lid 1 BW heeft en waarop slechts een uitzondering kan worden gemaakt in het belang van ***.

Bij de vraag of het belang van *** zich tegen informatieverstrekking aan klaagster verzet, kan de school zich niet laten leiden door de mening van de heer ***. De school zal daaromtrent zelf een zorgvuldige afweging moeten maken.

Voorts dient de school daarbij te betrekken hetgeen is opgemerkt in de schoolgids 2001/2002 (blz. 34) over rapporten en spreekuren. Daaruit blijkt namelijk dat – ook – de school van oordeel is dat het rapport en het daaraan gekoppelde tien-minuten-gesprek met de mentor of de vakdocent in feite een “twee-eenheid” vormen. Juist het tien-minuten-gesprek, waarin aanvullende informatie over de leerling wordt verstrekt, is bij uitstek het middel om over de leerling te communiceren.

Verder dient de school zich bij de heroverweging van het verzoek van klagster te realiseren dat klagster in feite slechts wil *horen* hoe het gaat met haar zoon. Het gaat klagster dus om het *ontvangen* van informatie van de docent en/of mentor en niet zozeer om het *verstrekken* van informatie. Klagster heeft dit ter zitting nog eens expliciet bevestigd. Dit neemt uiteraard niet weg dat klagster desgewenst antwoord zal geven op eventuele vragen van de mentor en/of docent. Gelet op deze intentie van klagster zal naar het oordeel van de Commissie het belang van *** zich slechts in uitzonderlijke gevallen kunnen verzetten tegen het verstrekken van die informatie. Nu klagster in beginsel slechts informatie wenst te *ontvangen*, behoeft voorts voor de beïnvloeding van de docent en/of mentor, die daardoor bij tegenstrijdige informatie in een conflictsituatie zou kunnen geraken, niet gevreesd te worden. Daarbij merkt de Commissie overigens – nogmaals - op dat de enkele vrees voor het betrokken bij zo'n conflictsituatie op zichzelf geen reden is om een uitzondering te maken op het informatierecht van mevrouw ***. Die uitzondering kan immers slechts worden gemaakt in het belang van ***, en dus niet in het belang van de docent c.q. mentor.

5. Conclusie en advies

De Commissie verklaart de klacht gegrond.

De Commissie adviseert het bevoegd gezag, althans de school, om zich met inachtneming van hetgeen de Commissie hiervoor heeft overwogen opnieuw te bezinnen op het verzoek om informatie van klagster en zich daarbij uitdrukkelijk te laten leiden door het informatierecht dat klagster krachtens artikel 1:377c BW heeft en waarop in dit geval slechts een uitzondering kan worden gemaakt in het belang van haar zoon ***.

Klachtennummer: 02014

Advies aan:

het bestuur van de Vereniging voor Protestants Christelijk Onderwijs *** te *** (hierna: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de familie *** te *** (hierna: klagers).

I. Verloop van de klachtprocedure

Bij brief, gedateerd 01 maart 2002, is door klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (hierna: de Commissie) over de handelwijze van enkele leerkrachten en de (tijdelijke) directie van de *** (hierna: PRIS) te ***.

Desgevraagd hebben de directie en het bevoegd gezag bij brieven van 1 april en 2 april 2002 gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Op 18 april 2002 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Rotterdam, waar klager, *** namens het bevoegd gezag en ***, destijds tijdelijk directeur van de school, zijn verschenen.

II. Voorgeschiedenis, feiten en omstandigheden

Uit de stukken en het verhandelde ter zitting zijn de Commissie de volgende feiten gebleken. In het voorjaar van 2001 heeft het bevoegd gezag voor de PRIS een visitatie aangevraagd bij de Besturenraad PCO vanwege het teruglopend aantal leerlingen.

Aan de visitatiecommissie is gevraagd een zogenaamd beredeneerd oordeel te geven over de PRIS voor wat betreft het onderwijsleerproces, de organisatie binnen de school en de samenwerking tussen de bij de school betrokken geledingen.

Op grond van de aanbevelingen van het visitatierapport is besloten tot het starten van een "veranderingsproces", geleid door een nieuw aan te stellen interim-directeur. Inmiddels heeft het team onder meer een gezamenlijke onderwijsvisie geformuleerd en wordt een zorgstructuur opgezet in overleg met de schoolbegeleidingsdienst.

Klagers hadden aan het begin van het schooljaar 2001-2002 drie kinderen op de PRIS, waarvan twee in groep 5 en de oudste zoon in groep 8. Omdat zij hun jongste zoon per 1 mei 2002 moesten aanmelden op een basisschool hebben klagers gezien de gebeurtenissen op school in de daaraan voorafgaande maanden in november 2001 een gesprek gehad met de toenmalige nieuw aangestelde interim-directeur. Zij hebben tijdens dat gesprek tegenover hem hun twijfels geuit over het beleid en het functioneren van de PRIS. De interim-directeur heeft hen vervolgens gevraagd het reeds in gang gezette veranderingsproces op de PRIS een kans te geven en pas in februari over de aanmelding een beslissing te nemen, waarin klagers hebben toegestemd. Omdat zij in de daarna volgende maanden echter weinig veranderingen ten goede zagen en de situatie met name in groep 8 door ziekte van een leerkracht zelfs was verslechterd, hebben klagers begin februari 2002 wederom een gesprek gehad met de interim-directeur. Zij hebben hem daarbij meegedeeld dat zij zich in het belang van hun kinderen helaas genoodzaakt zagen hun jongste zoon bij een andere (naastgelegen) basisschool aan te melden en dat zij er voorts voor gekozen hadden ook hun twee kinderen in groep 5 met ingang van het volgende schooljaar naar deze school over te plaatsen. De interim-directeur heeft het team hierover ingelicht. Vervolgens stapte die week nog een leerling naar dezelfde naastgelegen basisschool over. Het team vreesde vervolgens dat er meerdere leerlingen zouden volgen. Sommige teamleden gaven zelfs openlijk te kennen dat klagers de overstap van hun kinderen naar de andere school beter onmiddellijk konden maken. Hierna is de situatie snel geëscaleerd.

Klagers hebben daarna aan de interim-directeur meegedeeld dat hun kinderen uit groep 5 met onmiddellijke ingang naar de andere school gingen. De interim-directeur heeft klagers vervolgens geadviseerd dan ook hun oudste zoon uit groep 8 maar met onmiddellijke ingang naar de andere school te laten overstappen en zo is geschied.

III. Standpunt van klager

Klagers zijn er met name verbolgen over dat zij op een gegeven moment geen andere keus meer hadden dan alle drie de kinderen met onmiddellijke ingang van school te halen. Met name voor de oudste zoon in groep 8 vonden zij dit heel onverstandig. Als ouders hadden zij graag van de school gehoord dat het jammer is dat het zo is gelopen, maar aangeklaagde heeft gezegd dat hij niets terug neemt. Klagers wijzen er op dat zij al vroeg in het schooljaar als ouders van drie kinderen op school hun twijfels (uit eigen ervaring) over het functioneren van de school aan de toen nieuw aangestelde interim-directeur hebben kenbaar gemaakt. De interim-directeur was echter vol enthousiasme en heeft hen gevraagd het team en de school nog een kans te geven. In de maanden daarna bleek klagers echter dat er weinig veranderde. In tegendeel in de bovenbouw in groep 8, een beslissende fase van het basisonderwijs, was de leerkracht, zoals ook het jaar daarvoor, weer voor een lange tijd afwezig wegens ziekte, zonder dat hiervoor een structurele oplossing werd gevonden. Ook aan de brandonveiligheid van het schoolgebouw (bijvoorbeeld voor de bovenste lokalen geen vluchtweg en in het hele gebouw slechts een brandblusser!), door diverse ouders al verschillende malen bij de directie en het bestuur aangekaart, wordt niets gedaan. Klager heeft de interim-directeur enige maanden na het eerste gesprek weer gesproken over deze zaken. Laatstgenoemde heeft klager er toen niet van kunnen overtuigen dat er veranderingen in positieve zin zouden plaatsvinden. Klagers hebben toen, in het belang van hun kinderen de keuze moeten maken de jongste zoon op een andere naastgelegen school aan te melden. Voor hun twee kinderen in groep 5, die het volgende jaar in de bovenbouw zouden komen, kozen zij er echter voor hen eerst met ingang van het volgende schooljaar naar de andere school over te plaatsen. Hun oudste zoon zou dan naar het voortgezet onderwijs gaan. Omdat ze over dit besluit lang hadden nagedacht hebben ze hun kinderen hierover ingelicht, zodat zij alvast aan het idee zouden kunnen wennen. Daarna ging het verhaal op school dat klaagster aan het hek negatieve verhalen over de PRIS naar buiten bracht. Dit heeft klaagster volgens klager zoveel pijn gedaan dat zij daarom nu niet meer op school komt. De volgende dag werd klaagster aangesproken door een leerkracht uit groep vijf met de volgende mededeling: "het is zo'n grote groep waar ik aan les geef, ik vind dat je de kinderen nu direct uit de groep moet halen omdat de keuze voor een andere school toch al gemaakt is". Klagers hebben toen nog geprobeerd aan het team duidelijk te maken dat hun keuze voor de andere school niet met teamleden persoonlijk te maken had. In een telefoongesprek met de interim-directeur deelde laatstgenoemde aan klager echter mee, dat hij, nu dit al door een leerkracht was uitgesproken, ook maar zijn oudste zoon van school moest halen. Omdat klager van mening was dat dit voor die paar maanden heel onverstandig zou zijn, heeft hij vervolgens de leerkracht van zijn oudste zoon gebeld en haar naar haar mening hierover gevraagd. Omdat zij haar mening hierover echter niet mocht geven was volgens klager ook hier geen echte keuze meer mogelijk. De kinderen zijn daarom met onmiddellijke ingang naar een andere naastgelegen school gegaan. Na een teambespreking op de PRIS is klager vervolgens gebeld door een nieuwe directeur, die zijn verhaal aanhoorde en beloofde nog met hem contact op te nemen. Op verzoek van de nieuwe school heeft klager daarna de directie van de PRIS gebeld met het verzoek om de leerlingendossiers van hun kinderen aan de nieuwe school over te dragen. Hem werd eerst meegedeeld dat het goed was en later weer dat het toch niet mogelijk was. Vervolgens heeft de nieuwe school ze opgevraagd en toen is gezegd dat ze zoek waren. Vervolgens heeft klager de inspecteur gebeld en daarna blijkt er wel een "mager verslagje" naar de nieuwe school te zijn gegaan. De nieuwe directeur heeft volgens klagers uiteindelijk pas zes dagen voor de zitting van de Commissie contact met hen opgenomen en daarbij meegedeeld dat het standpunt van de school niet was gewijzigd.

IV. Standpunt van directie en bevoegd gezag.

De interim-directeur heeft in dit verband in zijn schriftelijke reactie op de klacht en desgevraagd ter zitting het volgende aangegeven. Hij was destijds voor de periode van 1 september 2001 tot 1 februari 2002 aangesteld als interim-directeur om het veranderingsproces op school te leiden. Hij heeft de hele kwestie op afstand heeft meegemaakt. Klager gaf naar hem toe al snel aan dat hij problemen had met de gang van zaken op school, maar hij kon dat toen nog niet goed inschatten, omdat hij nog maar kort in functie was. Bovendien had hij het destijds erg druk met het op gang brengen van het veranderingsproces.

Door ziekte van leerkrachten ontstonden er voor de kerst met name in groep 8 problemen omdat daar te veel vervanging moest worden geregeld. Klager heeft hem toen op de chaos in groep acht gewezen en zich afgevraagd of zijn kinderen onder deze omstandigheden wel op school konden blijven. Gedurende de maand januari hebben er vervolgens te veel verschillende leerkrachten met wisselende kwaliteiten voor groep 8 gestaan, maar met ingang van 1 februari was groep 8 weer structureel bemenst.

In februari besloten klagers hun jongste drie kinderen voor het volgende schooljaar (2002-2003) bij een andere naastgelegen basisschool aan te melden. Dit viel bij het team helemaal verkeerd. Men schrok er erg van dat er, net nu men dacht goed bezig te zijn, kinderen weggingen. Bovendien was men bang dat meer leerlingen zouden volgen. De kinderen van klager bleken het bovendien zelf al te weten. Van de adjunct-directeur hoorde hij vervolgens dat deze van andere ouders had gehoord dat "klaagster bij het hek van de school negatieve verhalen over de PRIS naar buiten bracht".

Sommige teamleden gaven daarop openlijk te kennen dat de overstap van de kinderen van klagers naar de naastgelegen school beter onmiddellijk gemaakt kon worden.

Hij heeft vervolgens aan het team meegedeeld dat hij daar de volgende week met klagers over van gedachten zou wisselen. Toen echter om een geheel andere reden nog een leerling naar de naastgelegen basisschool overstapte is de situatie razendsnel geëscaleerd.

Uit de tweede hand heeft hij vervolgens gehoord dat klaagster, toen zij die vrijdag haar kinderen naar school kwam brengen, luid en duidelijk sprak over de voordelen van de naastgelegen school tegen de andere leerling die de overstap ging maken. Zij vertelde dat haar kinderen na de zomer zouden volgen. De hierbij aanwezige leerkracht werd hierdoor zodanig emotioneel geraakt, dat zij klaagster verzocht haar kinderen dan maar onmiddellijk van school te halen. Klaagster verliet daarop hevig verontwaardigd het lokaal. De leerkracht, die onmiddellijk haar fout inzag, is haar meteen achterna gelopen. Van deze gebeurtenissen is hij telefonisch op de hoogte gebracht. Hij is bij zijn besluit gebleven klagers in de loop van de volgende week te spreken. Die avond belde klager hem op, vertelde van de woordenwisseling die 's morgens had plaatsgevonden en deelde mede dat zijn kinderen met onmiddellijke ingang naar de naastgelegen basisschool zouden gaan. Toen echter tijdens het gesprek bleek dat de oudste zoon wel tot het einde van het schooljaar op school zou blijven heeft hij daar zeer verwonderd op gereageerd, omdat volgens zijn informatie de grootste grief van klagers de gang van zaken in groep 8 betrof.

In het belang van de ontwikkeling van zijn zoon in groep 8 heeft hij klager toen geadviseerd alle kinderen met onmiddellijke ingang naar de andere school te doen, dus ook de oudste.

Klager was het niet met hem eens, hij was zeer verbolgen over het optreden van de leerkracht die ochtend en eiste verregaande maatregelen tegen haar. Hij heeft klager toen gezegd de gebeurtenissen van die vrijdag eerst te willen onderzoeken. Op een later moment heeft hij de betrokken leerkracht gesproken. Zij was met hem van mening dat haar optreden niet erg tactisch was geweest en was veroorzaakt door de spanning van het moment. Een dag later vernam hij van zijn opvolger dat alle kinderen van klagers naar de andere school waren vertrokken.

V. Overwegingen van de Commissie

Blijkens de klachtbrief vat klager de klacht als volgt samen:

Beslissingen door het schoolteam zijn niet in het belang van onze kinderen genomen;

Een (emotionele) uitspraak van een leerkracht wordt door de interim-directeur niet herroepen en uitgepraat met alle betrokkenen;

Er is klagers als ouders geen reële keuzemogelijkheid geboden;

Vanuit het bevoegd gezag is nagelaten om gedurende en na deze vervelende zaak contact op te nemen voor uitleg of commentaar.

Met betrekking tot het eerste onderdeel van de klacht heeft de Commissie op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting niet de indruk gekregen dat het belang van klagers kinderen bij de beslissingen van de schoolleiding en het team voorop heeft gestaan. Blijkens het voorgaande stond voor de leerkracht van groep 5 immers het belang van een minder volle groep voorop. Voorts heeft de interim-directeur in dit verband ter zitting desgevraagd verklaard dat, als de oudste op school zou blijven, in zijn optiek een situatie zou ontstaan waar voor de directie en het team moeilijk professioneel mee om zou zijn te gaan. Bovendien heeft hij verklaard dat de situatie zodanig was geëscaleerd dat de school zich naar zijn idee voor een fait accompli geplaatst zag.

De Commissie wijst er op dat voor kinderen een overstap naar een andere school midden in het lopende schooljaar, zeker in groep 8 van de basisschool, erg ingrijpend is.

De Commissie heeft eveneens vastgesteld dat er met de kinderen van klagers wat betreft hun functioneren op school geen problemen zijn voorgevallen.

Naar het oordeel van de Commissie had daarom in dit geval juist van de directie en het team op zijn minst verwacht mogen worden dat zij alles in het werk zouden hebben gesteld om de problemen die ontstaan waren op een professionele wijze te deëscalieren. Dit geldt zowel voor de interim-directeur, die naar het oordeel van de Commissie een inschattingsfout heeft gemaakt door niet onmiddellijk zelf met klagers contact op te nemen nadat hij van het incident had gehoord (en dit gesprek nog tot de volgende week wilde uit stellen), als voor de leerkrachten van groep 5 en groep 8.

Met betrekking tot het tweede onderdeel van de klacht is de Commissie noch uit de stukken noch tijdens de zitting gebleken dat de (emotionele) uitspraak van de leerkracht tegenover klagster door de interim-directeur is herroepen. Dit mocht naar het oordeel van de Commissie echter wel van hem verwacht worden, te meer daar uit het hiervooroverwogene blijkt dat de betrokken leerkracht zelf haar fout onmiddellijk inzag en ook naar hem toe in een gesprek hierover al had aangegeven dat zij haar optreden niet erg tactisch vond. Ook is niet gebleken dat (op verzoek van de directie) een gesprek heeft plaatsgevonden tussen alle betrokkenen in een poging de problemen uit te praten.

Alhoewel de Commissie met betrekking tot het derde onderdeel van de klacht vindt dat klagers wel erg snel hun conclusie hebben getrokken om alle kinderen met onmiddellijke ingang van school te halen, deelt zij toch het standpunt van klagers dat hen als ouders door de school geen reële keuzemogelijkheid is geboden. Immers zowel van de zijde van het team, als van de zijde van de directie werd naar klagers toe op een gegeven moment met zoveel woorden aangegeven dat zij er beter aan zouden doen alle kinderen meteen van school te halen. De interim-directeur heeft in dit verband desgevraagd nog meegedeeld dat het draagvlak onder het personeel om met de kinderen verder te gaan niet groot was. Hij voorzag daarom dat het zeker voor de oudste moeilijk zou worden, ook omdat hij wegging en er weer een andere directeur zou komen. Ook op dit punt moet derhalve weer de conclusie worden getrokken dat het belang van de kinderen aan de problemen in de verhouding tussen klagers en de teamleden ondergeschikt is gemaakt.

Met betrekking tot het vierde onderdeel van de klacht is de Commissie van mening dat klagers de directie en het schoolbestuur terecht het verwijt maken dat zij hebben nagelaten om gedurende en na deze affaire tijdig contact met hen op te nemen voor uitleg of commentaar. Het feit dat de nieuwe directeur blijkens het verhandelde ter zitting uiteindelijk zes dagen voor de zitting van de Commissie contact heeft opgenomen met klagers kan hieraan naar het oordeel van de Commissie niet afdoen, omdat bij die gelegenheid is volstaan met de mededeling dat het standpunt van de school ongewijzigd bleef.

De Commissie overweegt tenslotte met betrekking tot hetgeen klagers hebben aangevoerd over de overdracht van de leerlingendossiers naar de nieuwe school nog het volgende.

In dit verband heeft de vertegenwoordiger van het bevoegd gezag desgevraagd ter zitting meegedeeld dat haar bij navraag destijds door de school is meegedeeld dat de dossiers er waren en opgevraagd konden worden als de ouders daar schriftelijk toestemming voor gaven. Zij heeft inmiddels begrepen dat hetgeen naar de nieuwe school is gegaan ("het magere verslagje") een globale voortgangsrapportage van de kinderen betreft en dat de leerlingendossiers dus nog steeds op school aanwezig zijn omdat gewacht wordt op de schriftelijke toestemming van de ouders. De interim-directeur heeft daar ter zitting ter verklaring nog aan toegevoegd dat degene die op school over deze dossiers gaat destijds ziek thuis was.

De Commissie is gelet op het voorgaande van oordeel dat de school ook met betrekking tot de overdracht van de leerlingendossiers in de communicatie naar klagers toe is te kort geschoten.

Gezien vorenstaande overwegingen acht de Commissie de klacht op alle onderdelen gegrond.

VI. Het oordeel van de Commissie

De Commissie verklaart de klacht gegrond.

VII. Advies aan het bevoegd gezag

Naar het oordeel van de Commissie is het wellicht zinvol om onder leiding van een lid van het bevoegd gezag, die niet bij de zaak betrokken is geweest nog eens met alle partijen om de tafel te gaan zitten om het gebeurde in een open gesprek uit te praten.

Voorts adviseert de Commissie de organisatie van de leerlingendossiers en de communicatie daaromtrent naar de ouders toe te verbeteren.

Klachtnummer 02016

Advies aan

het bestuur van de Vereniging voor *** . (verder ook te noemen: het bestuur of het bevoegd gezag),
inzake de klacht van de heer en mevrouw van *** te *** (verder te noemen: klagers).

I Verloop van de klachtenprocedure.

Bij brief van 28 februari 2002, ontvangen op 7 maart 2002, hebben klagers zich tot de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) gewend met het verzoek om hun klacht te behandelen.

De Commissie heeft het bevoegd gezag en de aangeklaagden gevraagd te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Desgevraagd heeft het bevoegd gezag op 8 februari 2002 laten weten dat het bestuur is aangesloten bij de Commissie, en de modelklachtenregeling van de Besturenraad PCO hanteert.

Bij schrijven van 2 april 2002 heeft *** , directeur CNS “ ***” gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Op 21 mei 2002 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht, alwaar klagers in persoon zijn verschenen. Namens het bevoegd gezag is verschenen ***. Voorts zijn verschenen *** , directeur en J. *** , adjunct-directeur en remedial teacher.

II. Standpunt klagers.

Uit hetgeen schriftelijk en op de hoorzitting door klagers naar voren is gebracht, leidt de Commissie de - kort weergegeven - navolgende kernklacht af.

Op 21 januari 2002 heeft klagers zoon *** verteld dat meester *** , remedial teacher, hem tijdens de RT-lessen meerdere keren op zijn achterhoofd heeft geslagen en telkens heeft gezegd: “oelewapper kun je het nu nog niet, stommerd en je bent dom”. *** heeft in die weken ook in bed geplast, wat hij daarvoor nimmer deed. Er is door meester *** ten onrechte niet direct excuus aangeboden aan *** . De brief van 5 februari 2002 is niet als zodanig aan te merken. Daarin is geen excuus in opgenomen. De gehele gang van zaken heeft er uiteindelijk toe geleid dat *** naar een andere school is gegaan.

III Overwegingen van de Commissie.

De door de school gehanteerde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Commissie Primair en Voortgezet Onderwijs, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie als volgt.

Naar het oordeel van de commissie is onvoldoende aannemelijk geworden dat er sprake is van opzettelijke, stelselmatige (geestelijke) intimidatie en het slaan van klagers zoon *** door meester ***. In deze zin acht de commissie de klacht dan ook ongegrond.

De commissie acht het daarentegen niet onaannemelijk dat het optreden van aangeklaagde, ***, bij klagers zoon *** intimiderend is overgekomen. Althans *** heeft in redelijkheid het gedrag van aangeklaagde als intimiderend kunnen ervaren. Door aangeklaagde is onvoldoende erkend dat klagers zoon het gevoel heeft gehad, dan wel heeft kunnen hebben, dat de wijze van optreden van de aangeklaagde intimiderend uitwerkte op ***.

In deze zin acht de commissie de klacht dan ook gegrond. De commissie tekent hierbij aan dat zij van oordeel is dat de intenties van aangeklaagde niet verkeerd zijn. Hij heeft goede bedoelingen en probeert de RT-lessen leuk te maken. In dit kader wijst de commissie erop dat aangeklaagde op school ook bekend staat als de grapjes-meester. Echter in het onderhavige geval is aangeklaagde zich – kennelijk in zijn (over)enthousiasme welke hij tentoon spreidt- onvoldoende bewust geweest van de uitwerking van zijn gedrag op ***. De wijze van lesgeven en het gedrag van aangeklaagde brengt blijkbaar in de groepssituatie, hoewel het hetzelfde gedrag betreft, een ander effect op de leerlingen teweeg dan in een één-op-één-situatie.

De Commissie hecht er voorts aan op te merken dat zij het betreurt dat de moeder het door meester *** gevraagde gesprek niet heeft laten plaatsvinden. Naar het oordeel van de Commissie had een dergelijk gesprek deëscalerend kunnen werken. Het klacht dat ten onrechte geen excuus is aangeboden acht de commissie dan ook niet gegrond.

V. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

- verklaart de klacht deels, voor zover het betreft de beleving van ***, gegrond en voor wat betreft het overige ongegrond.

VI Advies

De Commissie adviseert het bevoegd gezag in samenspraak met de school na te gaan op welke wijze er enige vorm van intervisie kan worden uitgevoerd. In dat kader kan het proces, dat aangeklaagde heeft ontwikkeld gedurende zijn loopbaan, worden gezien en teruggekoppeld worden hoe aangeklaagde in de praktijk staat.

Klachtnummer: 02017

Advies aan:

het bestuur van de Vereniging *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de heer *** en mevrouw *** (verder te noemen: klagers).

I. Verloop van de klachtprocedure.

Bij schrijven van 5 maart 2002 hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie). De klacht is gericht tegen de directie van de ***school te *** (verder te noemen: de school) alsmede tegen de groepsleerkracht van die school, mevrouw *** (verder te noemen: aangeklaagde).

Aangeklaagde heeft bij brief van 20 maart 2002 haar zienswijze op de door klagers tegen haar ingediende klacht uiteengezet. De adjunct-directeur van de school, mevrouw ***, heeft bij brief van 21 maart 2002 namens de directie gereageerd op de klachtbrief.

Het bevoegd gezag heeft bij brief van 28 maart 2002 aangegeven dat zij de (model)klachtenregeling hanteert zoals deze is vastgesteld door de Besturenraad PCO te Voorburg alsmede dat zij van mening is dat door inschakeling van de vertrouwenspersoon het alsnog mogelijk is de klacht van klagers in onderling overleg bevredigend af te handelen. De Commissie heeft klagers bij brief van 4 april 2002 verzocht of zij hiermee instemden. Bij brief van 14 april 2002 hebben klagers de Commissie meegedeeld dat zij het voorstel van het bevoegd gezag in overweging hebben genomen, doch dat zij de voorkeur geven aan een hoorzitting van de Commissie.

Op 4 juni 2002 heeft de Commissie vervolgens een hoorzitting gehouden te Utrecht. Klagers zijn aldaar in persoon verschenen. Voorts zijn aangeklaagde en de adjunct-directeur verschenen. Het bevoegd gezag heeft zich laten vertegenwoordigen door de heer ***, vice-voorzitter. Partijen zijn niet in elkaars aanwezigheid gehoord.

De Commissie heeft partijen bij brief van 6 juni 2002 bericht dat het de Commissie na afloop van voornoemde hoorzitting gebleken is dat het niet mogelijk is een schriftelijk motivering voor het advies van de Commissie nog voor de zomervakantie te doen toekomen. In het belang van alle betrokkenen heeft de Commissie het wel gewenst geacht haar beslissing reeds bij die brief kenbaar te maken.

II. Standpunt van klagers.

Gelet op de klachtbrief en het verhandelde ter zitting omvat de klacht tegen de school alsmede tegen aangeklaagde –kort samengevat- het navolgende.

Klagers verwijten aangeklaagde allereerst dat zij hun dochter *** zou hebben tegengewerkt bij het brengen van een gepland bezoek aan de schoolarts op 11 februari 2002. Door de opstelling van aangeklaagde is *** volgens klagers volledig overstuurd geraakt. Voorts nemen klagers het aangeklaagde in ernstige mate kwalijk dat zij zichzelf hierbij ten overstaan van de hele groep niet onder controle heeft weten te houden. Tot slot betreuren klagers het dat aangeklaagde haar belofte om op 12 februari 2002 ten overstaan van de hele groep duidelijk te maken dat haar optreden niet juist is geweest, niet is nagekomen.

Ten aanzien van de school betreuren klagers het dat de gesprekken met de adjunct-directeur niet tot een aanvaardbaar resultaat hebben geleid. De school is volgens klagers ten onrechte van oordeel dat *** zelf verkeerd heeft gehandeld en dat aangeklaagde geen verwijt valt te maken.

III. Overwegingen van de Commissie.

De Commissie stelt vast dat de (model-)klachtenregeling primair en voortgezet onderwijs (verder te noemen: de Klachtenregeling) op het onderhavige geval van toepassing is.

Genoemde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb. 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten - waaronder de Wet op het primair onderwijs - de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij een klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel, waaronder discriminatie, dan wel het nalaten van gedragingen en het niet nemen van beslissingen door het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag is gehouden een regeling te treffen voor de behandeling van klachten.

Blijkens het bepaalde in artikel 4 van de Klachtenregeling is er een klachtencommissie voor alle scholen van het bevoegd gezag die de klacht onderzoekt en het bevoegd gezag hierover adviseert. Het bevoegd gezag kan zich ook aansluiten bij een regionale of landelijke commissie. Het onderhavige bevoegd gezag is aangesloten bij de Commissie.

De klachtencommissie geeft gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over:

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Op grond van artikel 2, derde lid, van het Reglement van Instelling van de Landelijke Klachtencommissie primair en voortgezet onderwijs verricht de Commissie haar werkzaamheden met inachtneming van de in de Klachtenregeling opgenomen voorschriften dan wel met inachtneming van de door een bij de Commissie aangesloten schoolbestuur vastgestelde klachtenregeling, mits die klachtenregeling voldoet aan het gestelde in artikel 2 lid 1 en 2 en 4 van dit reglement, alsmede aan het gestelde in het huishoudelijk reglement van de Commissie.

Ingevolge artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling dient een klacht binnen een jaar na de gedraging of beslissing te worden ingediend, tenzij de klachtencommissie anders beslist. Artikel 2, tweede lid, van het huishoudelijk reglement van de Commissie is hieraan gelijkloidend.

Artikel 3, eerste lid, aanhef en onder b, van het huishoudelijk reglement voegt hieraan toe: 'De klacht wordt niet-ontvankelijk verklaard indien de klacht is ingediend na afloop van de termijn, genoemd in artikel 2, tweede lid, dan wel na afloop van de door de Commissie bepaalde termijn.'

De Commissie stelt vast dat de klacht van klagers binnen genoemde termijn is ingediend en dat klagers derhalve ontvankelijk zijn in hun klacht.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie het volgende.

Aangeklaagde heeft in haar brief van 20 maart 2002 uitgebreid haar visie op hetgeen op 11 februari 2002 heeft plaatsgevonden, uiteengezet.

Kort samengevat is aangeklaagde van oordeel dat zij niet vooraf op de hoogte was van het feit dat *** die dag naar de schoolarts moest. Toen het aangeklaagde duidelijk was dat *** om 12.30 uur bij de schoolarts moest zijn, heeft zij *** bij het verlaten van de klas gezegd naar haar plaats terug te gaan aangezien zij nog genoeg tijd zou hebben als zij bij het einde van de les, te weten 12.00 uur, gelijk weg zou gaan. Hierop is *** terug naar haar plaats zijn gegaan en heeft zij naar de mening van aangeklaagde heel hard zitten huilen en roepen tegen haar vriendinnen. Aangeklaagde heeft hierop naar haar mening aangegeven haar les niet te kunnen voortzetten en *** (boos) te verstaan gegeven dat zij niet is gediend van een dergelijke reactie. Woorden als 'zwak' of 'zwakkeling' zijn, in tegenstelling tot hetgeen klagers hebben aangevoerd, volgens aangeklaagde niet zijn gevallen.

Aangeklaagde heeft voorts aangevoerd dat zij wel degelijk, zoals met klaagster afgesproken, op 12 februari 2002 een gesprek met de klas heeft gevoerd over het voorval van 11 februari 2002. Aangeklaagde heeft in dit gesprek aan de groep uitgelegd dat zij niet zozeer boos werd over het feit

dat zij niet van tevoren op de hoogte was van het feit dat *** de klas eerder diende te verlaten, doch door de reactie van *** toen zij haar verzocht terug naar haar plaats te gaan. Aangeklaagde heeft aangevoerd dat zij na afloop van dit gesprek aan *** heeft gevraagd of zij het begreep alsmede of er naar haar mening nog meer moest worden gezegd of gedaan. *** heeft hierop volgens aangeklaagde te kennen gegeven dat het zo goed was.

Namens de school heeft de adjunct-directeur aangevoerd dat zij op verzoek van de directeur van de school, tevens echtgenoot van aangeklaagde, met klagers op 15 februari 2002 een gesprek heeft gehad. In dit gesprek hebben klagers hun visie van het voorval uiteengezet en de adjunct-directeur de hare. Hierop heeft de adjunct-directeur voorgesteld een gesprek te arrangeren met alle betrokkenen, doch klagers wilden naar de mening van de school geen eindeloze gesprekken voeren. Vervolgens heeft de adjunct-directeur een gesprek gevoerd met aangeklaagde en met de directeur. In het gesprek met aangeklaagde zijn alle punten van het voorval nog eens uitgebreid besproken. De adjunct-directeur is na dit gesprek met aangeklaagde tot de conclusie gekomen dat zij, aangeklaagde, niet verwijtbaar heeft gehandeld.

Het bevoegd gezag heeft ter zitting nog aangevoerd dat zij pas in een later stadium bij de zaak betrokken is geraakt en dat zij dit betreurt. Het bevoegd gezag zou graag zien dat de vertrouwensrelatie wordt hersteld.

De Commissie is van oordeel dat de door klagers ingediende klacht ongegrond dient te worden verklaard. Zij overweegt hiertoe het volgende.

De Commissie sluit niet uit, alle partijen gehoord hebbende, dat *** op het moment dat zij door aangeklaagde naar haar plaats in de klas werd teruggewezen tussen twee vuren in heeft gestaan. Dit verklaart ook mogelijk haar hevige emotionele reactie op het voorval. Zij wist immers enerzijds dat haar moeder buiten op het schoolplein op haar en haar broertje stond te wachten, doch anderzijds heeft zij de opdracht van haar leerkracht niet naast zich neer kunnen leggen. Hoewel de Commissie het belangenconflict van *** begrijpelijk acht, is zij van oordeel dat niet is komen vast te staan dat aangeklaagde zich in dezen onjuist heeft opgesteld. Aangeklaagde was immers niet op de hoogte van het feit dat *** naar de schoolarts moest. Ook los hiervan is het aan de leerkracht om te bepalen op welk moment een leerling het beste de klas kan verlaten zodat dit het onderwijs en de rust in de klas zo min mogelijk verstoort. Vanzelfsprekend kan hierover van te voren overleg met de ouders plaatsvinden, maar dan moet de ouders hierover wel contact met de leerkracht opnemen.

Voorts is het de Commissie niet gebleken dat aangeklaagde haar toezegging met de klas over het voorval te praten niet is nagekomen. Integendeel juist. Dat zij geen excuses heeft aangeboden voor haar gedrag, nog los van de vraag of aangeklaagde aan klagers had toegezegd deze te zullen maken, ligt gezien het vorenoverwogene voor de hand. Zij heeft wel uitgelegd dat zij niet wist dat *** zou vertrekken en ook niet bedacht was op haar hevige emotionele reactie en waarom zij deze als storend heeft ervaren in het onderwijs. Overigens lijkt het de Commissie voor de hand liggen dat ook aangeklaagde de hevige emotionele reactie van *** niet heeft gewenst.

Tot slot betreurt ook de Commissie het dat het voorval niet met de directie op schoolniveau tot een aanvaardbare oplossing heeft geleid. De Commissie is echter niet van oordeel dat zulks aan de directie te wijten is. Zij heeft immers met alle direct betrokkenen gesproken alsmede een gezamenlijk gesprek voorgesteld. Dat klagers hieraan om hen moverende redenen niet wensten deel te nemen, kan de directie niet verweten worden. Het is de Commissie niet gebleken dat de directie niet in redelijkheid tot haar standpunt zoals zij dit heeft ingenomen, heeft kunnen komen.

IV. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

Verklaart de klacht ongegrond.

V. Advies aan het bevoegd gezag.

De Commissie heeft het bevoegd gezag bij haar brief van 6 juni 2002 reeds geadviseerd op korte termijn met de klagers een gesprek te arrangeren waarin, met inzet van alle betrokkenen, een begin gemaakt kan worden met het herstel van het wederzijds geschonden vertrouwen.

Klachtennummer: 02018

Advies aan:

het bestuur van de Stichting Christelijk Voortgezet Onderwijs *** te *** (hierna: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van Mevrouw *** te *** .

I. Verloop van de klachtprocedure

Bij brief, gedateerd 08 maart 2002 heeft de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (hierna: de Commissie) een klacht ontvangen van klagster over de schorsing van haar zoon *** door het *** College te *** .

Desgevraagd heeft het bevoegd gezag bij brief van 04 april 2002 gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Op 28 mei 2002 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Rotterdam, waar klagster en haar zoon *** , vergezeld van hun raadsman, de heer *** , *** , sectordirecteur en *** , rector van het *** college zijn verschenen.

II. Feiten

*** , de zoon van klagster, was tijdens het schooljaar 2001-2002 leerling van het vierde leerjaar, afdeling Elektrotechniek, van de Christelijke Scholengemeenschap het *** college in *** . Op 25 januari 2002 zijn op deze school tijdens de les elektrotechniek onderdelen gestolen uit een computer door een leerling, ***. Vaststaat dat *** tijdens de diefstal de aanwezige docent vragen heeft gesteld. Omdat *** door de school medeplichtig wordt geacht aan de diefstal is hem op 12 februari 2002 met onmiddellijke ingang en definitief de toegang tot de lessen op school ontzegd. Wel is hem de gelegenheid geboden om alle onderdelen van het examen af te leggen. De uitreiking van het diploma zal aan hem echter separaat geschieden.

II. Standpunt van klagster

Volgens klagster heeft *** niets verwijtbaars gedaan. Zij vindt het oneerlijk dat haar zoon is geschorst terwijl een andere leerling, die de gestolen onderdelen buiten het lokaal heeft gedragen, niet is gestraft. Naar haar mening is een andere leerling, *** , ook medeplichtig. *** heeft tijdens de hoorzitting het volgende verklaard.

Hij werd aangesproken door de dader met de vraag of hij de leraar even wilde afleiden. Hij heeft de dader daarna tot twee maal toe gevraagd waarom hij dat moest doen, maar toen hij geen antwoord kreeg heeft hij, om van de dader af te zijn, geantwoord dat hij zou zien wat hij kon doen. Hij wist op dat moment niet wat er gaande was. Tijdens de les heeft hij de leraar vragen gesteld over leerstof die hij niet begreep. Dit heeft hooguit vijf minuten geduurd. De dader heeft hem achteraf verteld dat hij tijdens de les computeronderdelen had ontvreemd. Thuisgekomen heeft hij dit aan klagster verteld.

III. Standpunt van directie en bevoegd gezag.

Directie en bevoegd gezag hebben in de stukken en tijdens de hoorzitting – kort gezegd - het volgende aangevoerd.

Op 8 februari 2002 hebben zij de gang van zaken tijdens de diefstal gereconstrueerd op basis van getuigenverklaringen. Deze verklaringen zijn afgelegd tijdens individuele gesprekken met alle derde en vierde klassers die op het moment van de diefstal aanwezig waren.

Dit leverde de volgende reconstructie op:

Op 25 januari 2002 was elektrodocent K. niet aanwezig wegens een begrafenis. Zijn collega J. vervangt hem en begeleidt die morgen in totaal 11 derde en vierde klassers. *** vraagt aan *** of deze de heer J. in het montage gedeelte van het lokaal aan de praat wil houden. Ondertussen haalt *** aan de andere kant van het lokaal een computer leeg. Hij stopt de spullen in een linnen tasje en vraagt *** om dit tasje even naast de ingang van het lokaal neer te zetten. Van daar brengt *** het tasje later naar de kapstok buiten het lokaal en bergt de spullen op in zijn eigenschuoltas. Met deze reconstructie geconfronteerd hebben ***, *** en *** hun hierboven beschreven rol in de gebeurtenissen bekend. *** heeft vervolgens de gestolen goederen thuis opgehaald en op school afgeleverd. Tijdens de aan de reconstructie voorafgaande gesprekken is door *** verklaard dat *** vooraf op de hoogte was van zijn voornemen om de onderdelen te stelen. *** was volgens zijn verklaring met enige pressie voor een karretje gespannen waarvan hij de lading niet kende. *** en *** waren vrienden. Omdat *** vooraf op de hoogte was van de plannen en het mogelijk heeft gemaakt dat *** zijn plannen ook feitelijk kon uitvoeren achten zij *** medeplichtig en is hij geschorst.

IV. Overwegingen van de Commissie

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting stelt de Commissie vast dat *** niet ontkent dat *** hem een dienst heeft gevraagd en dat hij die dienst ook heeft verleend. Hij heeft echter wel steeds ontkend dat hij op de hoogte was van de reden daarvoor. De Commissie stelt voorts vast dat de school geen inzage heeft willen geven in de verklaringen die door de leerlingen op 8 februari j.l. zijn afgelegd, dit volgens de school ter bescherming van de leerlingen. Naar het oordeel van de Commissie had de school de verklaringen echter kunnen anonimiseren dan wel uitsluitend aan de Commissie ter beschikking kunnen stellen. Op die manier was de reden voor de schorsing meer controleerbaar en de privacy van de leerlingen toch beschermd geweest. De Commissie moet derhalve constateren dat het oordeel van de school dat *** medeplichtig zou zijn aan de diefstal uitsluitend is gebaseerd op de verklaring van ***. Gelet op het vorenstaande is naar het oordeel van de Commissie de medeplichtigheid van *** niet aangetoond. De Commissie acht de reden voor schorsing derhalve onvoldoende gemotiveerd en op basis van de ter beschikking staande gegevens niet gerechtvaardigd.

V. Het oordeel van de Commissie

De Commissie verklaart de klacht gegrond.

VII. Advies aan het bevoegd gezag

De Commissie ziet aanleiding om het bevoegd gezag te adviseren in voorkomende gevallen (getuigen)verklaringen op schrift te stellen zodat achteraf controleerbaar is waar een opgelegde maatregel op is gebaseerd.

Klachtnummer: 02021

Advies aan:

het bestuur van de Vereniging voor Protestants Christelijk Onderwijs *** te *** (hierna: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de familie *** te *** (hierna: klagers).

I. Verloop van de klachtprocedure

Bij brief, gedateerd 20 maart 2002, is door klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (hierna: de Commissie) over de handelwijze van het bevoegd gezag en de school(leiding) naar aanleiding van de diefstal van de mobiele telefoon van hun zoon *** op de *** te ***.

Desgevraagd hebben de directie en het bevoegd gezag van de *** bij brieven van 18 april en 24 april 2002 gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Op 19 juni 2002 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht, waar klagers, ***, en ***, groepsleerkracht en adjunct-directeuredirecteur van de ***, en ***, lid van het bevoegd gezag, zijn verschenen.

II. Standpunt van klagers

Twee weken voor het einde van het schooljaar 2000-2001 is de mobiele telefoon van ***, die toen in groep 8 zat van de ***, door een klasgenoot gestolen. Klagers vinden dat de school veel te weinig heeft gedaan om de diefstal op te helderen. Elke suggestie van klagers om te zorgen dat de telefoon boven water zou komen werd door de school van de hand gewezen. Zij nemen het de school in dit verband vooral kwalijk dat de klas niet méér onder druk is gezet om het mobieltje boven water te krijgen. Volgens klagers had de groepsleerkracht onmiddellijk na het gebeure de hele groep op school moeten houden tot het telefoontje terecht was.

Ook verwijten zij de groepsleerkracht dat hij al na anderhalve dag heeft besloten in de groep weer tot de orde van de dag over te gaan en gewoon aan de afscheidsmusical te gaan werken. Klagers hebben daarop een klacht ingediend bij het bevoegd gezag. In september 2001 zijn twee heren van het bevoegd gezag, vaders van leerlingen van de ***, bij klagers geweest voor een gesprek. Daarna hebben klagers steeds zelf contact moeten zoeken. Er werd van alles beloofd, maar er gebeurde niets. Toen klagers tenslotte ervan werden beschuldigd dat zij niet op het eindgesprek d.d. 19 maart 2002 waren verschenen was voor hen de maat vol aangezien zij naar hun zeggen voor dit gesprek nooit een uitnodiging hadden ontvangen.

III. Overwegingen van de Commissie

Met betrekking tot de onderhavige klacht overweegt de Commissie als volgt.
Blijkens de klachtbrief en het verhandelde tijdens de hoorzitting heeft de klacht betrekking op:
de handelwijze van de school met betrekking tot de diefstal
de wijze waarop dit incident door het bevoegd gezag is afgehandeld.

Ad 1

Met betrekking tot de handelwijze van de school is de Commissie uit de stukken en het verhandelde ter zitting het volgende gebleken.

Op dinsdag 10 juli 2001 is om 13.50 uur de verdwijning van de telefoon van *** uit zijn eigen laatje gemeld aan de groepsleerkracht.

Om 14.00 uur heeft laatstgenoemde het nummer van de verdwenen telefoon gebeld, maar de telefoon bleek te zijn uitgezet. Vervolgens is door alle leerlingen de gehele klas afgezocht naar de telefoon, zonder resultaat. Daarna is gedurende de resterende schooltijd door de groepsleerkracht in een groeps gesprek psychologische druk uitgeoefend op de leerlingen om de telefoon boven water te krijgen, wederom zonder resultaat.

Om 15.15 uur heeft de groepsleerkracht zonder zijn groep te verlaten via een andere leerkracht advies gevraagd aan de adjunct-directeur. Deze is om 15.25 uur in de groep gekomen. Aangezien de gehele klas was doorzocht, er niets was gevonden en er geen aanwijzingen waren dat de betreffende telefoon tevoorschijn zou komen, besloot de adjunct-directeur dat de leerlingen naar huis konden. Op zijn voorstel hebben de leerlingen daarna één voor één het lokaal verlaten. Daarbij zijn ze allemaal glo *** gefouilleerd en moesten ze zelf hun zakken en tassen leegmaken om te laten zien wat ze mee naar huis namen.

Nadat de leerlingen naar huis waren hebben de betrokken leerkrachten zelf nogmaals het hele lokaal doorzocht en vervolgens ook het schoolgebouw. Er werd niets gevonden. Diezelfde middag heeft de school over het voorval contact geweest met de wijkagente. Zij maakte duidelijk dat de school niet tot fouilleren had mogen overgaan en op dat moment al het mogelijke had gedaan. Omdat er door verschillende leerlingen vermoedens waren geuit richting één van de klasgenoten is besloten om de ouders van de leerlingen door middel van een brief van de gebeurtenissen op de hoogte te stellen en om hun medewerking te vragen voor een bevredigende oplossing van het probleem.

De volgende dag, woensdag 11 juli, heeft de adjunct-directeur de bedoelde brief opgesteld. De groepsleerkracht heeft eerst met de gehele groep een indringend leergesprek gehad (elementen: normen, waarden vertrouwen en eerlijkheid) en vervolgens alle leerlingen van de groep afzonderlijk buiten de groep gevraagd of ze iets wisten over de verdwijning van de telefoon. De vragen werden door alle leerlingen negatief beantwoord.

Op het verzoek van klager om alle leerlingen van de groep deze woensdag net zo lang op school te houden totdat de dader zich zou melden, heeft de groepsleerkracht negatief gereageerd omdat hij het niet gepast vindt om leerlingen collectief te straffen voor iets waar zij niets mee te maken hebben. Om 12.15 uur zijn alle leerlingen met de brief naar huis gegaan.

Die avond heeft de groepsleerkracht op zijn verzoek een gesprek gehad met de adjunct-directeur omdat hij zeer aangedaan was over de gebeurtenissen. De sfeer in de klas was volgens hem om te snijden en hij vroeg zich af of na acht jaar basisonderwijs in deze sfeer afscheid van elkaar genomen moest worden. Gezamenlijk hebben zij toen besloten om de aandacht in de groep weer te richten op het naderende afscheid en het instuderen van de afscheidsmusical.

De volgende ochtend zijn alle brieven ondertekend op school teruggekomen. Uit de reacties bleek dat vele ouders thuis met de kinderen erover gesproken hadden. Verder is niet gereageerd op het voorstel de telefoon anoniem op voorgestelde plaatsen achter te laten.

Klagers hebben vervolgens aangifte gedaan bij de politie.

Op vrijdag 13 juli heeft de adjunct-directeur op school nogmaals een gesprek gehad met de wijkagente daarbij uiteengezet wat de school allemaal wel of niet had gedaan. Zij gaf aan dat de school niets meer kon doen. De adjunct-directeur heeft vervolgens aan klager meegedeeld dat de school geen verdere mogelijkheden zag om de zaak tot een bevredigende oplossing te brengen. Gezien het vorenstaande is de Commissie van oordeel dat de school er al het mogelijke aan heeft gedaan om tot een bevredigende oplossing van het probleem te komen. Mede gelet op het oordeel van de wijkagente konden klagers volgens de Commissie in redelijkheid niet verlangen dat de school nog meer deed..

Ook de beslissing van de school om de groep naar huis te laten gaan omdat het niet aangaat om een hele groep te laten nablijven voor iets waar de meeste leerlingen niets mee te maken hebben kan niet onredelijk worden geacht.

Het standpunt van klagers dat de school veel te weinig heeft gedaan om de diefstal op te helderen kan naar het oordeel van de Commissie dan ook niet worden gevolgd.

Ad 2

Met betrekking tot de handelwijze van het bevoegd gezag overweegt de Commissie het volgende. Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is de Commissie het volgende gebleken.

Klagers hebben op 17 juli 2001 schriftelijk een klacht ingediend bij het bevoegd gezag over de diefstal. De voorzitter van het bevoegd is daarop voor de zomervakantie met klagers overeengekomen om na de zomervakantie met hen contact op te nemen over de kwestie. Daarna hebben in de maanden september en oktober twee leden van het bevoegd gezag, de heren *** en ***, diverse gesprekken gevoerd met klagers, de groepsleerkracht en een lid van het managementteam van de school. Over de voortgang van de gesprekken is volgens het bevoegd gezag steeds mondeling met klagers gecommuniceerd. Vast staat dat in de maand november en gedurende de eerste helft van december in het geheel geen communicatie met klagers heeft plaatsgevonden.

Eind december hebben klagers en de heer *** elkaar vervolgens bij toeval getroffen in de kantine van de voetbalvereniging en aldaar over de kwestie gesproken.

Op 11 januari 2002 heeft het bevoegd gezag een brief ontvangen van klagers met de klacht dat zij nog steeds geen schriftelijke reactie van het bevoegd gezag hadden ontvangen.

Op 13 januari 2002 heeft het bevoegd gezag schriftelijk gereageerd op de klacht en daarbij ook excuses aangeboden voor de late schriftelijke reactie.

Bij schrijven van 2 februari 2002 heeft de heer *** op persoonlijke titel aan klagers zijn welgemeende excuses aangeboden voor het verlaat communiceren inzake hun klacht. Bijgevoegd heeft hij klagers een conceptdocument toegestuurd wat hij had geschreven op basis van het door het bevoegd gezag ingestelde onderzoek naar de klacht met het verzoek hierop te reageren.

Klagers hebben bij schrijven van 22 februari aan het bevoegd gezag aangegeven het op verschillende punten niet eens te zijn met het concept.

Bij aangetekende brief van 20 maart 2002 hebben klagers van het bevoegd gezag een reactie ontvangen naar aanleiding van hun afwezigheid bij het slotgesprek, dat op 19 maart op de *** had moeten plaatsvinden, met het verzoek alsnog inhoudelijk op het concept-document te reageren.

Volgens het bevoegd gezag is een schriftelijke uitnodiging voor dit slotgesprek met vermelding van datum, plaats en tijd, gedateerd 6 maart, naar klagers verstuurd. Klagers hebben ter zitting echter aangegeven dat de heer *** hen wel telefonisch heeft gevraagd of het de 19^e zou schikken, maar dat zij nooit een schriftelijke uitnodiging voor het gesprek hebben ontvangen.

Gelet op het vorenstaande is de Commissie allereerst van mening dat het bevoegd gezag over de afwikkeling van de hele kwestie te veel tijd heeft laten heengaan. Met name het feit dat klagers in januari 2002 nog geen enkele schriftelijke reactie van het bevoegd gezag hadden ontvangen op de door hen op 19 juli 2001 ingediende klacht acht de Commissie niet voldoende zorgvuldig. De Commissie wijst er evenwel op dat voor de trage afhandeling zowel door het bevoegd gezag als door de heer *** op persoonlijke titel reeds excuses aan klagers zijn aangeboden.

Ondanks de trage afhandeling kan naar het oordeel van de Commissie echter, gelet op alle stukken, niet worden gezegd dat het bevoegd gezag de hele kwestie niet voldoende serieus heeft onderzocht.

De Commissie hecht er wel aan op te merken dat het naar haar oordeel geen voorkeur verdient om over serieuze kwesties als deze gesprekken te voeren op het voetbalveld.

Tenslotte heeft de Commissie de juiste toedracht rond het slotgesprek op 19 maart niet met zekerheid kunnen vaststellen. Klagers stellen geen schriftelijke uitnodiging te hebben ontvangen en aangeklaagden stellen deze wel aan klagers verstuurd te hebben.

Aangezien de verklaringen van klagers en aangeklaagden elkaar op dit punt tegenspreken, kan de Commissie hierover geen uitspraak doen.

Gezien het vorenstaande acht de Commissie ook dit onderdeel van de klacht ongegrond.

IV Het oordeel van de Commissie

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

V Advies aan het bevoegd gezag

De Commissie ziet geen aanleiding advies uit te brengen.

Klachtennummer: 02022

Advies aan:

het bestuur van de Stichting voor Voortgezet Onderwijs op Interconfessionele Grondslag te *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de heer en mevrouw *** , wonende te *** (verder te noemen: klagers).

I. Verloop van de klachtprocedure.

Bij faxbericht van 15 april 2002 hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie). De klacht is gericht tegen het *** College te *** (verder te noemen: de school).

Bij emailbericht van 26 april 2002 heeft de rector van de school, de heer *** , de Commissie meegedeeld dat de school naar aanleiding van de klacht een afspraak zal trachten te maken met klagers en dat zij ons nadien bericht.

Bij emailbericht van 28 mei 2002 heeft de rector, voornoemd, desgevraagd meegedeeld dat voornoemd gesprek op 13 mei 2002 heeft plaatsgevonden en dat een aantal zaken binnen school 'recht gezet zullen worden' waarna klagers hun klacht zullen intrekken.

Bij faxbericht van 8 juli 2002 hebben klagers desgevraagd meegedeeld dat zij de klacht niet intrekken. De afspraken die op 13 mei 2002 zijn gemaakt, zijn door de school volgens klagers in het geheel niet nagekomen.

Bij brief van 10 juli 2002 heeft de Commissie partijen meegedeeld dat de klacht medio september 2002 ter hoorzitting zal worden behandeld.

Klagers hebben bij faxbericht van 13 augustus 2002 de Commissie nog een aanvulling op hun faxbericht van 8 juli 2002 doen toekomen.

Op 11 september 2002 heeft de Commissie vervolgens een hoorzitting gehouden te Utrecht. Klagers zijn aldaar zonder bericht van verhindering niet verschenen. De school heeft zich laten vertegenwoordigen door de rector, voornoemd, en de heer H.H. Pit, conrector.

Op 13 september 2002 heeft klager de Commissie laten weten dat zij de uitnodiging voor de hoorzitting op 11 september 2002 nimmer hebben ontvangen. Klagers zijn naar aanleiding hiervan op 9 oktober 2002 in de gelegenheid gesteld hun klacht mondeling toe te lichten van welke gelegenheid klagers gebruik hebben gemaakt. De school is hiervan bij brief van 19 september 2002 op de hoogte gesteld.

Op 20 september 2002 hebben klagers de goede ontvangst van de uitnodiging voor de hoorzitting van 9 oktober 2002 bevestigd en om een verslag van de hoorzitting van 11 september 2002 verzocht. Hieraan is bij brief van 1 oktober 2002 gehoor gegeven. Ook het bevoegd gezag en de school hebben een exemplaar van dit verslag ontvangen.

II. Standpunt van klagers.

Gelet op de klachtbrief en het verhandelde ter zitting omvat de klacht tegen de school -kort samengevat- het navolgende.

De klacht van klagers tegen de school heeft betrekking op de periode vanaf zaterdag 9 maart 2002, de dag dat de minderjarige dochter van klagers, *** , voor het eerst van huis is weggelopen. Klagers verwijten de school onder meer dat zij *** ten onrechte en zonder de Inspecteur voor Onderwijs hiervan op de hoogte te stellen en zonder *** te straffen op woensdag 13 maart 2002 weer op school heeft toegelaten. Voorts verwijten zij dat de school dat zij buiten hen om contact heeft gehad

met Bureau Jeugdzorg en hen –in de ruimste zin van het woord- onthoudt van allerlei belangrijke informatie en schriftelijke stukken omtrent de voortgang en profielkeuze van *** . Klagers zijn van mening dat door de handelwijze van de school de tweelingbroer van *** , *** , ernstig onder de situatie te lijden heeft.

III. Overwegingen van de Commissie.

De Commissie stelt vast dat de (model-)klachtenregeling primair en voortgezet onderwijs (verder te noemen: de Klachtenregeling) op het onderhavige geval van toepassing is.

Genoemde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb. 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten - waaronder de Wet op het voortgezet onderwijs - de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij een klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel, waaronder discriminatie, dan wel het nalaten van gedragingen en het niet nemen van beslissingen door het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag is gehouden een regeling te treffen voor de behandeling van klachten.

Blijkens het bepaalde in artikel 4 van de Klachtenregeling is er een klachtencommissie voor alle scholen van het bevoegd gezag die de klacht onderzoekt en het bevoegd gezag hierover adviseert. Het bevoegd gezag kan zich ook aansluiten bij een regionale of landelijke commissie. Het onderhavige bevoegd gezag is aangesloten bij de Commissie.

De klachtencommissie geeft gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over:

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Op grond van artikel 2, derde lid, van het Reglement van Instelling van de Landelijke Klachtencommissie primair en voortgezet onderwijs verricht de Commissie haar werkzaamheden met inachtneming van de in de Klachtenregeling opgenomen voorschriften dan wel met inachtneming van de door een bij de Commissie aangesloten schoolbestuur vastgestelde klachtenregeling, mits die klachtenregeling voldoet aan het gestelde in artikel 2 lid 1 en 2 en 4 van dit reglement, alsmede aan het gestelde in het huishoudelijk reglement van de Commissie.

Ingevolge artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling dient een klacht binnen een jaar na de gedraging of beslissing te worden ingediend, tenzij de klachtencommissie anders beslist. Artikel 2, tweede lid, van het huishoudelijk reglement van de Commissie is hieraan gelijklopend.

Artikel 3, eerste lid, aanhef en onder b, van het huishoudelijk reglement voegt hieraan toe: 'De klacht wordt niet-ontvankelijk verklaard indien de klacht is ingediend na afloop van de termijn, genoemd in artikel 2, tweede lid, dan wel na afloop van de door de Commissie bepaalde termijn.'

De Commissie stelt vast dat de klacht van klagers binnen genoemde termijn is ingediend en dat zij derhalve ontvankelijk zijn in hun klacht.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie het volgende.

Namens de school is in reactie op de klacht van klagers ter zitting van 11 september 2002 –kort samengevat- aangevoerd dat *** een heel prettige leerling is die ten tijde van het indienen van de klacht in 3 HAVO zat en goede cijfers haalt. De school is van oordeel dat er sprake lijkt te zijn van ouder/kindstrijd. Klagers zijn naar het oordeel van de school bijvoorbeeld op het punt van de profielkeuze van mening dat hun wensen voorop dienen te staan, terwijl de school wil aansluiten bij de standpunten hierover van *** . De school is van mening dat de afspraken die zij met klagers in een gezamenlijk gesprek op 13 mei 2002 hebben gemaakt, door hen zijn nagekomen.

Zoals hiervoor onder I weergegeven zijn klagers ter zitting van 9 oktober 2002 verschenen. Tijdens deze zitting zijn door hen een reeks nieuwe klachten tegen de school geuit. De Commissie benadrukt allereerst nog eens, zoals zij dit reeds ter zitting op 9 oktober 2002 heeft gedaan, dat zij zich slechts een oordeel zal vellen over de aanvankelijk door klagers ingediende klacht zoals hiervoor weergegeven onder punt II. De nieuwe, tijdens de zitting van 9 oktober 2002 te berde gebrachte klachten, vallen buiten het bestek van dit advies.

Vervolgens stelt de Commissie vast dat de school naar aanleiding van onderhavige klacht op 13 mei 2002 een gesprek met klagers heeft gehad. Aangezien de klacht van klagers in dat gesprek volledig aan de orde is geweest en school en klagers nadien gezamenlijk tot een aantal afspraken zijn gekomen, zal de Commissie zich beperken tot het uitbrengen van een advies over de gemaakte afspraken en de naleving daarvan.

Door de school is tijdens de hoorzitting van 11 september 2002 een gespreksverslag van voornoemd gesprek overgelegd. Hieruit maakt de Commissie op dat met klagers de navolgende afspraken zijn gemaakt.

de school zoekt contact met Jeugdzorg om te overleggen wat de beste opstelling richting *** zou moeten zijn;
de school overlegt met de mentor van *** over de afgelopen periode waarbij hem tevens duidelijk gemaakt zal worden dat er allerlei geruchten rondom klassenuitjes leven;
diverse papieren/formulieren worden in het vervolg eventueel aan *** meegegeven, maar in ieder geval ook rechtstreeks aan de ouders toegezonden;
er wordt een gesprek gearrangeerd tussen de heer *** en de ouders;
aan de mentor van tweelingbroer *** wordt gevraagd rustig met *** te praten teneinde te bezien hoe hij zich voelt/houdt onder de huidige omstandigheden;
voornoemde afspraken zullen de komende weken worden uitgevoerd. Indien klagers met de gang van zaken kunnen instemmen, zullen zij de klacht bij de Commissie intrekken.

Klagers hebben de Commissie desgevraagd meegedeeld dat voornoemde afspraken door de school in het geheel niet zijn nagekomen en dat zij om die reden hun klacht handhaven.

De Commissie heeft, ondanks hetgeen klagers op dit punt hebben aangevoerd, geen aanleiding te veronderstellen dat de school de in goed overleg met klagers op 13 mei 2002 gemaakte afspraken niet zijn nagekomen. Zij hebben ter zitting van 11 september 2002 afspraak voor afspraak aangegeven welke actie met welk resultaat tot gevolg door de hiervoor verantwoordelijken is ondernomen. Klagers hebben niet eerder dan nadat de Commissie hen hiernaar in relatie tot de ingediende klacht had gevraagd, aangegeven dat de afspraken door de school niet zijn nagekomen. Richting de school hebben klagers dit in het geheel niet laten weten hetgeen naar het oordeel van de Commissie vanuit klagers bezien dan wel in de rede had gelegen. De school heeft er naar het oordeel van de Commissie dan ook terecht vanuit mogen gaan dat ook klagers van oordeel waren dat de afspraken waren nagekomen en dat klagers tot intrekking van hun klacht bij de Commissie zouden overgaan.

De Commissie kan zich ten aanzien van de afspraken, gezien het faxbericht van 8 juli 2002 van klagers aan de Commissie, niet geheel aan de indruk onttrekken dat klagers van gedachten zijn dat de afspraken een ruimere strekking hebben dan zoals zij zijn afgesproken. Indien deze indruk juist is, dient deze interpretatie van de afspraken echter voor rekening van klagers te komen, nu het gespreksverslag van 14 mei 2002 helder en duidelijk is en weinig ruimte laat voor misverstanden.

De Commissie is al met al van oordeel, beide partijen gehoord hebben, dat de school in onderhavige situatie niet verwijtbaar heeft gehandeld en, voor zover aan de orde, haar verantwoordelijkheid jegens *** en jegens klagers heeft genomen. De klacht van klagers is dan ook op het juiste en goede niveau, namelijk op school, afgehandeld.

Het vorenstaande leidt er dan ook toe dat de door klagers ingediende klacht tegen het *** College ongegrond dient te worden verklaard.

IV. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

Verklaart de klacht ongegrond.

V. Advies aan het bevoegd gezag.

Gelet op het vorenoverwogene ziet de Commissie geen aanleiding aan het bevoegd gezag een advies uit te brengen.

Klachtennummer 02023

Advies aan

het bestuur van de Christelijke Scholengemeenschap voor ***. (verder ook te noemen: het bestuur of het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de heer en mevrouw van *** te ***.(verder te noemen: klagers).

I Verloop van de klachtenprocedure.

Bij brief van 3 april 2002, hebben klagers zich tot de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) gewend met het verzoek om hun klacht te behandelen.

De Commissie heeft het bevoegd gezag en de aangeklaagden gevraagd te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Desgevraagd heeft het bevoegd gezag op 31 mei 2002 laten weten dat het bestuur (inmiddels) is aangesloten bij de Commissie.

Bij schrijven van 31 mei 2002, ontvangen op 3 juni 2002 heeft de heer ***, algemeen directeur van het *** college gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Op 17 juni 2002 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht, alwaar klagers in persoon zijn verschenen. Namens het bevoegd gezag is verschenen ***, gemachtigde. Voorts zijn verschenen ***, algemeen directeur en ***, adjunct-directeur, ***, sector VMBO, ***, leerlingbegeleider en ***, mentrix.

II. Standpunt klagers.

Uit hetgeen schriftelijk en op de hoorzitting door klagers naar voren is gebracht, leidt de Commissie de - kort weergegeven - navolgende kernklacht af.

De heer van de *** en mevrouw *** hebben ten onrechte nagelaten klagers op de hoogte te stellen van de omstandigheid dat *** op school heeft verteld dat zijn stiefbroer *** seksuele spelletjes met zijn zus *** deed.

Klagers hebben aangegeven dat in een later stadium is vernomen dat *** op school "hard werd aangepakt" en ook seksueel gedrag vertoonde. Wanneer zij naar school belden werd door de school enkel gemeld dat *** een grote mond had gegeven of dat hij iemand had geslagen. Klagers hebben gesteld dat zij ondanks de verschillende telefonische contacten met school zij nimmer van de school informatie hebben verkregen omtrent ***'s seksueel getint gedrag. Eerst nadat klagers half maart een gesprek hadden aangevraagd, vertelden mevrouw *** en mevrouw *** dat *** op school seksueel getint gedrag had vertoond en daarom straf had gekregen. Drie weken later ontdekten klagers dat *** zijn zusje *** regelmatig seksueel misbruikte en fysiek mishandelde.

Op 11 april 2001 belde klaagster mevrouw ***. Klaagster stelt dat uit de opmerkingen van mevrouw *** duidelijk werd dat zij op de hoogte was van de omstandigheid dat *** seksuele spelletjes met zijn zus heeft gedaan.

Klagers verwijten de school, dat de school klagers niet eerder heeft ingelicht omtrent hetgeen *** reeds in 2000 had verteld, dat de school hen niet heeft ingelicht over het seksuele gedrag van zoon *** en dat de school geen contact heeft opgenomen met het Advies en Meldpunt

Kindermishandelingen en/of de huisarts. Voorts verwijten klagers de school dat de school dochter *** een jaar te lang heeft laten misbruiken. Bovendien verwijten klagers de docenten, de directie en het bestuur dat zij de klacht niet serieus hebben genomen en dat de klacht is gebagatelliseerd. Op de hoorzitting is tot slot naar voren gebracht dat zij er problemen mee hebben dat de school geen ruimhartiger excuus heeft aangeboden dat de school de situatie niet onderkend heeft.

III. Standpunt van het bevoegd gezag en de directie van het *** College

Omdat *** een leerling met problemen was, is hij op initiatief van mevrouw *** in gesprek gekomen met de heer ***, leerlingbegeleider. Een aantal zaken had te maken met het stelen van geld door

***, onder andere van zijn broertje *** die toen nog niet op het *** College zat. Als er met *** werd gesproken, werden er door *** vaak allerlei zaken bijgehaald teneinde te bewerkstelligen dat het gesprek werd afgeleid van hetgeen waar het om ging. In mei 2000 heeft *** in een begeleidingsgesprek met de heer *** gezegd, toen het weer ging om stelen van geld, dat zijn broer *** wel eens aan zijn zusje - die evenmin een leerlinge van het *** College was - zat en dat hij daarom geld van zijn broer stal.

De heer *** heeft het verhaal verteld aan mevrouw *** en mevrouw ***. Het verhaal werd door de school als een afleidingsmanoeuvre van *** beoordeeld. De heer *** heeft wel tegen *** gezegd dat hij zijn verhaal aan Bureau Jeugdzorg moest vertellen, omdat het Bureau Jeugdzorg contacten heeft met *** en met de ouders. De heer *** heeft in een later gesprek gevraagd of *** het verhaal heeft verteld aan bureau Jeugdzorg en *** gaf toen aan dat inderdaad gedaan te hebben.

Het volgend schooljaar kwam *** op het *** College. *** werd in de loop van dat jaar uit huis geplaatst. *** maakte zich samen met twee klasgenoten schuldig aan puberaal gedrag waarin seks een rol speelde. Zo schreven ze op hun verlanglijstje voor de sinterklaasviering wensen op die met seks te maken hadden. Alle drie de ouders zijn hiervan telefonisch op de hoogte gesteld.

Nadat *** in maart een aantal uren straf had gehad, kwam klagster op school. Mevrouw *** had les en mevrouw *** die op de hoogte was van het gedrag van ***, heeft uitgelegd dat de straf is gegeven omdat er sprake was van herhaaldelijk agressief gedrag en omdat het flauwe pubergedrag van de drie jongens ook nog door ging.

Op 11 april belde klagster zeer overstuur op naar mevrouw *** en vertelde dat er iets heel ernstigs was gebeurd. Mevrouw *** vroeg of er een ongeluk was gebeurd, maar dat was het niet. Meer kon klagster niet zeggen. Toen vroeg mevrouw *** of het iets met haar dochter te maken had. Later in de maand werd mevrouw *** gebeld door een boze mevrouw *** dat zij alles al veel eerder wist omdat ze dat toen door de telefoon zei. Mevrouw *** heeft uitgelegd dat dat niet het geval was.

Op 2 november heeft een gesprek plaatsgevonden tussen de school en klagers. De school heeft toegegeven dat het beter was geweest als de heer *** bij Bureau Jeugdzorg had geverifieerd of *** de mededeling over het gedrag van zijn broer *** inderdaad had doorverteld. Overigens is gebleken dat *** bij Bureau Jeugdzorg melding heeft gemaakt van het gedrag van zijn broer. De school heeft toegegeven, dat het goed zou zijn geweest om de contactpersoon seksuele intimidatie van Bureau Jeugdzorg te raadplegen wat er in het onderhavige geval gedaan zou moeten worden. Excuus is daarvoor aangeboden. Helaas konden klagers met deze excuses, volgens school, geen genoegen nemen. Zij wilden horen dat de school al die tijd van het misbruik van de dochter geweten zouden hebben. De school distantiëert zich echter nadrukkelijk van het verwijt dat zij " *** een jaar te lang hebben laten misbruiken." Er waren voor de school geen aanwijzingen dat er zich in de thuissituatie ernstige zaken afspeelden tussen de jongen, die niet op school zat en zijn zusje evenmin.

Achteraf valt misschien te verklaren dat het op seks getinte gedrag van *** te maken had met zijn gedrag ten opzichte van zusje. Op dat moment was dat niet in te schatten. Op school komt dit gedrag bij pubers vaker voor. Uit het feit dat mevrouw *** intuïtief opperde dat er iets met het zusje aan de hand was, kan niet de conclusie worden getrokken dat de school wist wat zich thuis afspeelde. Als dat wel het geval was of de school anderszins enig serieus vermoeden had gehad dat dit geval was, zou de school zeker actie hebben ondernomen.

IV Overwegingen van de Commissie.

De door de school gehanteerde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of het personeel.

De Commissie stelt vast dat het bevoegd gezag zich recentelijk heeft aangesloten bij de Landelijke Commissie Primair en Voortgezet Onderwijs, ingesteld door de Besturenraad. De modelklachtenregeling is (nog) niet overgenomen, maar de Provinciale Klachtenregeling wordt gehanteerd. De Commissie heeft de verschillen gezien tussen de beide klachtenregelingen en de waarborgen van alle betrokkenen in ogenschouw genomen. Nu de verschillen gering zijn en het bevoegd gezag zich heeft gesteld onder de Klachtencommissie, zal de Commissie de klacht behandelen op grond van de modelklachtenregeling.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Ten aanzien van de klacht van klagers, dat de school hen niet eerder heeft ingelicht omtrent hetgeen *** reeds in 2000 heeft verteld, overweegt de Commissie als volgt.

De heer *** heeft op de hoorzitting desgevraagd aangegeven dat hij leerlingbegeleider is en geen vertrouwenspersoon van de school. De heer *** is voor de begeleiding van de leerlingen aangewezen en heeft nimmer contact met klagers gehad. Omtrent hetgeen *** heeft verteld over het misbruik van zijn broer met zijn zusje heeft de heer *** overleg gehad met mevrouw *** en mevrouw ***.

Vast staat dat *** en *** in het jaar dat *** kenbaar maakte, dat zijn broer zijn zusje seksueel intimideerde, niet op het *** College zaten. De school heeft het verhaal van *** - verteld in een gesprek dat ging over het stelen van geld van broer *** - als een afleidingsmanoeuvre beoordeeld. *** haalde er altijd veel zaken bij, met het oogmerk om de ander af te leiden van de probleemstelling. Klagers hebben in dit kader op de hoorzitting erkend dat ze zich kunnen voorstellen dat de school hetgeen *** vertelde als een afleidingsmanoeuvre zag, omdat hij goed kan liegen.

Naar het oordeel van de Commissie heeft de school zich, gegeven vorenstaande omstandigheden, in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat er voor de school op dat moment onvoldoende aanwijzingen waren dat er zich in de thuissituatie ernstige zaken afspeelden tussen een broer en zijn jonger zusje, die beiden niet op school zaten. In dit kader hecht de Commissie eraan op te merken dat de heer *** *** geadviseerd heeft het door hem vertelde verhaal te melden bij Bureau Jeugdzorg, hetgeen *** ook heeft gedaan. De school heeft in dit kader erkend en benadrukt dat het beter zou zijn geweest als in 2000 er contact was opgenomen met de contactpersoon seksuele intimidatie van Bureau Jeugdzorg. Op dit punt zijn de instructies intern aangescherpt. Bij de geringste twijfel moet thans contact worden opgenomen met Bureau Jeugdzorg.

Het vorenstaande overziend acht de Commissie dit onderdeel van de klacht ongegrond.

Ten aanzien van de klacht dat de school klagers niet heeft ingelicht omtrent het seksuele gedrag van zoon ***, overweegt de Commissie dat is gebleken dat het seksueel getint gedrag dat *** op school vertoonde is gemeld aan de ouders. Zo zijn klagers en de ouders van twee klasgenoten gebeld toen zij op hun verlanglijstje voor de sinterklaasviering op school wensen opschreven die met seks te maken hadden. In de maand maart kreeg *** straf. In het gesprek dat daarop volgde met mevrouw *** en klaagster is aangegeven dat die straf te maken had met het agressieve gedrag van ***. Tevens is op dat moment gemeld dat het flauwe pubergedrag van de drie jongens ook nog door ging. Van de zijde van de school is benadrukt dat het agressieve gedrag van *** door de school als het meest zorgwekkend is gezien en niet het seksueel getinte gedrag, dat als pubergedrag werd gekenschetst.

Gelet op vorengaande kan niet worden geconcludeerd dat de school klagers niet heeft ingelicht omtrent het seksueel getinte gedrag van zoon ***. Dit onderdeel van de klacht acht de Commissie dan ook ongegrond.

Met betrekking tot de klacht dat ten onrechte na de uitlatingen van *** in combinatie met het gedrag van *** geen contact is opgenomen met het Advies en Meldpunt Kindermishandeling en/of onze huisarts, stelt de Commissie vast dat het seksueel getinte gedrag dat *** op school vertoonde door de school op dat moment door mevrouw *** en mevrouw *** niet anders is gezien dan als puberaal gedrag, dat niet uitzonderlijk was. Het agressieve gedrag van *** was, zo is op de hoorzitting door de school verklaard, het gedrag dat het meest zorgwekkend was. Het gedrag van *** is niet in verband gebracht met de thuissituatie, waar zich ernstige zaken afspeelden. Het door *** gemelde in het voorgaande jaar was op dat moment uit beeld verdwenen.

Vastgesteld wordt dat mevrouw *** en mevrouw ***, ondanks de wetenschap van de thuissituatie middels het verhaal van ***, geen verband hebben gelegd tussen het gedrag van *** en de

thuissituatie. In dit kader hecht de Commissie eraan te verwijzen naar hetgeen door klagers op de hoorzitting is aangegeven. Gesteld is door klagers dat het er klagers mede om gaat dat de school geen ruimhartiger excuus heeft aangeboden met betrekking tot de omstandigheid dat de school de problematische situatie ten onrechte niet heeft onderkend. De Commissie acht de klacht van klagers met betrekking tot dit aspect gegrond en is van mening dat een ruimhartiger excuus ten aanzien van dit aspect op zijn plaats zou zijn geweest. Naar het oordeel van de Commissie heeft de school zich in dit kader te formalistisch opgesteld. Echter dit betekent niet, dat de school zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen, dat zij niet wilden erkennen dat zij al die tijd van het misbruik van de dochter hebben geweten en dochter *** een jaar lang hebben laten misbruiken. Dit onderdeel van deze klacht acht de Commissie ongegrond.

Tot slot kan naar het oordeel van de Commissie niet worden gezegd dat, omdat de school niet wil erkennen dat de gang van zaken een reden van misbruik van klagers dochter is, de zaak door de school is gebagatelliseerd. De hierop ziende klacht acht de Commissie ongegrond.

V. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

- verklaart de klacht deels gegrond voor wat betreft het ten onrechte geen ruimhartiger excuus aanbieden ten aanzien van de omstandigheid dat de school, ondanks de wetenschap van de thuissituatie middels het verhaal van ***, ten onrechte geen verband heeft gelegd met het gedrag van *** naar die thuissituatie.
- verklaart de klacht voor wat betreft de overige onderdelen ongegrond.

VI Advies

De Commissie ziet geen aanleiding advies aan het bestuur uit te brengen.

Klachtnummer: 02024

Advies aan:

Het bestuur van de stichting Confessioneel Primair Onderwijs *** te *** (hierna: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de familie *** te *** (hierna: klagers).

I. Verloop van de klachtprocedure

Bij brief, gedateerd 26 april 2002, is door klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (hierna: de Commissie) over het feit dat hun dochter *** is geslagen door ***, directeur van basisschool "****" (hierna: aangeklaagde), en over de wijze waarop deze situatie door de school is afgehandeld.

Desgevraagd hebben de directie en het bevoegd gezag bij brief van 20 mei 2002 gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Op 13 juni 2002 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht, waar klagers, vergezeld van hun raadvrouw, mw. mr. ***, aangeklaagde ***, en ***, directeur bevoegd gezag, zijn verschenen.

II. Standpunt van klagers

Op vrijdag 2 november 2001 is *** geslagen door aangeklaagde.

Klaagster werd daarover om 15.45 uur gebeld door aangeklaagde met het verzoek naar school te komen om er over te praten. Aangeklaagde heeft toen aan klaagster uitgelegd hoe het incident naar zijn mening heeft kunnen gebeuren. *** wilde daarna volgens klagers niet meer bij aangeklaagde in de groep.

Vervolgens hebben twee weken lang op school gesprekken plaatsgehad om tot een oplossing te komen. In overleg met klaagster is *** gedurende twee weken op de twee lesdagen van aangeklaagde in een andere groep geplaatst om de zaken tot rust te laten komen.

Na die twee weken was de school van mening dat *** weer helemaal naar haar eigen groep terug moest. Klagers waren het hier niet mee eens en besloten de keus aan *** te laten. *** wilde naar een andere school. Klagers hebben toen besloten dat het voor *** het beste zou zijn om na de kerstvakantie naar een andere school, **** te gaan, zodat zij het kerstfeest nog in haar eigen groep op haar oude school kon meemaken.

Twee dagen later werden klagers echter door de directeur van *** gebeld, dat hij van aangeklaagde had vernomen dat het niet meer ging met *** op school.

Klager is daarop naar school gegaan en heeft tegenover aangeklaagde zijn geduld verloren. *** heeft meteen die middag afscheid genomen op school en is voordat de kerstvakantie begon een week thuis geweest. Deze hele gang van zaken heeft voor *** zeer emotionele gevolgen gehad. Klagers zijn van mening dat de school niet voldoende moeite heeft gedaan om een oplossing te vinden waarbij *** op school had kunnen blijven.

Klagers nemen het aangeklaagde in dit verband zeer kwalijk dat hij zonder hun medeweten telefonisch contact heeft opgenomen met de directeur van ***.

Desgevraagd hebben klagers ter zitting verklaard dat er voor de school maar één oplossing mogelijk was namelijk dat *** terugkwam in de groep bij aangeklaagde, hetgeen zij absoluut niet wilden. Zij vinden dat de school een andere oplossing had moeten zoeken, bijvoorbeeld door leerkrachten van groep te laten ruilen.

III. Overwegingen van de Commissie

Met betrekking tot de ontvankelijkheid van de klacht stelt de Commissie vast dat de (model-)klachtenregeling primair en voortgezet onderwijs (verder te noemen: de Klachtenregeling) op dit geval van toepassing is.

Met betrekking tot de inhoud van de klacht overweegt de Commissie als volgt. Blijkens de klachtbrief en het verhandelde tijdens de hoorzitting heeft de klacht betrekking op het feit dat *** is geslagen door aangeklaagde de wijze waarop de school het incident heeft afgehandeld.

Met betrekking tot het eerste onderdeel van de klacht overweegt de Commissie het volgende. Aangeklaagde heeft ter zitting desgevraagd verklaard dat hij het incident ten zeerste betreurt en dat hij daarvoor aan *** zijn excuses heeft aangeboden. Ook aan klagers heeft hij zijn excuses aangeboden.

Ook het bevoegd gezag heeft verklaard dat zij betreurt dat dit incident heeft plaatsgevonden. Zij stelt er alles aan gedaan te hebben om met behulp van de vertrouwenspersoon naar een oplossing te zoeken. Het was echter klager die alle pogingen heeft gedwarsboomd.

Zij keurt de handelwijze van aangeklaagde af en heeft hem dienaangaande een officiële waarschuwing gegeven. Vanwege het feit dat aangeklaagde zelf zijn fout inziet alsook vanwege zijn onberispelijke staat van dienst in het onderwijs acht het bevoegd gezag verdere maatregelen echter niet nodig.

Klagers hebben ter zitting verklaard dat een waarschuwing hen niet ver genoeg gaat. Zij zijn van mening dat aangeklaagde ontslagen had moeten worden of zelf ontslag had moeten nemen, dan wel in ieder geval van de groep, waarin *** zat gehaald had moeten worden.

De Commissie kan de stelling van het bestuur dat een officiële waarschuwing, gelet op alle omstandigheden van dit geval, de juiste maatregel is, onderschrijven Dit betekent dat er onvoldoende aanleiding was om aangeklaagde te ontslaan, dan wel van de groep te halen door een wisseling van leerkrachten. Met betrekking tot dit laatste voorstel van klagers overweegt de Commissie voorts dat dit ook voor veel andere personen binnen de school ingrijpende gevolgen te weeg zou brengen, zodat het reeds daarom niet zo gemakkelijk uitvoerbaar is als klagers voorstellen.

De Commissie acht de klacht wat dit onderdeel betreft derhalve ongegrond.

Met betrekking tot het tweede onderdeel van de klacht overweegt de Commissie dat ter zitting is gebleken dat het klagers in dit verband vooral dwars zit dat aangeklaagde buiten hen om contact heeft opgenomen met de directeur van ***, Als gevolg hiervan vernamen zij van laatstgenoemde dat het op " ***" niet meer ging met ***.

De Commissie is van oordeel dat aangeklaagde niet zonder medeweten van klagers met de directeur van *** contact op had moeten nemen. Aangeklaagde had in eerste instantie aan klagers moeten medelen dat het naar zijn mening met *** op school niet meer ging en in overleg met hen moeten bepalen wat op dat moment de beste oplossing was.

De Commissie acht dit onderdeel van de klacht derhalve gegrond.

Gezien het vorenstaande acht de Commissie het eerste onderdeel van de klacht ongegrond en het tweede onderdeel gegrond.

IV Het oordeel van de Commissie

De Commissie verklaart het eerste onderdeel van de klacht ongegrond en het tweede onderdeel gegrond.

V Advies aan het bevoegd gezag

De Commissie ziet geen aanleiding advies uit te brengen.

Klachtnummer 02025

Advies aan

het bestuur van Stichting Protestants-Christelijk Voortgezet Onderwijs in de gemeente *** en omstreken (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van familie *** te *** (verder te noemen: klagers).

I. Verloop van de klachtenprocedure

Bij brief van 6 mei 2002 hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) tegen het bevoegd gezag in verband met het verplichten door het *** College van een meerdaagse excursie.

Desgevraagd heeft de heer B. *** , rector van het *** College, bij brief van 15 mei 2002 gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Op 27 januari 2003 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht, alwaar klagers in persoon zijn verschenen. Namens het bevoegd gezag zijn de heer B. *** , voornoemd, en de heer H. *** , conrector, verschenen.

II. Standpunt van klagers

De klacht houdt verband met klagers zoon *** , gedurende het schooljaar 2001/2002 leerling van het *** College te *** , klas 4-HAVO.

Klagers hebben bezwaren naar voren gebracht tegen het verplicht stellen van een meerdaagse excursie door de school. In dit verband hebben klagers aangevoerd dat zij gebruik wilden maken van de "uitwijkclausule", daar zij hun zoon niet wilden blootstellen aan pesterijen zoals eerder gebeurd tijdens een schoolkamp voor groep 8. Klagers stellen zich op het standpunt dat *** kan deelnemen aan een alternatief programma voor thuisblijvers. Ten slotte stellen klagers dat inzake excursies niets in de wet is geregeld en dat van een verplichting van een excursie derhalve geen sprake is.

III. Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE, in stand gehouden door de Besturenraad PCO te Voorburg.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over (on)gegrondheid van de klacht; het nemen van maatregelen; overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Met betrekking tot het verplichten van de meerdaagse excursie overweegt de Commissie als volgt.

De Commissie constateert, gegeven de in de schoolgids gekozen bewoordingen, dat de school zich op het standpunt stelt dat een excursie "in principe verplicht" is voor de leerlingen. De Commissie concludeert dat de school met deze bewoordingen zelf kennelijk ruimte voor een ontheffing heeft willen laten.

Overigens is de Commissie van oordeel, dat, ook indien de verplichting tot deelname aan excursies stringenter was geformuleerd, dit de school niet van de verplichting zou ontslaan om in bijzondere gevallen een uitzondering op de geldende regels te maken.

De vraag is thans of het bevoegd gezag de door klagers gewenste ontheffing in redelijkheid heeft kunnen weigeren.

In aanmerking nemende de in dit geval door klagers aangevoerde, door hen als zeer zwaarwegend ervaren bezwaren is de Commissie van oordeel dat het bevoegd gezag niet in redelijkheid heeft kunnen besluiten de meerdaagse excursie voor *** verplicht te stellen. De Commissie acht in dit verband ook van belang dat de school klagers zoon een alternatief schoolprogramma of eventueel een huiswerkprogramma had kunnen aanbieden. Klagers hebben deze mogelijkheid ook zelf aangedragen.

Tenslotte sluit de Commissie niet uit dat een escalatie als hier aan de orde mogelijkerwijs had kunnen worden voorkomen indien ter zake vroegtijdig en rechtstreeks met klagers was gecommuniceerd.

Gelet op het vorenstaande is de Commissie van oordeel dat de klacht gegrond dient te worden verklaard.

IV. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht

Verklaart de klacht gegrond;

V. Advies aan het bevoegd gezag

Gelet op het voorgaande adviseert de Commissie het bevoegd gezag dit oordeel omtrent de klacht door te geven aan de leerplichtambtenaar teneinde vermeend ongeoorloofd schoolverzuim op te heffen.

Klachtennummer: 02027

Advies aan:

het bestuur van de Vereniging voor Protestants Christelijk Basisonderwijs te *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van mevrouw ***, mevrouw ***, mevrouw *** en mevrouw ***, alle wonende te *** (verder te noemen: klaagsters).

I. Verloop van de klachtprocedure.

Bij schrijven van 26 mei 2002 hebben klaagsters een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie). De klacht is gericht tegen het bevoegd gezag en betreft de verhoging van het overblijfgeld van fl. 2,- naar fl. 3,- met ingang van 1 januari 2001.

Het bevoegd gezag heeft bij brief van 14 juni 2002 haar zienswijze op de door klaagsters tegen haar ingediende klacht uiteengezet.

Klaagsters hebben bij schrijven van 11 juli 2002 gereageerd op de brief van het bevoegd gezag van 14 juni 2002.

Op 24 september 2002 heeft de Commissie vervolgens een hoorzitting gehouden te Utrecht. Klaagsters zijn aldaar in persoon verschenen. Het bevoegd gezag heeft zich laten vertegenwoordigen door de heer ***, voorzitter, de heer ***, secretaris en de heer ***, algemeen bestuurslid. Partijen zijn in elkaars aanwezigheid gehoord.

II. Standpunt van klaagsters.

Gelet op de klachtbrief en het verhandelde ter zitting omvat de klacht tegen het bevoegd gezag -kort samengevat- het navolgende.

Klaagsters hebben aangevoerd dat zij reeds sedert anderhalf jaar in discussie zijn met het bevoegd gezag over de verhoging van het overblijfgeld van fl. 2,- naar fl. 3,- per kind per dag met ingang van 1 januari 2001. Zij zijn van mening dat zij geen gehoor vinden en met hun klacht ten onrechte zijn doorverwezen naar bijvoorbeeld de gemeenschappelijke medezeggenschapsraad (verder te noemen: GMR) en de overblijfcommissie.

Klaagsters zijn van mening dat de verhoging van het overblijfgeld voor de locatie waar hun kinderen overblijven niet kan worden gedragen door de door het bevoegd gezag hieraan gegeven motivering en om die reden dan ook niet is gerechtvaardigd. Naar de mening van klaagsters is er op de locatie *** geen dreigend tekort, doch sterker nog, als gevolg van de verhoging is aldaar sprake van een enorme toename van de reserves. Klaagsters verwijten het bevoegd gezag alvorens tot de verhoging te hebben besloten, geen overleg te hebben gevoerd met de overblijfcommissie van de betreffende locatie.

III. Overwegingen van de Commissie.

De Commissie stelt vast dat de (model-)klachtenregeling primair en voortgezet onderwijs (verder te noemen: de Klachtenregeling) op het onderhavige geval van toepassing is.

Genoemde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb. 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten - waaronder de Wet op het primair onderwijs - de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij

een klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel, waaronder discriminatie, dan wel het nalaten van gedragingen en het niet nemen van beslissingen door het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag is gehouden een regeling te treffen voor de behandeling van klachten.

Blijkens het bepaalde in artikel 4 van de Klachtenregeling is er een klachtencommissie voor alle scholen van het bevoegd gezag die de klacht onderzoekt en het bevoegd gezag hierover adviseert. Het bevoegd gezag kan zich ook aansluiten bij een regionale of landelijke commissie. Het onderhavige bevoegd gezag is aangesloten bij de Commissie.

De klachtencommissie geeft gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over:

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Op grond van artikel 2, derde lid, van het Reglement van Instelling van de Landelijke Klachtencommissie primair en voortgezet onderwijs verricht de Commissie haar werkzaamheden met inachtneming van de in de Klachtenregeling opgenomen voorschriften dan wel met inachtneming van de door een bij de Commissie aangesloten schoolbestuur vastgestelde klachtenregeling, mits die klachtenregeling voldoet aan het gestelde in artikel 2 lid 1 en 2 en 4 van dit reglement, alsmede aan het gestelde in het huishoudelijk reglement van de Commissie.

Ingevolge artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling dient een klacht binnen een jaar na de gedraging of beslissing te worden ingediend, tenzij de klachtencommissie anders beslist. Artikel 2, tweede lid, van het huishoudelijk reglement van de Commissie is hieraan gelijkloidend.

Artikel 3, eerste lid, aanhef en onder b, van het huishoudelijk reglement voegt hieraan toe: 'De klacht wordt niet-ontvankelijk verklaard indien de klacht is ingediend na afloop van de termijn, genoemd in artikel 2, tweede lid, dan wel na afloop van de door de Commissie bepaalde termijn.'

De Commissie stelt vast dat de klacht van klaagsters binnen genoemde termijn is ingediend en dat zij derhalve ontvankelijk zijn in hun klacht.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie het volgende.

Het bevoegd gezag heeft naar aanleiding van het gestelde in de klachtbrief aangevoerd dat zij intensief met klaagsters overleg hebben gevoerd en van gedachten hebben gewisseld om hun klacht serieus af te doen. Dat het bevoegd gezag hierin niet is geslaagd, is volgens haar te wijten aan het feit dat klaagsters slechts tevreden kunnen worden gesteld met een verlaging van de overblijfgelden. Het bevoegd gezag is er echter van overtuigd dat de verhoging destijds noodzakelijk was om de continuïteit in de overblijfactiviteiten te garanderen. Voorts is het bevoegd gezag van mening dat de GMR heeft ingestemd met haar besluit te komen tot een verhoging van het overblijfgeld en dat zij om die reden ook terecht klaagsters in eerste instantie heeft verwezen naar dit orgaan. Volgens het bevoegd gezag is het duidelijk dat zij geen winst maakt met het overblijfgeld. Indien het overblijfgeld meer dan kostendekkend is, blijft dit in de overblijfpot onder beheer van de penningmeester van de overblijfcommissie. De penningmeester heeft berekend, dat, indien er ook maar even sprake is van gewijzigde omstandigheden, zoals bijvoorbeeld minder kinderen, een overblijfouder meer dan wenselijk, er snel wordt ingeteerd op de reserve van de overblijfcommissie. Tot slot heeft het bevoegd gezag genoemd dat de overblijfcommissie van de locatie *** in vergelijking met de andere locatie van zeer weinig overblijfmoeders gebruik maakt.

De Commissie stelt allereerst vast dat de overblijfactiviteiten formeel onder verantwoordelijkheid van het bevoegd gezag vallen. Zij is dan ook het orgaan dat beslist over een eventuele benodigde verhoging van het overblijfgeld. De Commissie stelt vervolgens vast dat het bevoegd gezag, alvorens tot in casu een verhoging over te gaan, dat overleg heeft gevoerd dat zij hiertoe formeel juridisch verplicht is te voeren, namelijk het voorgenomen bestuursbesluit voorleggen aan de GMR, doch ook niet meer dan dat. Zo heeft het bevoegd gezag haar oor niet ten luister gelegd bij de overblijfcommissies. De Commissie is van oordeel dat, hoewel zij, zoals hiervoor reeds is weergegeven hiertoe formeel juridisch niet is verplicht, dit zorgvuldigheidshalve wel had behoren te

doen. Dat de GMR is samengesteld uit een afvaardiging van ouders, zoals door het bevoegd gezag is aangevoerd, doet hieraan naar het oordeel van de Commissie niets af. Op dit punt dient de klacht van klagsters dan ook gegrond te worden verklaard.

Uit het feit dat het bevoegd gezag het orgaan is dat na instemming van de GMR beslist over een eventuele verhoging van het overblijfgeld, vloeit naar het oordeel van de Commissie wel voort dat het bevoegd gezag klagsters in eerste instantie terecht heeft terugverwezen naar de GMR. Dit geldt te meer nu in de GMR een afvaardiging van ouders van de school zitting heeft. In zoverre dient de klacht van klagsters dan ook ongegrond te worden verklaard. De Commissie betreurt het wel dat de reacties van het bevoegd gezag herhaaldelijk lang op zich hebben laten wachten. Het bevoegd gezag heeft echter ter zitting aangegeven deze gang van zaken te betreuren, zodat, voor zover mogelijk dan wel gewenst, de Commissie hieraan geen verdere consequenties zal verbinden. De Commissie kan zich overigens wel voorstellen dat klagsters zich hierdoor niet altijd serieus genomen gevoeld hebben.

Voor wat betreft de verhoging van het overblijfgeld van fl. 2,- naar fl. 3,- is de Commissie van oordeel dat deze op zichzelf bezien niet kennelijk onredelijk is. De Commissie neemt hierbij in overweging dat haar ambtshalve bekend is dat een vergoeding voor het overblijven van fl. 3,- per kind per dag niet ongebruikelijk is. Ook op dit punt dient de klacht van klagsters dan ook ongegrond te worden verklaard.

IV. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

Verklaart de klacht voor wat betreft de voorbereiding van het besluit omtrent de verhoging van het overblijfgeld gegrond;
Verklaart de klacht voor het overige ongegrond.

V. Advies aan het bevoegd gezag.

De Commissie adviseert het bevoegd in overweging te nemen, gelet op de reservevorming van de onderhavige locatie *** alsmede gezien de andere genoemde ontwikkelingen, alle onder haar gezag staande locaties aangaande de overblijfgelden van elkaar los te koppelen en in het vervolg per locatie te bezien of verhoging van het overblijfgeld is gerechtvaardigd. Voorts geeft de Commissie het bevoegd gezag in overweging, tezamen met de overblijfcommissie van de betreffende locatie, een passende bestemming te kiezen waaraan, eventueel een deel van de reservegelden kan worden besteed.

Klachtennummer 02028

Advies aan

het bestuur van Protestants Christelijk en Oecumenisch Onderwijs ***, (verder ook te noemen: het bestuur of het bevoegd gezag),

inzake de klacht van *** te *** (verder te noemen: klager).

I Verloop van de klachtenprocedure.

Bij brief van 29 mei 2002, ontvangen op 31 mei 2002, heeft klager zich tot de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) gewend met het verzoek de klacht betreffende de gang van zaken op basisschool "****" te behandelen.

De Commissie heeft het bevoegd gezag en de directie gevraagd te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Bij schrijven van 10 juni 2002 heeft R.B.F. ***, namens het bestuur gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Bij schrijven van 11 juni 2002 hebben ***, adjunct-directeur, ***, groepsleerkracht en W. ***, intern begeleider, gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

De geplande hoorzitting d.d. 26 juni 2002 is op verzoek van het bestuur en de directie verplaatst naar 3 september 2002.

Op 22 augustus 2002 heeft er een gesprek tussen de heer R.B.F. ***, vertegenwoordiger van het bestuur, W. ***, directeur, E.M. ***, voormalig adjunct-directeur, en klager plaatsgevonden.

Op 3 september 2002 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Rotterdam. Klager is in persoon verschenen. Namens het bevoegd gezag is verschenen de heer R.B.F. ***. Voorts zijn verschenen W. ***, directeur, E.M. ***, voormalig adjunct-directeur, W. ***, intern begeleider en M. ***, groepsleerkracht.

II. Standpunt klager.

Uit hetgeen schriftelijk en op de hoorzitting door klager naar voren is gebracht, leidt de Commissie de navolgende (kern)klacht af.

Juf E. , juf M. en intern begeleider W. *** hebben laten gebeuren dat klager's zoon *** werd gepest en mishandeld op school door een aantal klasgenoten en met name door medeleerling *** . Ze hebben ten onrechte geen actie ondernomen ter voorkoming van het pesten en het mishandelen. Ter ondersteuning van de klacht heeft klager de gebeurtenissen op schrift gesteld. Kort weergegeven betreft het de navolgende gebeurtenissen. In de periode 13 november 2000- 29 november 2000 is *** diverse malen geschopt en geslagen, terwijl door de leerkrachten en de school daartegen niets is ondernomen. Op 20 maart 2001 bracht een klasgenoot van *** , *** , een mes naar school. Bij het gymlokaal maakte hij een stekende beweging naar *** en sprak de woorden "ik steek je dood". Juf E. en juf M. vertelden een dag later dat *** een grapje maakte en dat ze het mes hadden afgepakt. Het mes is echter later die week teruggegeven. Op 27 maart 2001 en 3 april 2001 hebben *** , *** en *** , tijdens het douchen na de gym-les, een handdoek over *** s hoofd gedaan en hem in zijn rug, buik en hoofd gestompt. Juf E. en juf M. hebben hiertegen niets willen ondernemen. Ze hebben geweigerd de ouders van de jongens op school te vragen om het uit te praten. Op 7 en 11 juni 2001 is *** geslagen door *** en *** heeft bedreigd *** met een schaar te doden.

In het schooljaar september 2001 - juni 2002 heeft *** bij juf V. in de klas gezeten. Bij haar is het een tijd rustig geweest, maar op de dagen dat juf V. vrij had ontstaat er weer chaos en onrust. Op 17 mei 2002 heeft *** *** tijdens het voetballen voor de school een stomp met zijn vuist gegeven op zijn linker slaap. Dit is gebeurd bij juf M.. Juf M. heeft hierop niets ondernomen. Toen

klager om 13.00 uur naar school ging wist juf E. niets van het voorval. Er is een woordenwisseling ontstaan tussen klager en juf E..

Uiteindelijk heeft klagers zoon aangifte gedaan bij de politie terzake mishandeling door ***, ***,.

*** heeft ruim twee en half jaar onder de stress geleefd vanwege de mishandelingen op school. Hij is niet meer het kind van vroeger. *** is onder behandeling bij een kinderarts en kinderpsycholoog.

III Standpunt van bestuur, directie en leerkrachten.

De laatste paar jaren hebben zich van tijd tot tijd ernstige incidenten voorgedaan tussen *** en enkele andere leerlingen. *** is in deze gevallen meer slachtoffer geweest dan dader. De school bestrijdt dat er sprake is geweest van een dagelijks pestgedrag van de leerlingen in de richting van ***. *** is nimmer door de school gezien als een jongen die werd gepest, wel als een jongen die niet voldoende weerbaar is. De klacht dat de leerkrachten aan de voorgevallen incidenten geen aandacht zouden hebben besteed bestrijdt de school.

De school heeft erkend dat een leerling van de school, ***, de verstorende factor in de klas is. Hij kan als het ware worden gekenschetst als een ongeleid projectiel. Hij treft wat hij tegenkomt. Niet alleen ***, maar ook andere klasgenoten, zijn het slachtoffer van hem. De school heeft aangegeven dat ze hem goed in de gaten houden. De school heeft, ter verklaring van de omstandigheid dat het in de periode september 2001-mei 2002 (schooljaar bij juf V.) rustig is gebleven en zich geen ernstige incidenten hebben voorgedaan, erop gewezen dat *** dat jaar niet bij *** in de klas zat. Het mes waarmee *** op 20 maart 2001 heeft bedreigd betreft een bot kermismes en is afgepakt. De twee incidenten in de kleedkamer na de gymles (27 maart en 3 april 2001) zijn uitgebreid besproken met de kinderen van de klas en ook met het lerarenteam. Zowel met de "pesters" als met hun ouders is een groot aantal gesprekken gevoerd. De school heeft verder contact gezocht met het Jeugdzorg Advies Team (JAT) en daar leerlingen aangemeld, die thans door het JAT worden begeleid. Tevens is de maatregel genomen dat er altijd een leerkracht aanwezig is in de kleedkamer. Voorts is het lesprogramma "Beter leren omgaan met jezelf" gestart. Thans is ook een aanzet gegeven tot het opstellen van een pest-protocol.

Toen *** *** op 17 mei 2002 met voetballen op het schoolplein duwde heeft juf M. *** straf gegeven. Klager was het met de gegeven straf niet eens.

De school heeft aangegeven dat ze zich realiseert dat ze mogelijk wat actiever had kunnen zijn in de communicatie naar de ouders van *** toe, maar hierbij, zo heeft de school aangegeven, moet worden bedacht dat de school over het algemeen niet aan "vreemde ouders" uitgebreide informatie over onderzoeks- en verwijstrajecten van andere kinderen kan geven. Wel erkent de school dat ze duidelijker had kunnen aangeven dat ze met verschillende zaken bezig waren en zijn.

Naar aanleiding van de aangifte van *** bij de politie is de kwestie naar het oordeel van de leerkrachten geëscaleerd door het feit dat de politie zonder aankondiging een aantal leerlingen van school heeft opgehaald en naar het bureau heeft meegenomen voor verhoor. Er is evenwel geen verdere actie ondernomen door de politie.

De situatie na de schoolvakantie, waarbij *** totaal werd genegeerd door zijn klasgenoten, was naar het oordeel van de school onhoudbaar geworden. Uiteindelijk is na het gesprek van 22 augustus 2002 besloten dat *** naar de hoofdvesting in de *** overgeplaatst wordt.

IV Overwegingen van de Commissie.

De door de school gehanteerde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Commissie Primair en Voortgezet Onderwijs, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie als volgt.

Op de hoorzitting heeft de intern begeleider *** aangegeven dat hij geen gesprek heeft gehad met klager en ook geen toezeggingen heeft gedaan de situatie te bespreken met juf E. en M.. Daar de klacht zich met name richt op het nalaten te handelen van juf E. en juf M. zal de Commissie zich daartoe beperken. De klacht, gericht tegen de intern begeleider ***, verklaart de Commissie ongegrond.

Gebleken is dat E.M. ***, juf E., niet meer verbonden is aan de basisschool "****", maar dat zij wel werkzaam is onder het bevoegd gezag. Dit betekent dat de klacht, gericht tegen E.M. ***, door de Commissie in behandeling kan worden genomen.

De Commissie overweegt als volgt.

Vastgesteld wordt dat er in de afgelopen jaren twee tot drie ernstige incidenten hebben plaatsgevonden. Niet kan worden gezegd dat de school, en met name juf E., adjunct-directeur en juf M., hierop geen actie hebben ondernomen. De Commissie wijst er in dit kader op dat is gesteld dat het incident na de gymles uitgebreid in de klas en binnen het team van leerkrachten is besproken en dat er toezicht van een leerkracht in de kleedkamer is ingesteld. Voorts is gebleken dat naar aanleiding van de incidenten op het individuele (leerling)niveau het Jeugdzorg Advies Team is ingeschakeld, teneinde de desbetreffende leerlingen, tevens veroorzakers van het probleem, te begeleiden. Bovendien is er een speciaal lesprogramma "Beter leren omgaan met jezelf" opgestart.

De klacht, dat E. *** en M. *** hebben toegestaan dat klager's zoon *** werd gepest en mishandeld en dat zij ten onrechte geen actie hebben ondernomen ter voorkoming van het pesten en het mishandelen, acht de Commissie dan ook ongegrond.

De Commissie kan echter niet anders dan vaststellen dat de door de school ondernomen acties niet schriftelijk zijn vastgelegd en ook niet voldoende eenduidig naar klager zijn gecommuniceerd. Niet is vastgelegd, wat, wanneer en op welke wijze met klager is gecommuniceerd dat er maatregelen zijn genomen. Dit geldt met name ook voor de "kleinere" incidenten. Bij klager heeft hier dan ook terecht het gevoel kunnen ontstaan dat zijn zorg niet werd gedeeld en dat er geen gezamenlijk probleem was. De Commissie acht de klacht dan ook in zoverre gegrond.

De Commissie hecht eraan op te merken dat na het gesprek van 22 augustus 2002 *** in goed overleg naar de hoofdvestiging van de school is gegaan. De Commissie is overtuigd van de inzet en bereidwilligheid van de school om *** een veilige schoolomgeving te bieden en hem een optimale kans te geven zich op zijn verdere toekomst voor te bereiden.

V. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

- verklaart de klacht, gericht tegen E. ***, M. *** en W. ***, voorzover die ziet op het nalaten te handelen, waardoor klagers zoon gepest en mishandeld is, ongegrond.
- verklaart de klacht voorzover die ziet op de onvoldoende wijze van communicatie naar klager toe gegrond.

VI. Advies.

De Commissie adviseert het bevoegd gezag een schriftelijke vastlegging van contacten tussen ouders en leerkrachten naar aanleiding van incidenten en een duidelijke communicatie van de genomen maatregelen naar de ouders toe te bevorderen.

Klachtnummer: 02029

Advies aan:

het bestuur van de VPCBO *** te *** (hierna: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de heer en mevrouw *** , ouders van *** te *** (hierna: klagers).

I. Verloop van de klachtprocedure

Bij brief, gedateerd 29 mei 2002, is door klager een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (hierna: de Commissie) tegen Christelijke Basisschool **** te *** inzake de gedragingen van de locatiedirecteur jegens de kinderen op school.

Desgevraagd hebben de school en het bevoegd gezag bij brieven van resp. dhr. W. *** gedateerd 14 juni 2002 en dhr. W. *** gedateerd 13 juni 2002 gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Op 05 september 2002 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Leeuwarden, waar verschenen zijn: de heer *** klager, Dhr. W. *** , directeur van de school en mede namens het bevoegd gezag, Dhr. *** , algemeen directeur.

Van het verhandelde ter zitting is een verslag gemaakt dat als bijlage bij dit advies is gevoegd.

II. Bevoegdheid van de Commissie en ontvankelijkheid van de klacht

De Commissie stelt vast dat het bevoegd gezag een klachtenregeling heeft vastgesteld ("Klachtenregeling *** "). Deze klachtenregeling is op de behandeling van de klacht van toepassing.

Het bevoegd gezag heeft zich op grond van artikel 2 van deze klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE. De Commissie is derhalve bevoegd om de klacht te behandelen.

III. Standpunt van klager

Ten eerste verwijt klager aangeklaagde, dat hij met zijn wijze van optreden een kindonvriendelijk klimaat op school creëert. Klager heeft erg veel moeite met de omgang van aangeklaagde met kinderen. Klager is het niet eens met de manier waarop aangeklaagde situaties die zich in de klas voordoen met de kinderen oplost.

Ten tweede verwijt klager de school dat er geen actief pestbeleid gehanteerd wordt.

De problemen zijn volgens klager al begonnen in groep drie. De groep waar klagers dochter in zit is een "moeilijke groep", waar extra aandacht aan gegeven dient te worden. In de loop der jaren is er zo nu en dan iets aan de problemen gedaan, maar er is volgens klager geen structureel aandacht aan deze groep geschonken.

Klager schetst een aantal voorvallen die zich in deze groep, in de loop van de jaren hebben voorgedaan. Deze voorvallen lopen uiteen van ongewenste aanrakingen tot het schoppen van leerlingen. Voornoemde gebeurtenissen hebben niet slechts betrekking op de dochter van klager, maar merendeels op medeleerlingen.

In dat verband heeft klager aangegeven dat aangeklaagde een onbeheerste man is en dat er in de afgelopen jaren enkele incidenten heeft plaatsgevonden op de school, waarbij aangeklaagde meerdere leerlingen pedagogisch onverantwoord zou hebben aangepakt.

IV. Standpunt van school en bevoegd gezag

Het bevoegd gezag stelt via de inspecteur op 24 april 2002 twee klachten te hebben ontvangen met betrekking tot het schoppen van leerlingen en het door het haar strijken van een aantal meisjes, waaronder *** . Deze klachten zijn direct in behandeling genomen. Er is telefonisch contact opgenomen met klagers en vervolgens om uitleg gevraagd bij aangeklaagde. Deze heeft in beide gevallen een uitleg gegeven van het gebeurde. Met betrekking tot het schoppen heeft de directeur een genuanceerde verklaring gegeven. Met betrekking tot het door het haar strijken van de meisjes,

betreunde aangeklaagde het zeer dat de meisjes dit als onplezierig hebben ervaren en heeft hen in het bijzijn van de intern begeleider toegezegd dat het niet meer zou voorkomen. Hij is vervolgens bereid om in het bijzijn van de algemeen directeur van het bevoegd gezag, de heer ***, een gesprek met klagers aan te gaan. De familie wijst dit af. Na een persoonlijk gesprek met klagers, laat de heer *** weten, dat hij, na wat hij heeft gehoord, geen aanleiding ziet om maatregelen te nemen tegen de directeur.

V. Overwegingen van de commissie

De Commissie stelt voorop dat één van de uitgangspunten van de Klachtenregeling is, dat klachten in eerste instantie op schoolniveau, in goed overleg tussen ouders, leerlingen, personeel, schoolleiding en bestuur worden afgehandeld. Niet alleen komt dit naar voren in de toelichting bij de Klachtenregeling, tevens is zulks verschillende malen uitgesproken tijdens de parlementaire behandeling van de zogeheten Kwaliteitswet.

De Commissie stelt vast dat in het onderhavige geval door de het bevoegd gezag in eerste instantie is gepoogd om de klacht op schoolniveau op te lossen door middel van een gesprek tussen klager en het bevoegd gezag. Vervolgens is aangeboden om een gesprek te hebben waar aangeklaagde ook bij aanwezig zou zijn.

Klager heeft echter geweigerd nog nader met het bevoegd gezag en aangeklaagde te spreken, daar klager vond dat "dat toch geen zin meer had, bovendien is aangeklaagde verbaal erg sterk en heeft klager gevoel tegen een muur aan te lopen".

De Commissie overweegt het volgende:

Aangeklaagde heeft ter zitting voor alle door klager genoemde 'incidenten' een voor de Commissie overtuigende en genuanceerde verklaring gegeven. In twee gevallen, die uiteenvallen in het aanraken van *** en haar klasgenootje ** en het schoppen van de jongens *** en ***, is er inderdaad door de familie *** een klacht ingediend bij het bestuur en de vertrouwensinspecteur. In andere gevallen, die er op neer komen dat hij medeleerlingen geschopt en of gestompt zou hebben, om hun aandacht te krijgen en hen tot de orde te roepen, heeft de directeur de situatie ter plekke nauwkeurig geschetst.

Daargelaten of aangeklaagde er verstandig aan doet leerlingen tot de orde te roepen op de door klagers geschetste wijze, staat voor de Commissie vast dat er in de genoemde situaties geen sprake is van fysiek hardhandig aanpakken. De commissie gaat ervan uit dat er een verschil van inzicht bestaat over de opvoedkundige aanpak tussen aangeklaagde en klager.

Daarbij neemt de Commissie in overweging dat geen van de genoemde 'incidenten' hebben geleid tot het indienen van klachten door de ouders van de betreffende leerlingen. De twee klachten ten aanzien van het aanraken en schoppen zijn door aangeklaagde en bestuur met klager besproken. Aangeklaagde heeft de situatie met de meisjes besproken en aangegeven dat er geen opzet zijnerzijds in het spel was en in het bijzijn van de intern begeleider toegezegd dat het niet weer zou gebeuren.

Ter zitting heeft het bevoegd gezag verklaard dat zij als werkgever niets herkent in de verwijten van klager dat aangeklaagde een onbeheerst persoon is. Tevens heeft het bevoegd gezag geen signalen daaromtrent ontvangen van anderen.

Naar aanleiding van bovengenoemde en in de klachtbrief beschreven incidenten acht de commissie het zinvol om met het team van leerkrachten regelmatig aandacht te besteden aan de omgang met leerlingen c.q. het oplossen van probleemsituaties in de klas.

Op de vraag van de commissie waarom er niets is gedaan met betrekking tot de eerdere voorvallen waarvan klager melding maakt, verklaart het bevoegd gezag dat volgens hen deze zaak eerder dit jaar tot tevredenheid beider partijen is opgelost. Daarom is er geen vervolg aan deze kwestie gegeven.

De commissie merkt naar aanleiding van het ter zitting verklaarde op dat er op de school geen actief pestbeleid gevoerd wordt. Er wordt volgens de commissie zeker aandacht geschonken aan pesten, maar dit gebeurt op ad hoc basis. Er is geen structureel beleid op de school ten aanzien van pesten.

Hoewel er volgens de commissie naar aanleiding van de verklaringen van de kinderen wel incidenten zijn geweest is naar het oordeel van de commissie niet aangetoond dat aangeklaagde optreedt op een wijze die leidt tot een onveilig schoolklimaat. Er is volgens de commissie niet gebleken dat aangeklaagde klachtwaardig heeft gehandeld.

Dit betekent dat de klacht naar het oordeel van de Commissie ongegrond dient te worden verklaard.

VI. Het oordeel van de Commissie

- De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

VII. Advies aan het bevoegd gezag

De Commissie ziet aanleiding het volgende advies uit te brengen aan het bevoegd gezag:

Er dient kritisch gekeken te worden naar het pestbeleid op de school. Het is van groot belang dat er niet ad hoc op problemen wordt gereageerd, maar dat een actief en structureel pestbeleid onderdeel gaat uitmaken van het schoolbeleid c.q. lesprogramma.

Tevens lijkt het de commissie zinvol dat er permanente aandacht is met betrekking tot de omgang van leerkrachten naar leerlingen, zodat problemen als onderhavige in de toekomst voorkomen kunnen worden.

Klachtnummer 02030

Advies aan

het bestuur van Stichting Onderwijs *** te *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de heer *** en mevrouw *** , ouders van *** *** , te *** (verder te noemen: klagers).

I. Verloop van de klachtenprocedure

Bij brief van 7 juni 2002 hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) tegen de *** groep, in verband met hun zoon *** .

Desgevraagd heeft de heer *** , directeur Onderwijs *** , namens de *** te *** gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Op 18 september 2002 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Rotterdam, alwaar klagers in persoon zijn verschenen. De onderwijsinstelling heeft zich doen vertegenwoordigen door de heer *** , voornoemd. Voorts is verschenen de heer *** leerstroommanager leerstroom 2. Partijen zijn in elkaars aanwezigheid gehoord.

Ter zitting hebben klagers het handelingsplan voor *** aan de Commissie overhandigd.

II. Standpunt van klagers

De klacht houdt verband met klagers zoon *** , gedurende het schooljaar 2001/2002 leerling van *** groep te *** .

Klagers hebben ten eerste bezwaren naar voren gebracht met betrekking tot de, naar hun mening gebrekkige communicatie tussen ouders en onderwijsinstelling.

Klagers hebben in dit verband aangevoerd dat met de school duidelijk was afgesproken dat *** zijn oorhangers alleen in de klas en bij de logopediste zou dragen. Zonder hen daarvan op de hoogte te stellen en zonder enige mogelijkheid tot overleg liet de school *** zijn oorhangers ook bij het buitenspelen dragen met als resultaat dat *** zijn oorhangers in een put heeft gegooid. Klagers stellen dat dit "experiment" zonder hun toestemming is uitgevoerd en dat hieromtrent geen enkele communicatie heeft plaatsgevonden.

Tevens stellen klagers zich op het standpunt dat zij rond de kerst van de taxichauffeur moesten vernemen dat *** op school niet te handhaven was en dat zijn aanwezigheid de volgende dag op school niet gewenst was. Klagers stellen in dit verband dat niet rechtstreeks met hen is gecommuniceerd.

Ten tweede hebben klagers aangevoerd dat de terugval van *** voor een groot deel is te wijten aan "experimenten" van de school. In dit verband hebben klagers gesteld dat *** na het incident met de oorhangers steeds meer afgleed. Door de onwillige houding van de school om *** het kerstfeest niet bij te laten wonen ontspoorde hij uiteindelijk totaal.

III. Overwegingen van de Commissie

Met betrekking tot de vermeend gebrekkige communicatie tussen onderwijsinstelling en ouders overweegt de Commissie als volgt.

De Commissie stelt vast dat de tekst van het handelingsplan niet uitsluit dat de oorhangers ook buiten mogen worden gedragen. De Commissie is echter van oordeel dat het de voorkeur verdient dat dergelijke belangrijke maatregelen met de ouders worden besproken. De Commissie stelt vast dat nu dergelijke communicatie is uitgebleven, een misverstand omtrent dit "experiment" is opgetreden dat op eenvoudige wijze had kunnen worden voorkomen. Bovendien merkt de

Commissie op dat de woordkeuze “experiment” wat ongelukkig is geweest, alhoewel niet zo bedoeld door de school. Dit heeft begrijpelijkerwijs tot irritatie bij de ouders geleid.

Partijen verschillen voorts van mening over de vraag of de taxichauffeur als intermediair heeft gefungeerd tussen school en ouders. De Commissie merkt op dat zij niet kan uitsluiten dat dit een voorbeeld van tekortschietende communicatie vanuit de onderwijsinstelling is geweest; deze vermeende nalatigheid is voor de Commissie echter onvoldoende komen vast te staan.

Gelet op het vorenstaande dient de onderhavige klacht in zoverre gegrond te worden verklaard. In dit verband heeft de Commissie kennis genomen van het feit dat ook de onderwijsinstelling heeft erkend dat de communicatie met klagers niet altijd optimaal is geweest.

Ten aanzien van het gestelde causaal verband tussen de terugval van *** en de door klagers aangevoerde incidenten overweegt de Commissie het volgende.

Anders dan klagers is de Commissie van oordeel dat er geen direct oorzakelijk verband valt aan te wijzen voor de terugval van *** en het feit dat *** rond de kerst zijn oorhangers op het schoolplein heeft gedragen en het kerstfeest niet op school heeft mogen meevieren. In het algemeen geldt immers dat vele factoren van invloed zijn op het gedrag van kinderen, zodat niet eenvoudig aan één factor in het bijzonder doorslaggevende betekenis kan worden toegekend.

Uit de voorgaande overwegingen is de Commissie van oordeel dat de onderhavige klacht in zoverre ongegrond dient te worden verklaard.

IV. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht

- Verklaart de klacht ten aanzien van het gestelde gebrek in de communicatie gegrond.
- Verklaart de klacht voor het overige ongegrond.

V. Advies aan het bevoegd gezag

Kennis nemende van het feit dat de ontwikkeling van *** op dit moment weer een stijgende lijn vertoont en mede in aanmerking nemende de vaststelling dat klagers nog steeds voldoende vertrouwen hebben in de onderwijsinstelling met betrekking tot de zorg voor hun kind, geeft de Commissie beide partijen in overweging, nu bij deze een oordeel is gegeven over de aanhangig gemaakte klacht, in het belang van *** een streep onder het verleden te zetten.

Klachtnummer: 02031

Advies aan:

het bestuur van de Vereniging voor Protestants-Christelijk Basisonderwijs *** te *** te *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de heer G.W. *** en mevrouw M.J. *** - *** , wonende te *** (verder te noemen: klagers).

I. Verloop van de klachtprocedure.

Bij schrijven van 8 juni 2002 heeft het bevoegd gezag een klachtbrief van 5 juni 2002 van klagers ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie). De klacht is gericht tegen directeur de heer *** (verder te noemen: aangeklaagde) van de ***school te *** (verder te noemen: de school) en betreft de wijze waarop hij is omgegaan met een klacht van drie anonieme ouderparen over klagers zoon *** .

Aangeklaagde heeft bij brief van 26 juni 2002 gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Het bevoegd gezag heeft bij brief van 26 juni 2002 met betrekking tot de vraag welke mogelijkheden zij zien de klacht alsnog op schoolniveau af te handelen, de Commissie bericht dat klagers zeer stellig zijn in hun wens de klacht door de Commissie te laten beoordelen, zodat afhandeling op schoolniveau niet aan de orde is.

Bij brief van 9 juli 2002 heeft de Commissie partijen bericht dat de klacht medio september ter zitting zal worden behandeld.

Op 1 oktober heeft de Commissie vervolgens een hoorzitting gehouden te Utrecht. Klagers zijn aldaar in persoon verschenen bijgestaan door de heer *** , vader van klaagster. Voorts is aangeklaagde verschenen alsmede mevrouw *** , vertrouwenspersoon. Het bevoegd gezag heeft zich laten vertegenwoordigen door de heer *** , adviseur. Partijen zijn in elkaars aanwezigheid gehoord.

Bij brief van 14 november 2002 heeft de Commissie partijen bericht dat zij er door onvoorziene omstandigheden niet in slaagt het advies binnen de in artikel 12 van de Klachtenregeling genoemde termijn van vier weken af te ronden en heeft zij de termijn met nog eens vier weken verlengd.

II. Standpunt van klagers.

Gelet op de klachtbrief en het verhandelde ter zitting omvat de klacht tegen aangeklaagde - kort samengevat - het navolgende.

*** is naar het oordeel van klagers ten onrechte op 2 april 2002 ondervraagd door de leerkracht van groep 1 omtrent hetgeen de school op een later moment heeft omschreven als een zedenzaak. De leerkracht is hier volgens klagers niet toe bevoegd, heeft zonder toestemming van klagers gehandeld en heeft klagers niet op de hoogte gesteld van de ondervraging. Klagers zijn niet eerder dan 11 april 2002 door de Zeden- en Delictenpolitie op de hoogte gesteld van de kwestie.

Aangeklaagde heeft nagelaten de vertrouwenspersoon in te schakelen.

De namen van de drie ouderparen die een klacht jegens *** hebben ingediend, zijn, ondanks herhaald verzoek van klagers, niet vrijgegeven. Hierdoor hebben klagers wekenlang in het duister getast.

Het door aangeklaagde ingeschakelde Educatief Dienstverlenings Instituut Midden-Nederland (verder te noemen: EDI) heeft gefaald, nu zij heeft nagelaten gebruik te maken van de Informatiemap Preventie Kindermishandeling en zich heeft voorgedaan alsof zij bepaalde bevoegdheden heeft die zij formeel gezien in het geheel niet heeft. Door deze handelwijze heeft *** geestelijke schade opgelopen en dit heeft in huiselijke kring herhaaldelijk tot vele spanningen geleid.

De door aangeklaagde en het EDI georganiseerde ouderavond op 23 april 2002 is zonder toestemming van klagers gehouden.

Tijdens voornoemde ouderavond is *** ten onrechte als dader betiteld en zijn de woorden dader en zedenzaak ten onrechte tientallen malen gevallen. Voorts is "de dader" tijdens de ouderavond zo neergezet dat een ieder direct hierin *** heeft kunnen herkennen.

Klagers zijn van mening dat, nu het op geen enkele wijze bewezen is geacht dat *** zich schuldig heeft gemaakt aan onzedelijke handelingen, aangeklaagde dient over te gaan tot een volledige en publiekelijke rehabilitatie.

III. Overwegingen van de Commissie.

De Commissie stelt vast dat de (model-)klachtenregeling primair en voortgezet onderwijs (verder te noemen: de Klachtenregeling) op het onderhavige geval van toepassing is.

Genoemde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb. 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten - waaronder de Wet op het primair onderwijs - de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij een klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel, waaronder discriminatie, dan wel het nalaten van gedragingen en het niet nemen van beslissingen door het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag is gehouden een regeling te treffen voor de behandeling van klachten.

Blijkens het bepaalde in artikel 4 van de Klachtenregeling is er een klachtencommissie voor alle scholen van het bevoegd gezag die de klacht onderzoekt en het bevoegd gezag hierover adviseert. Het bevoegd gezag kan zich ook aansluiten bij een regionale of landelijke commissie. Het onderhavige bevoegd gezag is aangesloten bij de Commissie.

De klachtencommissie geeft gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over:

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Op grond van artikel 2, derde lid, van het Reglement van Instelling van de Landelijke Klachtencommissie primair en voortgezet onderwijs verricht de Commissie haar werkzaamheden met inachtneming van de in de Klachtenregeling opgenomen voorschriften dan wel met inachtneming van de door een bij de Commissie aangesloten schoolbestuur vastgestelde klachtenregeling, mits die klachtenregeling voldoet aan het gestelde in artikel 2, eerste, tweede en vierde lid, van dit reglement, alsmede aan het gestelde in het huishoudelijk reglement van de Commissie.

Ingevolge artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling dient een klacht binnen een jaar na de gedraging of beslissing te worden ingediend, tenzij de klachtencommissie anders beslist. Artikel 2, tweede lid, van het huishoudelijk reglement van de Commissie is hieraan gelijklopend.

Artikel 3, eerste lid, aanhef en onder b, van het huishoudelijk reglement voegt hieraan toe:

'De klacht wordt niet-ontvankelijk verklaard indien de klacht is ingediend na afloop van de termijn, genoemd in artikel 2, tweede lid, dan wel na afloop van de door de Commissie bepaalde termijn.'

De Commissie stelt vast dat de klacht van klagers binnen genoemde termijn is ingediend en dat zij derhalve ontvankelijk zijn in hun klacht.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie het volgende.

Aangeklaagde heeft in reactie op de klachtbrief bij brief van 26 juni 2002 een schrijven van de heer H.B. Hekstra, GZ-psycholoog en werkzaam als onderwijskundige, gespecialiseerd in preventie

machtsmisbruik en het omgaan met klachten, bij het EDI, overgelegd waarin chronologisch de gang van zaken vanaf het moment dat het EDI is ingeschakeld, is omschreven.

Ter zitting heeft aangeklaagde hieraan nog – kort samengevat en zakelijk weergegeven – het volgende toegevoegd.

De klacht over het vermeende gedrag van *** is aanvankelijk ingediend bij de leerkracht van groep 1 die te kennen heeft gegeven dat zij de kwestie met een collega leerkracht in principe zelf afkon. Nadat hij door de politie op de hoogte was gesteld, heeft aangeklaagde onmiddellijk het EDI, de schoolbegeleidingsdienst van de school, die reeds in de school aanwezig was, ingeschakeld. De heer Hekstra heeft vervolgens namens aangeklaagde als deskundige de hele kwestie behandeld. Aangeklaagde heeft aangegeven dat hij niet heeft overwogen contact op te nemen met klagers, nu zij, op het moment dat dit wellicht had ontmoeten, reeds naar hem toe waren gekomen. De ouderparen die de klacht hadden ingediend, hebben niet aangegeven dan wel gevraagd hun namen anoniem te houden. Aangeklaagde heeft aangegeven dat hij er verstandig aan dacht te doen, de namen niet bekend te maken. De ouderavond is georganiseerd vanwege het onvermijdelijke, maar ongewenste, gegons op het schoolplein. Op deze ouderavond is in chronologische volgorde aan de ouders de gang van zaken geschetst. Deze ouderavond is door het EDI voorgezeten. Aangeklaagde heeft aangegeven dat tijdens de ouderavond in algemeenheden is gesproken. De enige lading die de ouderavond heeft gehad, is dat er gesproken is over “zedenzaak” en “dader”. Aangeklaagde heeft desgevraagd aangegeven dat het hem niet lijkt dat het onmiskenbaar over *** ging.

Namens het bevoegd gezag is ter zitting aangegeven dat zij door aangeklaagde zijn geïnformeerd en dat zij akkoord zijn gegaan met inschakeling van het EDI. De verantwoordelijkheden op dit punt zijn gedelegeerd naar de directeuren van de scholen, zodat het bevoegd gezag geen contact heeft gezocht met klagers. Aangeklaagde heeft wel alle stappen teruggekoppeld aan het bevoegd gezag.

De vertrouwenspersoon heeft ter zitting aangevoerd dat zij eerst op 8 juni 2002 door een telefoontje van klaagster op de hoogte is geraakt van de kwestie. Er was, achteraf gezien, zeker een rol voor haar weggelegd geweest. Zij had als onafhankelijk persoon gesprekken met de betrokkenen kunnen voeren waardoor de gebrekkige communicatie voorkomen had kunnen worden.

De Commissie stelt allereerst vast dat voor haar niet te beoordelen valt wat er precies waar en wanneer is voorgevallen en welke rol *** daarin al dan niet heeft gespeeld. Zij zal zich dan ook niet uitlaten over de vraag of *** nu wel of niet broeken bij andere kinderen naar beneden heeft getrokken en of hij nu wel of geen aftrekbewegingen heeft gemaakt. De Commissie zal haar oordeel beperken tot de wijze waarop door aangeklaagde is omgegaan met deze kwestie en de wijze waarop hij deze heeft afgehandeld.

De Commissie kan niet tot het oordeel komen dat de leerkracht van *** onjuist dan wel onbevoegd heeft gehandeld door *** op 2 april 2002 te ‘ondervragen’. Ook had zij hiervoor naar het oordeel van de Commissie geen toestemming van klagers behoeven te vragen.

De Commissie is wel van oordeel dat het betreurenswaardig is dat van de gesprekken die zij met zowel *** als ook de andere kinderen en hun ouders heeft gevoerd geen gespreksverslagen zijn gemaakt, nu deze gesprekken, zoals later is komen vast te staan, van groot belang zijn gebleken voor het verdere vervolg van de kwestie. Zo is onduidelijk gebleken waar de ouderparen bij de leerkracht precies mee zijn gekomen, ongerustheid dan wel een formele klacht, en is niet meer goed te achterhalen op welk punt de ouderparen zich miskend hebben gevoeld, waardoor zij alsnog hebben besloten aangifte te doen bij de zedenpolitie. Ook is niet meer vast te stellen op welke wijze het gesprek met *** , waarin hij een en ander zou hebben toegegeven, is gevoerd, terwijl *** onder meer op basis van dit gesprek het stempel ‘dader’ heeft opgeplakt gekregen.

Klagers zijn naar het oordeel van de Commissie wel terecht van oordeel dat zij ten onrechte niet op de hoogte zijn gebracht van het gesprek van de leerkracht met *** . Hierdoor heeft het kunnen gebeuren dat klagers eerst door het contact met de zedenpolitie bekend zijn geraakt met de kwestie. Het had naar het oordeel van de Commissie zeer wel voor de hand gelegen dat aangeklaagde die blijkens hetgeen hij ter zitting heeft verklaard op de hoogte was van de klacht van de drie ouderparen, klagers direct op 2 april 2002 had geïnformeerd alsmede de vertrouwenspersoon had ingeschakeld. Er heeft naar de mening van de Commissie veel te veel tijd gezeten tussen de gesprekken van 2 april 2002 en de verdere vervolgactie van aangeklaagde op 11 april 2002, te weten het inschakelen van het EDI, met alle consequenties van dien.

Voorts is de Commissie van oordeel dat aangeklaagde onjuist heeft gehandeld door de namen van de ouderparen die de klacht hebben ingediend niet aan klagers bekend te willen maken. Deze ouderparen hadden hier, blijkens hetgeen ter zitting is komen vast te staan, niet zelf om verzocht, terwijl klagers herhaaldelijk hebben aangegeven van de namen kennis te willen nemen. De Commissie kan tot op zekere hoogte enig begrip opbrengen voor de reden die aan de beslissing de namen niet prijs te geven ten grondslag heeft gelegen, maar het had vervolgens wel op de weg van aangeklaagde gelegen te onderzoeken op welke wijze hij klagers tegemoet had kunnen komen. Ook op dit punt wreekt zich naar het oordeel van de Commissie het feit dat de vertrouwenspersoon niet is ingeschakeld.

Het inschakelen van een deskundige van het EDI is naar het oordeel van de Commissie in een kwestie als de onderhavige op zichzelf genomen niet onjuist, doch dit neemt niet weg dat de verantwoordelijkheid van aangeklaagde voor een correcte afhandeling van de klacht blijft bestaan. Het had dan ook van aangeklaagde mogen worden verwacht dat hij een intensief contact met de heer Hekstra over de voortgang had onderhouden. Op dit punt kan aangeklaagde zich niet achter de deskundigheid van de heer Hekstra verschuilen. De Commissie is van oordeel dat de wijze waarop het EDI de kwestie heeft aangepakt en afgehandeld zeker geen schoonheidsprijs verdient. Klagers hebben zich door het EDI in ieder geval niet gehoord gevoeld.

Tot slot is de Commissie van oordeel dat het organiseren van de ouderavond teneinde de onrust die op en rond de school was ontstaan, weg te nemen, op zichzelf genomen geen onjuiste beslissing is geweest. De school had hiervoor naar de mening van de Commissie geen toestemming van klagers behoeven te vragen. De Commissie is wel van oordeel dat de wijze waarop deze avond is verlopen en de termen die ten aanzien van *** zijn gebezigd als onjuist en ongelukkig kunnen worden betiteld.

Het EDI en aangeklaagde hadden er beter aan gedaan zich deze avond in algemeenheden uit te drukken in plaats van de kwestie zo te presenteren als ware er daadwerkelijk sprake van een dader en een zedenzaak. Of het profiel van *** die avond zo is neergezet dat *** daar ook daadwerkelijk uit te halen is geweest, zoals klagers beweren, is naar het oordeel van de Commissie onvoldoende komen vast te staan. Aangeklaagde heeft op dit punt ter zitting aangegeven dat hem hiervan in ieder geval niets is gebleken, nu hij in gesprekken met ouders zo'n twee, drie weken na de ouderavond (de kwestie is toen wederom kortstondig aan de oppervlakte geweest), niet heeft bemerkt dat hen bekend was dat deze kwestie *** betraf.

De Commissie is alles overziende van oordeel dat de afhandeling van deze hele kwestie niet met de vereiste zorgvuldigheid is geschied. De klacht dient dan ook op een aantal onderdelen gegrond te worden verklaard. De Commissie hecht er evenwel aan hieraan toe te voegen dat dit niet betekent dat aangeklaagde een verwijt gemaakt kan worden van al die dingen die ter zitting door de gemachtigde van klagers als (in zijn visie) "vervolgschade" naar voren zijn gebracht .

IV. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

De Commissie verklaart de klacht gegrond voor zover het betreft:
het feit dat de ouders niet terstond zijn geïnformeerd over het gesprek van de leerkracht met *** op 2 april 2002;
het feit dat de vertrouwenspersoon niet op dat moment is ingeschakeld;
de weigering om klagers de namen van de drie ouderparen mee te delen, terwijl niet vast is komen te staan dat deze mensen daar onoverkomelijke bezwaren tegen hadden;
het feit dat aangeklaagde aan zijn verantwoordelijkheid om zich op de hoogte te stellen van de werkwijze en de voortgang van het onderzoek door de heer *** onvoldoende invulling heeft gegeven;
het bezigen van de termen "dader" en "zedenzaak" tijdens de ouderavond.

Op de overige onderdelen is de klacht ongegrond.

V. Advies aan het bevoegd gezag.

De Commissie adviseert het bevoegd gezag de vertrouwenspersoon alsnog in te schakelen teneinde de gesprekken tussen klagers en aangeklaagde weer vlot te trekken.

De Commissie vraagt zich ernstig af of de door klagers zo vurig gewenste openbare rehabilitatie van *** thans in zijn belang kan worden geacht, zodat zij dit expliciet niet in overweging wil geven. Nu de klacht op onderdelen gegrond is verklaard, adviseert zij het bevoegd gezag wel in overleg met de vertrouwenspersoon na te gaan hoe zij tot een (andere) passende oplossing jegens met name klagers kan komen.

De Commissie adviseert voorts de schriftelijke verslaglegging omtrent de afhandeling van klachten als de onderhavige te bevorderen.

Klachtnummer: 02032

Advies aan:

Het bestuur van de Stichting Onderwijs van het *** te *** (hierna: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de familie *** te *** (hierna: klagers).

I. Verloop van de klachtprocedure

Bij brief, gedateerd 13 juni 2002, is door klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (hierna: de Commissie) over het feit dat hun dochter *** gedurende het schooljaar 2001-2002 op CBS '***' onvoldoende is beschermd tegen het pesten door medeleerlingen als gevolg waarvan zij haar in maart 2002 uiteindelijk van school hebben moeten halen.

Desgevraagd hebben de directie en het bevoegd gezag bij brief van 5 september 2002 gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Op 6 november 2002 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht, waar klagers, vergezeld van hun adviseur, mr. ***, R. ***, leerkracht van groep 6, en J.***, directeur van CBS '***', zijn verschenen.

II. Standpunt van klagers

Klagers voeren – kort samen gevat – aan dat '***' in de periode van september 2001 tot maart 2002, toen *** in groep 6 zat bij de heer R. ***, zodanig verwijtbaar te kort is geschoten in de bescherming van *** tegen het pesten van medeleerlingen dat zij geen andere keus meer hadden dan haar van school te halen.

*** werd volgens klagers met name door één meisje in de klas gepest, dat ook bij klagers in de straat woont. Het pesten is, aldus klagers, begonnen toen *** in september/oktober een speciaal kussen kreeg in verband met pijnklachten aan de heup en lies en op school vertelde dat zij bepaalde motorische bewegingen, zoals hardlopen en springen niet meer mocht.

Klagers verwijten de leerkracht dat hij, ondanks intensieve observaties, niet heeft waargenomen dat *** daarna stelselmatig en structureel werd gepest door klasgenoten.

Voorts zijn klagers van mening dat het vertrek van *** naar een andere school door '***' niet op een fatsoenlijke wijze is afgehandeld.

Zij voeren daartoe onder meer aan dat zij naar aanleiding van het advies van zowel de huisarts als de door hen inmiddels ingeschakelde psycholoog in maart oriënterende gesprekken hadden aangevraagd met twee scholen. Toen zij de leerkracht van *** hierover inlichtten gaf die aan dat ze *** dan maar meteen van school moesten halen omdat het hen kennelijk ontbrak aan vertrouwen in de school.

Uiteindelijk heeft de directeur hun verzoek om *** toch nog één laatste week op school te geven ingewilligd.

Toen *** op de laatste schooldag haar eigen spullen wilde meenemen heeft zij echter haar rapport en de spullen van haar bijlessen volgens klagers niet meegekregen. Hiernaar moest zij maar vragen op haar nieuwe school, aldus klagers.

III. Overwegingen van de Commissie

Blijkens de klachtbrief en het verhandelde tijdens de hoorzitting heeft de klacht betrekking op Het feit dat de school niet adequaat en alert genoeg heeft gereageerd op pest gedrag van medeleerlingen richting *** ; de wijze waarop de school het vertrek van *** van school heeft afgehandeld.

Met betrekking tot het eerste onderdeel van de klacht overweegt de Commissie het volgende. Gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting zijn klagers in januari 2002 voor het eerst geconfronteerd met pestgedrag richting *** dat mogelijk al eerder plaatsvond. Na een gesprek met

*** hebben zij in een gesprek met de directeur van de school hun zorg over de pesterijen uitgesproken. Laatstgenoemde heeft klagers daarbij uitgelegd dat er bij erge pesterijen op school een 'pestprotocol' wordt gehanteerd. De volgende dag heeft de directeur hierover gesproken met de groepsleerkracht van ***. Ook met de klas is er vervolgens een gesprek geweest. Klagers gingen er daarna blijkens hun klachtbrief vanuit dat de school het pestprotocol toepaste en voelden zich in hun probleem door de school serieus genomen.

Vervolgens bleek in februari 2002 dat er onaangename briefjes uit naam van *** naar medeleerlingen werden verstuurd. Klagers hebben dit aan de directeur gemeld die conform het pestprotocol van de school direct een onderzoek heeft ingesteld. De briefjes bleken afkomstig van medeleerlingen en ook van een kind dat niet op '***' zat, maar wel vaak in de wijk speelt waar *** woont. Via gesprekken met de ouders van alle daders, dus ook met de ouders van het kind dat niet op school zat, is de zaak door de school vervolgens afgehandeld.

Met *** is de afspraak gemaakt dat zij ieder pestgedrag onmiddellijk zou melden aan de directeur. Daarna is er door de groepsleerkracht geen pestgedrag richting *** meer waargenomen. *** heeft volgens de school ook geen melding meer gemaakt van door haar ervaren pestgedrag. Klagers hebben ter zitting verklaard dat deze affaire uiteindelijk door de school geheel naar hun tevredenheid is opgelost.

Tijdens de reguliere ouderavond op 22 maart 2002 deelden klagers de leerkracht echter mee dat *** nog steeds werd gepest.

Gelet op alle stukken en het verhandelde ter zitting hebben klagers hiervoor naar het oordeel van de Commissie echter geen concrete aanwijzingen aangedragen.

Gezien het vorenstaande heeft de school naar het oordeel van de Commissie het pestgedrag jegens *** geheel volgens het op school gehanteerde pestprotocol aangepakt en afgehandeld.

De Commissie acht dit onderdeel van de klacht derhalve ongegrond.

Met betrekking tot het tweede onderdeel van de klacht overweegt de Commissie het volgende.

De groepsleerkracht heeft ter zitting verklaard dat de mededeling van klagers tijdens de reguliere ouderavond op 22 maart 2002 dat *** nog steeds werd gepest en dat zij op advies van de huisarts en psycholoog voor *** een andere school zouden gaan zoeken, voor hem en ook voor de directeur geheel onverwacht kwam, omdat zij in de veronderstelling verkeerden dat het probleem naar tevredenheid van klagers was opgelost.

In dit licht bezien acht de Commissie de reactie van de school naar klagers toe wel begrijpelijk dat samenwerking heel moeilijk wordt als er geen vertrouwen meer is.

De Commissie had zich voorts kunnen voorstellen dat het bevoegd gezag in de week daarna, de laatste week van *** op school, nog met klagers contact had opgenomen om de zaak alsnog te bespreken, maar nu klaagster ter zitting heeft aangegeven dat zij daar destijds geen enkele behoefte meer aan had, kan het bevoegd gezag naar het oordeel van de Commissie niet worden tegengeworpen dat zij dit niet heeft gedaan.

Gelet op het vorenstaande acht de Commissie de klacht ook wat dit onderdeel betreft ongegrond.

IV. Het oordeel van de Commissie

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

V. Advies aan het bevoegd gezag

De Commissie ziet geen aanleiding advies uit te brengen.

Klachtnummer: 02033

Inzake: de heer en mevrouw *** /de heer ***

Advies aan:

Het bestuur van de Vereniging voor Protestants Christelijk Basisonderwijs te *** , gevestigd te *** (verder te noemen: het bevoegd gezag).

Inzake de klacht van de heer en mevrouw *** , wonende te *** , ouders van *** , gericht tegen de heer *** , wonende te *** .

1. Verloop van de klachtenprocedure

Bij brief van 2 juli 2002 hebben de heer en mevrouw *** een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie).

Bij brief van 23 augustus 2002 heeft de heer *** op de klacht gereageerd.

Mevrouw mr *** heeft namens het bevoegd gezag op de klacht gereageerd bij brief van 4 september 2002.

Enkele dagen voor de hoorzitting op 14 november 2002 heeft de familie *** nog enkele stukken aan de Commissie toegezonden (brief van 8 november 2002 van drs *** , een handgeschreven verklaring van 16 oktober van *** en een verklaring van 5 november 2002 van de heer of mevrouw ***). Deze stukken zijn tijdens de hoorzitting uitgereikt aan de andere partijen. Zij hebben tijdens de hoorzitting de gelegenheid gekregen daarvan kennis te nemen.

Op 14 november 2002 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden in Leeuwarden. Klagers zijn in persoon verschenen, vergezeld van de heer *** , coördinator bij het anti-discriminatiebureau Friesland. Het bevoegd gezag heeft zich laten vertegenwoordigen door mr *** (juridisch adviseur bij Metrium Onderwijsdienstverlening te Leeuwarden). Daarnaast waren namens het bevoegd gezag aanwezig de heren *** (voorzitter van het Dagelijks Bestuur) en *** (secretaris van het Dagelijks Bestuur). De heer *** , directeur van CBS *** was bij de hoorzitting aanwezig. Aangeklaagde was in persoon aanwezig, vergezeld van mevrouw *** (partner van de heer ***).

Alle betrokkenen zijn in elkaars aanwezigheid gehoord. Alle aanwezigen hebben tijdens de hoorzitting een toelichting gegeven en geantwoord op vragen van de Commissie.

2. Bevoegdheid van de Commissie en ontvankelijkheid van de klacht

De Commissie stelt vast dat het bevoegd gezag de Modelklachtenregeling van de Besturenraad voor het Protestants-Christelijk Onderwijs (verder te noemen: de klachtenregeling) heeft overgenomen. Deze klachtenregeling is gebaseerd op de zogeheten Kwaliteitswet (wet van 18 juni 1998 Stb.1998, 398). Deze klachtenregeling is op de behandeling van de klacht van toepassing.

Het bevoegd gezag heeft zich op grond van artikel 4 lid 2 van de klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE. De Commissie is dus bevoegd om de klacht te behandelen.

Ook overigens zijn er geen beletselen om de klacht in behandeling te nemen. De klacht is dan ook ontvankelijk.

3. De klacht

De klacht van de heer en mevrouw *** kan als volgt worden samengevat.

Klagers stellen dat de heer *** zich jegens hun dochter *** discriminerend heeft uitgelaten over haar huidskleur. *** komt uit India. De heer *** zou in de klas in augustus/september 2001 hebben

gezegd dat *** een meisje is dat uit de bruinkool komt. Ook eerder zou de heer *** zich discriminerend hebben uitgelaten over ***. Hij zou haar "neger" hebben genoemd.

4. Overwegingen van de Commissie.

De heer *** heeft de klacht met klem ontkend. Opmerkingen als genoemd door klagers zou hij nooit hebben gemaakt. De heer *** distantieert zich ervan.

Op basis van de stukken die in het geding zijn gebracht, alsmede op basis van hetgeen tijdens de mondelinge behandeling naar voren is gebracht, neemt de Commissie als vaststaand aan dat de heer *** opmerkingen heeft gemaakt, gelijkloidend, althans gelijksoortig aan de opmerkingen uit de klacht.

De Commissie komt tot deze bewezenverklaring omdat drs *** in zijn brief van 16 oktober 2001 (inzake klachtnummer 01056) melding maakt van het feit dat verschillende kinderen tijdens het groepsgesprek dat drs *** op 16 oktober 2001 met hen voerde, hebben verklaard dat de heer *** over *** heeft gezegd: "jij hebt in de steenkool gelegen" en "ze is een neger", alsmede meerdere opmerkingen van die strekking. *** zelf heeft dit op 30 oktober 2001 ook tegenover drs *** verklaard (zie de brief van 4 november 2001 van drs *** inzake klachtnummer 01056).

De heer *** , die bij het groepsgesprek op 16 oktober 2001 aanwezig was, heeft tijdens de hoorzitting op 14 november 2002 expliciet bevestigd dat verschillende kinderen tijdens dat groepsgesprek verklaarden dat de heer *** zou hebben gezegd: "jij hebt in de steenkool gelegen" en "ze is een neger".

Drs *** heeft dit in zijn brief van 8 november 2002 nogmaals bevestigd. Tot slot leiden ook de verklaringen van *** , en *** tot het bewijs dat de heer *** tijdens het groepsgesprek jegens *** woorden als hiervoor vermeld heeft gebruikt.

Al deze verklaringen zowel afzonderlijk, maar zeker bezien in samenhang, brengen de Commissie tot de conclusie dat de heer *** tegenover *** heeft gezegd "jij hebt in de steenkool gelegen" en "ze is een neger", althans woorden van gelijke strekking.

De Commissie acht dit klachtwaardig. De Commissie acht het bijzonder ongepast dat een onderwijzer dergelijke kleinerende en denigrerende opmerkingen maakt tegenover leerlingen die aan zijn zorg zijn toevertrouwd. De uitlatingen hebben tot gevolg gehad dat het *** "zeer" deed. Zij is daardoor emotioneel geraakt. Een groepsleerkracht behoort zich te allen tijde te onthouden van het maken van opmerkingen die dit effect bij leerlingen teweeg kunnen brengen. De heer *** wist, althans behoorde te weten dat zijn woorden een dergelijke invloed zouden kunnen hebben. Door desondanks kwetsende woorden te gebruiken, heeft de heer *** klachtwaardig gehandeld.

5. Conclusie en advies

De Commissie verklaart de klacht in zijn geheel gegrond.

Aangezien het bevoegd gezag en de heer *** momenteel bezig zijn met de afronding van een intensief begeleidings- en evaluatietraject, onthoudt de Commissie zich van het geven een advies. De Commissie gaat er vanuit dat het onderwerp van deze klacht, die overigens ook reeds bekend was uit de stukken van drs *** inzake klachtnummer 01056, wordt betrokken bij de evaluatie van het begeleidingstraject.

Klachtnummer: 02036

Advies aan:

het bestuur van de Stichting Protestants Christelijk Primair Onderwijs *** te *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de heer en mevrouw W. *** , wonende te *** (verder te noemen: klagers).

I. Verloop van de klachtprocedure.

Bij schrijven van 10 juli 2002 heeft mevrouw J.M. *** , vertrouwenspersoon van het bevoegd gezag, namens klagers een klachtbrief ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) wegens seksuele intimidatie en seksueel misbruik door de vakleerkracht gymnastiek van *** en *** de heer J. *** (verder te noemen: aangeklaagde).

Bij brief van 5 september 2002 heeft de Commissie mevrouw *** , voornoemd, bevestigd dat zij de onderhavige klacht tot nader order zal aanhouden. Mevrouw *** heeft hierop bij brief van 6 september 2002 verzocht de klacht direct in behandeling te nemen en de daartoe geëigende procedure in werking te stellen.

Namens aangeklaagde is door de Koninklijke Vereniging van Leraren Lichamelijke Opvoeding bij brief van 19 september 2002 gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Het bevoegd gezag heeft bij brief van 19 september 2002 gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Bij brief van 23 september 2002 heeft mevrouw *** , voornoemd, namens klagers onder meer haar ontsteltenis over de door de Commissie gehanteerde werkwijze geuit.

De directie van Christelijke Basisschool " *** " heeft bij brief van 4 oktober 2002 aangegeven dat zij de reactie van het bevoegd gezag onderschrijft en dat zij geen aparte reactie aan de Commissie zal doen toekomen.

De Commissie heeft bij brief van 7 november 2002 haar telefoongesprek met mevrouw *** , voornoemd, bevestigd.

Bij brief van 2 december 2002 heeft de Commissie de gemachtigde van aangeklaagde bericht dat aangeklaagde voorsnog niet voor een zitting zal worden uitgenodigd, nu het onderzoek van de Commissie zich in eerste instantie zal richten op het handelen van het bevoegd gezag in deze.

Op 3 december 2002 heeft de Commissie vervolgens een hoorzitting gehouden te Rotterdam. Klagers zijn aldaar in persoon verschenen bijgestaan door mevrouw *** , voornoemd. Het bevoegd gezag heeft zich laten vertegenwoordigen door de heer *** , voorzitter, de heer *** , bestuurslid en de heer M.P. *** , bestuursondersteuner, bijgestaan door mevrouw R. *** van de Besturenraad. Namens de school zijn verschenen de heer A.G. *** , directeur, en mevrouw *** , leerkracht. Partijen zijn niet in elkaars aanwezigheid gehoord.

Bij brief van 16 januari 2003 heeft de Commissie partijen bericht dat zij er niet in slaagt het advies binnen de in artikel 12 van de Klachtenregeling genoemde termijn van vier weken af te ronden en heeft zij de termijn met nog eens vier weken verlengd.

II. Standpunt van klagers.

Gelet op de klachtbrief en het verhandelde ter zitting omvat de klacht tegen aangeklaagde - kort samengevat - het navolgende.

De dochter van klagers, ***, is naar het oordeel van klagers over de periode 1996-2000 seksueel misbruikt door aangeklaagde. Tevens zou er sprake zijn geweest van psychische en fysieke intimidatie en mishandeling. *** is in groep 7 en 8 tot vijfmaal na het volgen van gymnastiekles van aangeklaagde onder doktersbehandeling gesteld met langdurige hyperventilatieklachten en zelfs tweemaal met de ambulance naar het ziekenhuis afgevoerd. *** heeft na de vijfde maal vrijstelling gekregen voor het volgen van gymnastiekonderwijs. Tevens is er voor zorggedragen dat *** onder begeleiding door de gangen liep. Naar de mening van klagers waren er destijds meer meisjes die problemen hadden met aangeklaagde en heeft mevrouw *** hiernaar onderzoek gedaan. Klagers zijn de in uitslag van dit onderzoek niet gekend en betreuren het dat er indertijd niet is gekozen voor een verdergaand professioneel onderzoek.

III. Overwegingen van de Commissie.

De Commissie stelt vast dat de (model-)klachtenregeling primair en voortgezet onderwijs (verder te noemen: de Klachtenregeling) op het onderhavige geval van toepassing is.

Genoemde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stbl. 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten - waaronder de Wet op het primair onderwijs - de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij een klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel, waaronder discriminatie, dan wel het nalaten van gedragingen en het niet nemen van beslissingen door het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag is gehouden een regeling te treffen voor de behandeling van klachten.

Blijkens het bepaalde in artikel 4 van de Klachtenregeling is er een klachtencommissie voor alle scholen van het bevoegd gezag die de klacht onderzoekt en het bevoegd gezag hierover adviseert. Het bevoegd gezag kan zich ook aansluiten bij een regionale of landelijke commissie. Het onderhavige bevoegd gezag is aangesloten bij de Commissie.

De klachtencommissie geeft gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over:

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Op grond van artikel 2, derde lid, van het Reglement van Instelling van de Landelijke Klachtencommissie primair en voortgezet onderwijs verricht de Commissie haar werkzaamheden met inachtneming van de in de Klachtenregeling opgenomen voorschriften dan wel met inachtneming van de door een bij de Commissie aangesloten schoolbestuur vastgestelde klachtenregeling, mits die klachtenregeling voldoet aan het gestelde in artikel 2 lid 1 en 2 en 4 van dit reglement, alsmede aan het gestelde in het huishoudelijk reglement van de Commissie.

Ingevolge artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling dient een klacht binnen een jaar na de gedraging of beslissing te worden ingediend, tenzij de klachtencommissie anders beslist. Artikel 2, tweede lid, van het huishoudelijk reglement van de Commissie is hieraan gelijklopend.

Artikel 3, eerste lid, aanhef en onder b, van het huishoudelijk reglement voegt hieraan toe: 'De klacht wordt niet-ontvankelijk verklaard indien de klacht is ingediend na afloop van de termijn, genoemd in artikel 2, tweede lid, dan wel na afloop van de door de Commissie bepaalde termijn.'

De Commissie stelt vast dat de klacht van klagers ziet op gedragingen van aangeklaagde in de periode 1996-2000. Dit betekent dat in dit verband niet voldaan wordt aan de voorwaarde dat een klacht binnen een jaar na de gedraging moet worden ingediend. De Commissie is echter van oordeel dat in dit geval een uitzondering moet worden gemaakt op de termijn van artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling en de bijbehorende bepalingen van het huishoudelijk reglement.

In dat verband overweegt de Commissie het volgende.

De klacht heeft betrekking op (vermeend) seksueel misbruik door aangeklaagde. Het mag bekend worden verondersteld dat slachtoffers van seksueel misbruik vaak een lange periode nodig hebben om te komen tot het ondernemen van (juridische) stappen in verband met dergelijke traumatische ervaringen.

Voorts staat vast dat de dochter van klagers zich nog niet al te lang geleden onder behandeling heeft gesteld van het RIAGG in verband met onderhavige problematiek en klagers eerst dan bekend zijn geraakt met hetgeen zich in de periode 1996-2000 zou hebben afgespeeld.

De Commissie stelt verder vast dat klagers binnen een jaar na dit moment de onderhavige klacht hebben ingediend bij de Commissie waarbij zij aangeklaagde hebben aangeklaagd.

Gelet op de achterliggende problematiek is de Commissie van oordeel dat klagers de klacht hebben ingediend binnen een redelijke termijn nadat zij hiervan kennis hebben genomen.

Uit het vorenstaande volgt dat de klacht van klagers jegens aangeklaagde naar het oordeel van de Commissie ontvankelijk dient te worden verklaard.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie het volgende.

Zoals ter zitting naar voren gebracht hecht de Commissie eraan te benadrukken dat bij klachten als de onderhavige de uiterste zorgvuldigheid wat betreft de te volgen procedure dient te worden betracht. Helaas moet worden vastgesteld dat er op enig moment tijdens de procedure toch misverstanden over het verdere verloop zijn ontstaan. De Commissie betreurt dat zeer en heeft voor zover mogelijk haar verontschuldiging hiervoor aangeboden.

De Commissie stelt tevens vast dat vanaf het moment van indiening van de klacht uit het geregeld contact met de vertrouwenspersoon naar voren is gekomen dat er tussen klagers en het bevoegd gezag geen verschil van inzicht bestaat met betrekking tot de vraag of het bevoegd gezag aan haar verantwoordelijkheid in deze kwestie op juiste wijze invulling heeft gegeven. In zoverre ligt hier voor de Commissie dan ook geen geschilpunt waar ze zich over uit dient te spreken.

Ter zitting is nogmaals benadrukt dat het voor alle betrokkenen van groot belang is zo spoedig mogelijk uitsluitel te verkrijgen over de vraag of er een strafrechtelijke vervolging zal worden ingezet. Op dit punt is evenmin een rol voor de Commissie weggelegd, aangezien het primair een zaak van betrokken partijen is om hiernaar bij de Officier van Justitie navraag te doen.

Gezien het bovenstaande zal de Commissie haar advies vooralsnog beperken tot de vraag die thans nog voorligt: namelijk of het bevoegd gezag destijds toen er al sprake leek te zijn van signalen omtrent problemen tussen aangeklaagde en zijn leerlingen op de juiste wijze daaraan gevolg heeft gegeven.

Klagers hebben met betrekking tot dit onderdeel gesteld dat er destijds meer meisjes problemen hadden met aangeklaagde. Mevrouw *** zou hiernaar onderzoek hebben gedaan, doch zij zijn nimmer in de uitslag van dit onderzoek gekend en de school heeft geen verdergaand professioneel onderzoek ingesteld, aldus klagers.

De school heeft ter zitting aan de Commissie hierover het volgende meegedeeld.

Er is een situatie geweest dat er in de lessen van aangeklaagde tijdens de periode dat de meisjes gescheiden van de jongens gymnastiekles kregen, sprake was van een ordeprobleem; de meisjes gingen eerder puberen dan de jongens en gingen dientengevolge als afzonderlijke meisjesgroep aan het gezag van aangeklaagde tornen. Deze situatie heeft twee jaar voortgeduurd. Nadien zijn de meisjes en de jongens weer gezamenlijk gaan gymmen en was het ordeprobleem opgelost. Het onderzoek waar klagers op doelen en dat mevrouw *** heeft uitgevoerd, zo heeft zij ter zitting aangevoerd, had dan ook betrekking op de houding van de meisjes jegens aangeklaagde in relatie tot het ordeprobleem.

Er is in die tijd aan mevrouw *** , noch aan een van de andere collega's , gebleken van een mogelijk probleem zoals thans door de dochter van klagers naar voren is gebracht.

De Commissie is, gezien vorenstaande uitleg van de school, van oordeel dat er destijds voor mevrouw ^{***}, gegeven de reden van het onderzoek, absoluut geen aanleiding was te vermoeden dat er meer aan de hand was dan een ordeprobleem. Derhalve kan ook niet aan het bevoegd gezag worden verweten dat er ten tijde hier van belang geen nader (professioneel) onderzoek is ingesteld. Aangezien er niet meer aan de hand bleek te zijn dan een ordeprobleem dat vrij eenvoudig kon worden opgelost door het opheffen van het gescheiden gymmen, heeft de school naar het oordeel van de Commissie eveneens niet onjuist gehandeld door klagers hier niet afzonderlijk over te informeren.

De Commissie is dan ook van oordeel dat de klacht in zoverre ongegrond dient te worden verklaard.

IV. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

Verklaart de klacht voor zover gericht tegen de wijze waarop de school destijds met signalen van verscheidene meisjes is omgegaan, ongegrond.

V. Advies aan het bevoegd gezag.

Gelet op het vorenstaande ziet de Commissie geen aanleiding advies uit te brengen aan het bevoegd gezag.

Klachtnummer: 02040

Advies aan:

het bestuur van de Vereniging voor Protestants Christelijk Primair Onderwijs *** te *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de heer *** en mevrouw ***, wonende te *** (verder te noemen: klagers).

I. Verloop van de klachtprocedure.

Bij schrijven van 18 juli 2002 hebben klagers een klachtbrief ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie). De klacht is gericht tegen de directie van de Christelijke Basisschool *** te *** (verder te noemen: de school) en betreft de wijze waarop de school is omgegaan met de hoogbegaafdheid van klagers' zoon *** alsmede het onveilige schoolklimaat dat hem is geboden.

Het bevoegd gezag heeft, mede namens de school, bij brief van 2 september 2002 gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Bij brief van 11 september 2002 heeft de Commissie partijen bericht dat de klacht 9 oktober 2002 ter zitting zal worden behandeld.

Bij faxbericht van 1 oktober 2002 heeft mr. ***, advocaat te ***, zich als gemachtigde van klagers gesteld en wegens verhindering op 9 oktober 2002 verzocht een nieuwe datum voor een hoorzitting vast te stellen.

Bij brief van 4 oktober 2002 hebben klagers nog aanvullende stukken ingezonden.

De Commissie heeft vervolgens op 6 november 2002 een hoorzitting gehouden te Utrecht. Klagers zijn aldaar in persoon verschenen bijgestaan door de heer ***, voornoemd. Voorts is verschenen de heer J. ***, directeur van de school, en mevrouw F. ***, destijds waarnemend bovenschoolsdirecteur. Het bevoegd gezag heeft zich laten vertegenwoordigen door de heer J. ***, algemeen directeur. Partijen zijn in elkaars aanwezigheid gehoord.

II. Standpunt van klagers.

Gelet op de klachtbrief en het verhandelde ter zitting omvat de klacht - kort samengevat - het navolgende.

Klagers zijn van oordeel dat hun zoon *** hoogbegaafd is en dat hij op de school niet werd gehoord. *** zou thuis hebben aangeven dat hij niet serieus werd genomen op het moment dat hij aangeeft dat de leerstof te gemakkelijk is. *** heeft zich hierdoor niet aangesproken gevoeld op zijn mogelijkheden en heeft moeten werken beneden zijn niveau hetgeen naar het oordeel van klagers heeft geresulteerd in onderpresteren en faalangst. De school is naar de mening van klagers onprofessioneel met de hele problematiek omgegaan. Zo is ***, nadat hij met ingang van 18 februari 2002 (eindelijk) was overgeplaatst van groep 4 naar groep 5, teruggezet met lezen naar het niveau van groep 4. Verder bleek ook de leerkracht die al eerder een hoogbegaafde jongen in de klas zou hebben gehad, niet in staat *** adequaat te kunnen begeleiden. De leerkracht heeft zich op 11 juni 2002 ziek gemeld. Ook het optreden van de bovenschoolse directeur mevrouw F. *** heeft naar het oordeel van klagers geen heilzaam effect gehad op de situatie. Haar optreden heeft partijen eerder uit elkaar gedreven dan dat zij bemiddelend heeft gewerkt, met een uiteindelijke verwijdering van *** van de school tot gevolg. Klagers betreuren het ten eerste dat zij een andere school hebben moeten zoeken, omdat de school niet in staat was om hun kind te begeleiden. Verder zijn klagers van mening dat de school *** geen veilig schoolklimaat heeft geboden, hetgeen heeft geresulteerd in het feit dat *** structureel werd gepest. Ook met betrekking tot het pesten heeft de school niet adequaat gehandeld. Klagers hebben het pestgedrag van de klasgenootjes herhaaldelijk op school aan de kaak gesteld, doch vonden geen gehoor.

III. Overwegingen van de Commissie.

De Commissie stelt vast dat de (model-)klachtenregeling primair en voortgezet onderwijs (verder te noemen: de Klachtenregeling) op het onderhavige geval van toepassing is.

Genoemde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb. 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten - waaronder de Wet op het primair onderwijs - de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij een klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel, waaronder discriminatie, dan wel het nalaten van gedragingen en het niet nemen van beslissingen door het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag is gehouden een regeling te treffen voor de behandeling van klachten.

Blijkens het bepaalde in artikel 4 van de Klachtenregeling is er een klachtencommissie voor alle scholen van het bevoegd gezag die de klacht onderzoekt en het bevoegd gezag hierover adviseert. Het bevoegd gezag kan zich ook aansluiten bij een regionale of landelijke commissie. Het onderhavige bevoegd gezag is aangesloten bij de Commissie.

De klachtencommissie geeft gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over:

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Op grond van artikel 2, derde lid, van het Reglement van Instelling van de Landelijke Klachtencommissie primair en voortgezet onderwijs verricht de Commissie haar werkzaamheden met inachtneming van de in de Klachtenregeling opgenomen voorschriften dan wel met inachtneming van de door een bij de Commissie aangesloten schoolbestuur vastgestelde klachtenregeling, mits die klachtenregeling voldoet aan het gestelde in artikel 2 lid 1 en 2 en 4 van dit reglement, alsmede aan het gestelde in het huishoudelijk reglement van de Commissie.

Ingevolge artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling dient een klacht binnen een jaar na de gedraging of beslissing te worden ingediend, tenzij de klachtencommissie anders beslist. Artikel 2, tweede lid, van het huishoudelijk reglement van de Commissie is hieraan gelijklopend.

Artikel 3, eerste lid, aanhef en onder b, van het huishoudelijk reglement voegt hieraan toe: 'De klacht wordt niet-ontvankelijk verklaard indien de klacht is ingediend na afloop van de termijn, genoemd in artikel 2, tweede lid, dan wel na afloop van de door de Commissie bepaalde termijn.'

De Commissie stelt vast dat de klacht van klagers binnen genoemde termijn is ingediend en dat zij derhalve ontvankelijk zijn in hun klacht.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie het volgende.

Ter zitting is namens de school door zowel de heer *** als mevrouw *** – kort samengevat – het volgende aangevoerd.

Namens de school is aangevoerd dat zij nimmer heeft ontkend dat *** hoogbegaafd zou zijn. De school heeft in 2000 al aangeboden een zogenaamde Wisc-toets bij *** af te nemen. Klagers wilden dit toen om hen moverende redenen niet. Ook in groep 4 is aangeboden bij *** de Wisc-toets af te nemen. Dit bleek echter op dat moment niet meer mogelijk, omdat klagers *** zelf al hadden laten testen en een kind niet twee keer in één jaar mag worden getest. In de uitslag van de test die klagers hadden laten afnemen, heeft de school nimmer inzage gekregen waardoor zij maar moest aannemen dat *** hoogbegaafd is. Nadat op een gegeven moment de school verslag had gekregen van de resultaten van weer een andere test, stond haar voor ogen *** versneld doch wel naar niveau gedoseerd te laten overgaan van groep 4 naar groep 5. Klagers waren het met deze aanpak niet eens, waarna – onder druk van de dwingende mening van de ouders de overgang van groep 4 naar 5 ineens en geforceerd heeft plaats gevonden. Klagers hebben, omdat het oordeel van de school over het op juiste wijze behartigen van het (onderwijs-)belang van *** afweek van dat van de ouders, de ouders een schriftelijke verklaring laten ondertekenen. *** kwam in groep 5 bij de heer *** in de klas. De heer *** is volgens de school een deskundig en ervaren leerkracht die in zijn aanpak bij het mogelijk maken van het geven van het juiste onderwijsniveau aan *** in eerste instantie heeft geprobeerd structuur in het leren en werken bij *** aan te brengen. *** werd bij zijn aanpak herhaaldelijk en zonder ophouden geconfronteerd met de mening van de ouders die daarbij blij gaven van gebrek in vertrouwen in de aanpak van ***. *** meldde zich op enig moment ziek omdat hij de onophoudelijke kritiek en inmenging van de ouders niet langer kon verdragen. *** heeft naar het oordeel van de school nooit echt een eerlijke kans gehad om met *** te werken op de door de school voorgestane wijze. De school bestrijdt het standpunt van de ouders en de door de ouders inge *** de mevrouw *** dat zij te weinig heeft gedaan om de overgang van groep 4 naar 5 voor *** tot een succes te maken.

Op 16 mei 2002 heeft het eerste gesprek tussen mevrouw *** en klagers plaatsgevonden. Klaagster heeft in dit gesprek aangegeven het niet op te geven op deze school, omdat er na *** een ander kind komt. Mevrouw *** heeft aangevoerd dat zij met klagers tot heldere werkafspraken wilde komen, doch dat dit – na herhaalde pogingen - wegens gebrek aan vertrouwen van de zijde van de ouders in de school uiteindelijk niet is gelukt. Het bevoegd gezag heeft vervolgens bij besluit van 26 juli 2002 klagers het voornemen aangezegd hun kinderen van de school te verwijderen. Ten aanzien van het pesten is namens de school aangevoerd dat zij wel degelijk heeft signaleerd dat *** werd gepest. Actief is men vervolgens alle klassen afgegaan om hierover met de leerlingen te praten met als resultaat dat *** niet langer werd gepest. Toen een ander kind het slachtoffer

werd van pestgedrag, heeft de school een enquête gehouden. Uit deze enquête bleek dat alle ouders vertrouwen hadden in de aanpak van de school. *** werd in dit verband wel vaak genoemd, maar dit had ook te maken met het rondje dat destijds door de klassen is gemaakt. Er zijn voorts ook gesprekken geweest met de contactvertrouwenspersoon. Wat de school op dit punt heeft kunnen doen, heeft zij gedaan, aldus de school.

De Commissie is ten aanzien van het eerste onderdeel van de klacht van oordeel dat de school met de haar ten dienste staande middelen datgene voor *** heeft gedaan dat zij had kunnen en moeten doen, dan wel wat van de school – gegeven de grenzen van de middelen - mocht worden verwacht te doen. Klagers hebben onvoldoende aangetoond dat dit anders zou zijn. Dat de inspanningsverplichting die op de school rust, niet tot dat resultaat heeft geleid dat klagers voor ogen stond, valt de school niet euvel te duiden. De school behoeft namelijk niet te voldoen aan een resultaatverbintenis. Ouders mogen weliswaar van een school verwachten dat zij zich ten aanzien van hun kind optimaal inzet om te voldoen aan voornoemde inspanningsverplichting, maar het kan niet zo zijn dat ouders de school de regie uit handen nemen en de school gaan opleggen hoe te handelen ten aanzien van hun kind.

De Commissie kan zich niet aan de indruk onttrekken dat er bij klagers van het begin af aan sprake was van wantrouwen jegens de school als het gaat om de aanpak van ***, waardoor er nooit enige vorm van constructieve samenwerking heeft kunnen ontstaan. Sterker nog, daar waar klagers de school verwijten dat zij *** niet professioneel heeft begeleid, hebben klagers naar het oordeel van de Commissie ook zelf (in ieder geval) in één opzicht de school een mogelijkheid ontnomen adequaat met de problematiek om te gaan, namelijk door geen inzage te geven in de uitslag van de op hun initiatief bij *** afgenomen test. Mevrouw *** die in dit kader toch als relatieve buitenstaander de zaak op enig moment heeft opgepakt, heeft hier helaas geen verandering meer in te weeg kunnen brengen.

Gelet op het vorenstaande verklaart de Commissie het eerste onderdeel van de klacht ongegrond.

Ten aanzien van het tweede onderdeel van de klacht overweegt de Commissie dat zij op dit punt niet tot het oordeel kan komen dat de school *** een onveilig schoolklimaat heeft geboden door niets tegen het pesten van *** te ondernemen. De door de school ter zitting gememoreerde inzet om te komen tot het beëindigen van het pestgedrag heeft onweersproken tot effect gehad dat het pestgedrag jegens *** is opgehouden. De Commissie kan dan ook niet tot de conclusie komen dat de school het pestprotocol niet heeft gevolgd.

Ook dit onderdeel van de klacht verklaart de Commissie dan ook ongegrond.

IV. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

Verklaart de klacht op beide onderdelen ongegrond.

V. Advies aan het bevoegd gezag.

De Commissie adviseert het bevoegd gezag nog wel, ondanks het feit dat de klacht ongegrond is verklaard, er in het vervolg in een situatie als de onderhavige op toe te zien dat zij niet te lang doorsuddert alvorens concrete maatregelen te treffen.

Klachtennummer 02041

Advies aan

het bestuur van Stichting Protestants-Christelijk Onderwijs *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de heer ***, te *** (verder te noemen: klager).

I. Verloop van de klachtenprocedure

Bij brief van 5 augustus 2002 heeft klager een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) tegen mevrouw ***, leerkracht op het *** te Dordrecht (hierna: aangeklaagde), in verband met haar functioneren als mentrix van klas M3D.

Desgevraagd heeft de heer ***, directeur van bovengenoemde school, bij brief van 6 september 2002 gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Bij schrijven van 9 september 2002 heeft aangeklaagde eveneens gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Op 2 oktober 2002 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht, alwaar klager in persoon is verschenen. De school heeft zich doen vertegenwoordigen door de heer ***, voornoemd. Voorts is aangeklaagde verschenen. Partijen zijn in elkaars aanwezigheid gehoord.

II. Standpunt van klager

De klacht houdt verband met klagers zoon ***, gedurende het schooljaar 2001/2002 leerling van het *** te ***, klas M3D.

Klager heeft zijn ongenoegen geuit over onzorgvuldige gedragingen van aangeklaagde als mentrix van klas M3D. Klager heeft gesteld dat aangeklaagde het gewekte vertrouwen heeft geschonden door afspraken te maken en vervolgens deze afspraken niet na te komen. In dit verband heeft klager het volgende aangevoerd:

het cijfer Frans was niet gecorrigeerd ondanks vele verzoeken;
aangeklaagde zou alleen en uitsluitend met klager contact onderhouden: in de ogen van klager heeft aangeklaagde zich hier niet aan gehouden;
aangeklaagde heeft niet gereageerd op klagers schrijven van 24 april 2002.

Voorts heeft klager zich op het standpunt gesteld dat jegens hem onjuiste en onvolledige informatie over het huiswerkbegeleidingsinstituut *** is verstrekt.

Klager heeft ten slotte aangevoerd dat aangeklaagde ten onrechte geen enkele mededeling op school heeft gedaan van de uiterst droevige familieomstandigheden van ***, zodat hiermee geen rekening kon worden gehouden.

III. Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Commissie Primair en Voortgezet Onderwijs, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over (on)gegrondheid van de klacht; het nemen van maatregelen; overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

1. Met betrekking tot de onzorgvuldige gedragingen van aangeklaagde overweegt de Commissie als volgt.

De Commissie is van oordeel dat de administratieve afhandeling van de correctie van het cijfer Frans niet snel is gegaan, maar uiteindelijk wel is uitgevoerd. De Commissie ziet geen aanleiding hieraan verder consequenties te verbinden.

Voorts is er geen aanleiding te twifelen aan het standpunt van aangeklaagde, dat zij regelmatig contact heeft gezocht met klager, daar zij via enkele telefoongesprekken klager reeds had benaderd en hem verwachtte op de ouderavond, waar klager uiteindelijk zelf niet is verschenen.

Verder is niet aangetoond dat aangeklaagde het schrijven van klager van 24 april 2002 heeft ontvangen. In dit verband merkt de Commissie nog op dat toen de heer *** aangeklaagde op de hoogte stelde van bovengenoemde brief aangeklaagde klager direct heeft opgebeld.

Gelet op het vorenoverwogene is de Commissie van oordeel dat aangeklaagde zich niet onzorgvuldig heeft gedragen jegens klager, zodat de klacht in zoverre ongegrond dient te worden verklaard.

2. Met betrekking tot de onjuiste en onvolledige informatie over het *** overweegt de Commissie het volgende.

De Commissie stelt vast dat aangeklaagde aan *** een folder heeft meegegeven over het *** . Hieruit blijkt dat de school onverplicht een suggestie heeft gedaan voor een huiswerkbegeleidingsinstituut in de omgeving. De Commissie is niet gebleken dat aangeklaagde onjuiste of onvolledige informatie over het *** aan klager heeft gegeven. In dit verband heeft de Commissie kennis genomen van het feit dat, zoals klager zelf ter zitting heeft verklaard, niet is gebleken van een slecht functioneren van het *** .

Gelet op het vorenstaande dient de klacht in zoverre ongegrond te worden verklaard.

3. Ten aanzien van het bewust niet mededelen van de droevige familieomstandigheden door aangeklaagde wordt als volgt overwogen.

Partijen verschillen van mening over de vraag of klager aan aangeklaagde de droevige familieomstandigheden heeft medegedeeld. De Commissie is van oordeel dat niet is gebleken dat eenduidige communicatie omtrent deze ingrijpende gebeurtenis voor *** tussen klager en aangeklaagde heeft plaatsgehad. De Commissie stelt vast nu dergelijke eenduidige communicatie is uitgebleven, er kennelijk een misverstand is ontstaan. Ter zitting is naar voren gekomen dat aangeklaagde de verwijzing naar een jeugdtrauma van klager niet zo heeft begrepen, dat deze situatie ook op *** van toepassing was.

De stelling van aangeklaagde dat hij de ingrijpende familieomstandigheden voor *** tijdig op school heeft gemeld is niet voldoende hard gemaakt, nu op de zitting tevens is gebleken dat andere docenten op het *** hiervan ook niet op de hoogte waren.

In hetgeen overigens door klager is aangevoerd ziet de Commissie evenmin aanknopingspunten voor gegrondverklaring van de onderhavige klacht. Geconcludeerd wordt dan ook dat aangeklaagde niet tekort is geschoten in haar handelen jegens klager en zijn zoon *** .

IV. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht

- Verklaart de klacht ongegrond.

V. Advies aan het bevoegd gezag

Gelet op het voorgaande ziet de Commissie geen aanleiding advies uit te brengen aan het bevoegd gezag.

Klachtennummer 02044

Advies aan

het bestuur van de Vereniging voor Protestants-Christelijk Primair Onderwijs *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de heer R. *** en mevrouw I., ouders van E., te *** (verder te noemen: klagers).

I. Verloop van de klachtenprocedure

Klagers hebben bij brief van 14 maart 2002 een klacht ingediend bij het bevoegd gezag inzake de gang van zaken op de *** te *** (verder te noemen: de school) ten aanzien van E.

Het bevoegd gezag heeft hierin aanleiding gezien om de heer J. , coördinerend directeur, op te dragen een onderzoek in te stellen. Na diverse gespreksrondes heeft de heer *** namens het bevoegd gezag een aantal conclusies geformuleerd en deze ter kennis van klagers gebracht bij brief van 24 mei 2002.

Bij brief van 11 juli 2002 hebben klagers een tweede klacht ingediend bij het bevoegd gezag. Zij uiten daarin hun onvrede over het feit dat de gemaakte afspraken naar aanleiding van de bemiddeling van de heer J. niet of onvoldoende zijn nagekomen.

Het bevoegd gezag heeft hierin aanleiding gezien klagers te verwijzen naar de landelijke klachtencommissie.

Bij brief van 19 september 2002 hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) in verband met de afhandeling van hun klacht van 14 maart 2002.

Desgevraagd heeft de heer J. bij brief van 15 oktober 2002 gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Bij schrijven van 11 oktober 2002 heeft mevrouw E. , directeur van de school, eveneens gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Op 10 december 2002 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Rotterdam, alwaar mevrouw I. in persoon is verschenen. De school heeft zich doen vertegenwoordigen door mevrouw E., voornoemd. Voorts zijn de heer J. , voornoemd, en mevrouw A. namens het bevoegd gezag verschenen. Partijen zijn buiten elkaars aanwezigheid gehoord.

II. Standpunt van klagers en het bevoegd gezag

De klacht houdt verband met de begeleiding van klagers zoon E., gedurende het schooljaar 2001/2002 leerling in groep 4.

Klagers stellen zich op het standpunt dat de school niet (correct) heeft gereageerd op hun klacht van 14 maart 2002. Toezeggingen zijn wel gedaan, maar werden nooit nagekomen. Klagers voeren aan dat de school onvoldoende met hen heeft gecommuniceerd en laakbaar te kort is geschoten in de begeleiding van E.

Het bevoegd gezag heeft zich op het standpunt gesteld dat het de klacht naar behoren heeft afgehandeld. Helaas bleek al vanaf het begin dat er geen mogelijkheden waren om de klacht op schoolniveau af te handelen, daar klagers pertinent weigerden met de school te communiceren. Derhalve heeft de heer J. de klacht verder afgehandeld. In het eerder genoemde schrijven van 24 mei 2002 zijn de volgende conclusies opgenomen:

Het bestuur heeft geconcludeerd dat er geen sprake is van onjuist handelen van de school, waardoor een substantiële leerachterstand is ontstaan. Het bestuur baseert zijn oordeel op de uitspraken van de orthopedagoge van de onderwijsbegeleidingsdienst.

Het bestuur concludeert dat de school in de denkstappen die zij gemaakt hebben ten aanzien van welke wegen er openstonden voor E., de ouders van E. te weinig hebben betrokken. Het bestuur concludeert dat de school te weinig gecommuniceerd heeft met de ouders betreffende het advies van de PCL om de leerdruk van E. te verminderen. Het is de ouders niet helder geworden welke procedure er gevolgd wordt bij aanmelding van hun zoon bij de PCL. Daarom adviseert het bestuur de school met klem in voorkomende gevallen een duidelijk communicatieplan met de ouders op te stellen inclusief het doornemen van de procedure. De school zal in overleg met de orthopedagoge en de ***school een plan van aanpak opstellen betreffende de begeleiding van E. Deze begeleiding moet er voor zorgen dat de overgang naar de ***school goed verloopt.

Tevens is er voor de weken tot aan de zomervakantie een begeleidingsplan opgesteld. Ter zitting heeft mevrouw E. erkend dat er inderdaad van de uitvoering van dit plan niet veel terecht is gekomen, omdat de communicatie tussen klagers en haarzelf E. ernstig tekort schoot. De reden hiervan was dat klagers zoals ook blijkt uit de bevindingen van de heer J. reeds vanaf het vroege voorjaar van 2002 met haar niets meer te maken wilden hebben.

III. Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Commissie Primair en Voortgezet Onderwijs, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over (on)gegrondheid van de klacht; het nemen van maatregelen; overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Met betrekking tot de inhoud van de klacht overweegt de Commissie als volgt.

De Commissie is van oordeel dat het bevoegd gezag de klacht van klagers van 14 maart 2002 naar behoren heeft laten onderzoeken en dat de heer J. daarbij zorgvuldig te werk is gegaan. Het bevoegd gezag heeft de conclusies, zoals weergegeven in het schrijven van 24 mei 2002, voor zijn rekening genomen en daarmee toegegeven dat er op het gebied van de communicatie met klagers door de school fouten zijn gemaakt.

De Commissie heeft geen aanknopingspunten gevonden om te twijfelen aan de juistheid van de eerste conclusie, die luidt dat er op grond van de uitspraken van de orthopedagoge van de onderwijsbegeleidingsdienst geen aanleiding is te veronderstellen dat door onjuist handelen van de school bij E. een substantiële leerachterstand zou zijn ontstaan.

Dat er vervolgens bij de uitvoering van de gemaakte afspraken en bij de uitvoering van het begeleidingsplan wederom communicatieproblemen zijn ontstaan is naar het oordeel van de Commissie in overwegende mate aan klagers toe te rekenen. In dit verband merkt de Commissie op dat klagers de communicatie met de school zelf vanaf het begin van 2002 E. ernstig hebben bemoeilijkt zoals onder andere is gebleken tijdens de bespreking met de heer J. , op 5 april 2002 . Ook is het de school lange tijd niet duidelijk geweest voor welke instelling van speciaal onderwijs klagers hun zoon wilden aanmelden.

Gelet op het vorenoverwogene is de Commissie van oordeel dat de school niet laakbaar tekort is geschoten in de begeleiding van E. en zich zorgvuldig heeft gedragen jegens klagers, zodat de klacht ongegrond dient te worden verklaard.

IV. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht

- Verklaart de klacht ongegrond.

V. Advies aan het bevoegd gezag

Het is de Commissie gebleken dat de positie van mevrouw *** als zowel voorzitter van de PCL als directeur van de basisschool, een "twee-pettenfunctie" oplevert die voor de ouders van leerlingen grote onduidelijkheid schept. De Commissie adviseert dan ook te bezien hoe de ouders hier in algemene zin over kunnen worden geïnformeerd zodat in voorkomende gevallen ook de schijn van een mogelijke belangenverstrengeling kan worden vermeden.

Klachtennummer 02049

Advies aan

het bestuur van de Stichting Protestants Christelijk Basisonderwijs *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de mevrouw G.J. *** en de heer A. *** te *** (verder te noemen: klagers).

I. Verloop van de klachtenprocedure

Bij brief van 24 oktober 2002 hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) in verband met de, naar zij stellen, onterechte en overhaaste verwijzing van hun zoon *** van christelijke basisschool " *** " te *** naar het ZMOK-onderwijs.

Desgevraagd heeft de heer B.D. ***, directeur, namens het bevoegd gezag gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Op 24 januari 2003 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht, alwaar klaagster in persoon is verschenen. Het bevoegd gezag heeft zich doen vertegenwoordigen door de heer ***, voornoemd. Namens de school is tevens verschenen de heer B.H. ***, voormalig directeur. Voorts is verschenen de heer H. ***, vriend van klagers. Partijen zijn in elkaars aanwezigheid gehoord.

II. Standpunt van klagers

De klacht houdt verband met klagers zoon ***, gedurende het schooljaar 2001/2002 leerling van de christelijke basisschool " *** " te *** .

Klagers hebben aangevoerd dat hun zoon, naar aanleiding van een incident, onterecht en overhaast is doorverwezen naar het ZMOK-onderwijs. Klagers stellen in dit verband dat zij zijn overrompeld door deze beslissing van de school en dat niet eerder met hen hierover is gecommuniceerd. Klagers menen dat zij onvoldoende serieus zijn genomen door de school.

III. Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en Bve, zoals in stand gehouden door de Besturenraad PCO te Voorburg.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over (on)gegrondheid van de klacht; het nemen van maatregelen; overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Met betrekking tot de (on)gegrondheid van de onderhavige klacht overweegt de Commissie als volgt.

De Commissie stelt vast dat in het schooljaar 2001/2002 in groep 5 sprake was van een escalerende situatie, welke tot ingrijpen van de schoolleiding noopte. De Commissie overweegt in dit verband dat bedoelde noodzaak tijdens de hoorzitting voldoende naar voren is gekomen.

Daarnaast stelt de Commissie vast dat de toenmalige schoolleiding de problematiek dacht op te lossen door klagers te verzoeken een andere school voor hun zoon *** te zoeken. De Commissie stelt vast dat deze ingeslagen weg van de school onvoldoende gecommuniceerd is met de ouders. Vervolgens is ***, met tussenkomst van de PCL, verwezen naar het ZMOK-onderwijs. Dat, zoals klagers hebben gesteld, de PCL in dit verband een onzuivere rol zou hebben gespeeld, wordt op basis van de beschikbare gegevens niet voor aannemelijk gehouden.

Met betrekking tot de wijze waarop de schoolleiding hieromtrent met klagers heeft gecommuniceerd overlegt de Commissie als volgt.

De Commissie kan zich niet aan de indruk onttrekken dat klagers, nadat de schoolleiding een oplossingsrichting had gekozen, geheel onverwacht voor een voldongen feit zijn geplaatst. Voorts is de schoolleiding er kennelijk onvoldoende in geslaagd aan klagers duidelijk te maken dat er naar de opvatting van de directie geen (beter) alternatief voor handen was.

Daarnaast constateert de Commissie dat de communicatie met klagers in de hier aan de orde zijnde crisissituatie verschilde van de manier waarop de schoolleiding gewoon was met klagers om te gaan. Gegeven de tot dan toe goede en open verstandhouding tussen ouders en school, had het voor de hand gelegen wanneer ouders en school gezamenlijk waren toegegroeid naar een oplossing voor de problematische situatie waarin klagers' zoon een belangrijke rol speelde. Nu zulks niet is gebeurd kan de Commissie zich voorstellen dat klagers zich door de schoolleiding onvoldoende serieus genomen voelen.

Uit voorgaande overwegingen is de Commissie van oordeel dat de klacht, voor wat betreft het onderdeel communicatie, gegrond dient te worden verklaard.

IV. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht

- Verklaart de klacht voor wat betreft het onderdeel communicatie gegrond.

V. Advies aan het bevoegd gezag

De Commissie ziet in dit geval geen aanleiding een concreet advies uit te brengen aan het bevoegd gezag.

Klachtnummer: 02050

Advies aan:

Het bestuur van de *** (verder te noemen: het bevoegd gezag)

Inzake de klacht van de heer G.I.B. *** te *** , vader van *** *** (verder te noemen: klager).

1. Verloop van de klachtenprocedure

Bij brief van 17 oktober 2002 heeft de heer *** een klachtbrief gestuurd aan het College van Bestuur van *** te *** , inzake een klacht gericht tegen de directie van het *** te *** , alsmede tegen de heer M. *** , docent aan dezelfde school.

Vanwege het feit dat *** niet bevoegd is klachten van het VMBO in behandeling te nemen hebben zij de klacht op 24 oktober doorgestuurd aan de *** . Deze stichting heeft de brief vervolgens op 08 november 2003 aan de Landelijke Klachtencommissie primair onderwijs, voortgezet onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie), doen toekomen.

De heer M. *** heeft op 13 november 2002 gereageerd op de klacht. De heer A.***, directeur van het *** heeft op 18 november 2002 een schriftelijke reactie toegezonden aan de Commissie. Het bevoegd gezag heeft op 04 december 2002 gereageerd.

Op 04 februari 2003 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden in Utrecht. Klager en zijn zoon *** zijn in persoon verschenen. Namens de school is verschenen de heer A.***, directeur. Het bevoegd gezag heeft zich laten vertegenwoordigen door de heer A.***, voornoemd. Ook de heer M. *** was bij de hoorzitting aanwezig. Alle betrokkenen hebben een toelichting gegeven op hun standpunt en geantwoord op vragen van de Commissie.

2. Feiten

Kort weergegeven heeft het volgende plaatsgevonden. Het incident vond plaats op 03 oktober 2002. De heer M.*** heeft volgens klager *** geschopt.

Volgens de heer M.*** probeerde hij een einde te maken aan het voetballen in de klas van een groepje jongens, waaronder *** . Hij heeft daarbij getracht een plastic blokje onder de voet van *** vandaan te schoppen. Hierbij heeft hij *** s been geraakt. Vervolgens werd *** boos en zei dat de heer M.*** van hem af moest blijven. De heer M.*** heeft *** de klas uit gestuurd en hem naar leerlingzaken verwezen.

*** is niet naar leerlingzaken gegaan, maar rechtstreeks naar huis. Een uur later zijn *** s ouders op school verschenen. Zij zijn door de heer O.***, een docent, in de klas gelaten om met de heer *** te praten. De heer M.*** gaf te kennen, dat hij geen afspraak met klagers had en dat hij op het punt stond te gaan lunchen. Klager heeft de heer M.*** te kennen gegeven dat hij het schoppen van zijn zoon onacceptabel vindt en dat hij een probleem met hem zou krijgen indien het weer zou gebeuren.

Op 8 oktober heeft klager een gesprek gehad met de heer A.***. Volgens klager werd er volstrekt niet over het incident zelf gesproken, maar had de heer A.*** alleen aandacht voor het feit dat de heer M.*** zich door klager bedreigd voelde. Met de strekking van het verslag van dit gesprek dat op 10 oktober aan klager gezonden is, was klager het niet eens. Hij voelt zich niet serieus genomen in zijn klacht en had een excuus van de school en een terechtwijzing van aangeklaagde verwacht. Bovendien vindt hij dat zijn zoon in plaats van slachtoffer als dader neergezet wordt.

Hierna heeft klager een klacht ingediend zoals onder 1. aangegeven en heeft verder geen contact met de school gehad, omdat hij daar geen heil meer in zag.

3. De klacht

De klacht bestaat uit twee onderdelen:

1. Het eerste onderdeel betreft de wijze waarop de heer M.*** *** heeft behandeld. Klager vindt het onacceptabel dat *** door de heer M.*** geschopt is.
2. Het tweede onderdeel betreft de opstelling van de directie en het bevoegd gezag, meer in het bijzonder de wijze waarop de directie de klacht heeft afgehandeld. Klager heeft daarbij onder meer het oog op het feit, dat er niet gekeken werd naar het incident met de heer M.***, maar meer naar het feit, dat de heer M.*** zich bedreigd voelde. Klager betreurt het dat er niet in een vroeg stadium een simpel excuus voor het gebeurde is uitgesproken.

De Commissie zal de hiervoor genoemde klachtonderdelen behandelen, daaruit haar conclusies trekken en afronden met een advies aan het bevoegde gezag.

4. Bevoegdheid van de Commissie en ontvankelijkheid van de klacht

De Commissie stelt vast dat het bevoegd gezag de Modelklachtenregeling van de Besturenraad voor het Protestants Christelijk Onderwijs heeft overgenomen. Deze Klachtenregeling is op de behandeling van deze klacht van toepassing. Deze Klachtenregeling is gebaseerd op de zogeheten Kwaliteitswet (Wet van 18 juni 1998, Stb. 1998, 398).

Het bevoegd gezag heeft zich met toepassing van artikel 4 lid 2 van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Commissie Primair en Voortgezet Onderwijs, ingesteld door de Vereniging Besturenraad Protestants-Christelijk Onderwijs. De Commissie is derhalve bevoegd om van deze klacht kennis te nemen.

Op grond van artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling dient een klacht in beginsel binnen een jaar na de gedraging of beslissing, waarover wordt geklaagd, te worden ingediend. De klacht van klagers is tijdig ingediend en daarom ontvankelijk.

5. Overwegingen van de Commissie

Ad 1: het incident op 03 oktober 2002.

De verklaringen van de heer M.*** en *** komen niet overeen. De heer M.*** verklaart dat *** bij het groepje voetballende jongens hoorde en *** verklaart dat hij slechts een blokje wilde oprapen. De heer M.*** geeft aan dat hij een einde wilde maken aan een onrustige situatie in de klas. Hij heeft daarvoor inbreuk gemaakt op een groepsgebeuren en begrijpt dat *** zich vernederd voelde. Hij heeft echter met zijn actie wel succes gehad, want het spelletje was afgelopen.

De Commissie stelt vast dat de ware toedracht van het gebeurde niet valt te achterhalen, doch dat voldoende vaststaat dat de heer M.*** door fysiek contact met een leerling een door hem als ongewenst ervaren situatie in de klas heeft willen beëindigen.

De Commissie constateert dat de heer M.*** en klager een andere mening hebben over het antwoord op de vraag of het aanraken van kinderen door docenten al dan niet geoorloofd is. Klager meent dat fysiek contact tussen docent en leerling altijd ongeoorloofd is wanneer dit bedoeld is om het gedrag van de leerling te corrigeren, immers daar zijn andere instrumenten voor. De heer M.*** vindt dat aanrakingen niet altijd ongewenst zijn en dat lichamelijk contact kan passen binnen de pedagogische relatie. Hij reageert naar zijn eigen zeggen verschillend op verschillende leerlingen. De één vindt aanrakingen in de vorm van bijvoorbeeld stoeien geen probleem, maar andere leerlingen zijn daar niet van gediend. Daar houdt hij rekening mee.

De Commissie is van oordeel dat de heer M.*** in zijn afweging naar *** een misrekening gemaakt heeft. De Commissie merkt hierbij op dat de Commissie de overtuiging heeft, dat de heer M.*** niet de intentie heeft gehad *** pijn te doen. Echter de pedagogisch bedoelde aanraking, in de vorm van het blokje onder *** s voet vandaan schoppen, heeft *** als vernederend en onprettig ervaren.

In het algemeen is de norm dat je als leerkracht te ver bent gegaan in lichamelijk contact, op het moment dat een leerling het als onprettig ervaart. Een docent dient altijd zeer nauwkeurig de door een leerling aangegeven grenzen te respecteren en deze niet te overschrijden.

De Commissie constateert dat, gezien de reactie van ***, de heer M.*** een stap te ver is gegaan en hiervoor zijn verontschuldiging had moeten aanbieden. Dit is evenwel eerst na het indienen van de klacht gebeurd.

Dit onderdeel van de klacht acht de Commissie daarom gegrond.

Ad 2: de behandeling van de klacht door de directie en bevoegd gezag

Met betrekking tot de afhandeling van het incident merkt de Commissie op dat het zeker *** te verwijten valt dat hij zich niet tot de afdeling leerlingzaken heeft gewend, doch naar huis is vertrokken om vervolgens direct met zijn ouders op school te verschijnen. Hierdoor is er van de gangbare procedure niets terechtgekomen en is verdere escalatie in de hand gewerkt. Het feit dat *** zoals hij ter zitting heeft verklaard onvoldoende vertrouwen heeft in de persoon die hij bij leerlingzaken zou aantreffen, kan uiteraard niet als excuus worden aanvaard.

De directie heeft klager uitgenodigd voor een gesprek op 7 oktober 2002. Van dit gesprek is een verslag gemaakt waar klager zich niet mee heeft kunnen verenigen. Vervolgens heeft de directie klager op 23 oktober 2002 een brief doen toekomen, waarin staat dat zij het betreurt dat klager direct een klacht heeft ingediend bij de Klachtencommissie en het bevoegd gezag niet de kans heeft geboden om te reageren op het commentaar van klager in zijn brief van 17 oktober 2002.

De Commissie constateert dat directie en klager ieder met een ander doel aan het gesprek op 8 oktober 2002 deelnamen. Klager was het te doen om een enkel excuus voor het gebeurde. De directie had voornamelijk oog voor het feit dat de heer M.*** zich door klager bedreigd heeft gevoeld en wilde klager ervan doordringen dat hij niet de juiste procedure binnen de school heeft gevolgd. Hierdoor liep de communicatie van klager en directie volstrekt langs elkaar heen.

De heer M.*** is bij dit gesprek niet aanwezig geweest en een gelegenheid om de kwestie met de direct betrokkenen uit te praten is er dus niet geweest. Een dergelijk gesprek had naar het oordeel van de Commissie verdere escalatie kunnen voorkomen.

Hoewel de Commissie begrip heeft voor het standpunt van de directie dat de heer M.*** als docent de steun van het de directie toekomt, moet toch worden vastgesteld dat zoals hierboven is overwogen de heer M.*** ten opzichte van *** te ver was gegaan.

Voor zover de directie het gesprek heeft gebruikt om onder de aandacht te brengen dat klager niet rechtstreeks naar de docent had mogen gaan om hem over het incident aan te spreken, maar volgens de regels van de school een afspraak met de schoolleiding moeten maken, overweegt de Commissie als volgt.

De Commissie stelt vast dat klager door de heer O.*** de klas binnengelaten is en dat klager onweersproken heeft gesteld dat hij in het verleden ook altijd direct kon doorlopen. Aangezien ook overigens niet is gebleken dat klager op de hoogte kon zijn van de aangescherpte regels ter zake, kan klager niet verweten worden, dat hij de juiste procedure niet heeft gevolgd.

Derhalve acht de Commissie tevens dit klachtonderdeel gegrond.

6. Conclusie en advies

De Commissie verklaart de klacht gegrond.

De Commissie adviseert het bevoegd gezag om de procedureregels inzake de communicatie tussen school en ouders duidelijk bekend te maken en in de schoolgids op te nemen.

De Commissie adviseert tevens de discussie te bevorderen over de wenselijkheid van gedragsregels omtrent het fysieke contact tussen docenten en leerlingen.

Klachtennummer 02052

Advies aan

De Vereniging voor Protestants Christelijk basis- en speciaal onderwijs te *** (hierna ook te noemen: het bestuur of het bevoegd gezag)

Inzake

De klacht van de heer en mevrouw *** te *** (hierna te noemen: klagers).

I Verloop van de Klachtenprocedure

Bij brieven van 14 november 2002 en 1 januari 2003 hebben klagers zich tot de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie) gewend met het verzoek de klacht betreffende de handelwijze van J. *A*, leraar van *B* Haazen en het onveilige klimaat op het schoolplein "De ***" te behandelen.

De Commissie heeft het bevoegd gezag, de directie en aangeklaagde gevraagd te reageren op het gestelde in de klachtbrief,

Bij schrijven van 12 februari 2003 heeft J. *A* gereageerd op het gestelde in de klachtbrief. Voorts heeft E. van de Beek, directeur van het verenigingsbureau, op 17 januari 2003 gereageerd namens het bestuur. Tevens is een verslag van de vertrouwenspersoon overgelegd.

Op 3 maart 2003 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Rotterdam. Klagers zijn in persoon verschenen. Namens het bevoegd gezag is verschenen E. van de Beek. Voorts zijn verschenen aangeklaagde, *A* en *K*, adjunct-directeur van "De ***".

II Standpunt klagers

Uit hetgeen schriftelijk en op de hoorzitting door klagers naar voren is gebracht, leidt de Commissie de navolgende (deel)klachten af. Op 23 oktober 2002 heeft *A* dochter *B* geslagen, toen haar stoel omviel. Enkele weken voor dit incident heeft aangeklaagde *B* in de armklem genomen. Na het incident op 23 oktober 2002 heeft *B* veertien dagen buiten de klas gezeten. Een plaats in de andere klas was eerst na tussenkomst van de vertrouwenspersoon mogelijk. Verder heeft de school ten onrechte niets ondernomen jegens de leerkracht.

De klacht van klagers richt zich voorts op het onveilige schoolklimaat op het schoolplein. De school onderneemt naar de mening van klagers onvoldoende actie om het schoolklimaat te verbeteren.

III Standpunt van aangeklaagde, bestuur en directie

Aangeklaagde heeft in zijn brief van 12 februari 2002 en op de hoorzitting erkend dat hij -op het moment dat *B* de stoel door de klas gooide- zijn geduld verloor en niet adequaat heeft gehandeld. Aangeklaagde heeft op de hoorzitting erkend dat hij te ver is gegaan door *B* een pak voor de broek te geven.

Op de hoorzitting heeft de vertegenwoordiger van het bestuur aangegeven dat er naar aanleiding van het incident op 23 oktober 2002 een gesprek tussen een vertegenwoordiger van het bestuur en aangeklaagde heeft plaatsgevonden. Op dat moment is *A* medegedeeld dat het gedrag van hem niet door de beugel kon. De vertegenwoordiger van het bestuur heeft op de hoorzitting aangegeven dat aangeklaagde een lang dienstverband heeft bij de "De ***" en dat het de eerste keer is dat *A* bij een incident als het onderhavige is betrokken. Naar aanleiding van het incident met *B* heeft *A* een officiële schriftelijke waarschuwing gekregen, welke waarschuwing in zijn personeelsdossier is vastgelegd. Als er in de toekomst nog een incident plaatsvindt dan zullen er vervolgstappen jegens *A* worden genomen.

Voorts heeft de vertegenwoordiger van het bestuur aangegeven dat hij een gesprek in de derde week van januari 2003 heeft gehad met klaagster. In dit gesprek zijn de zorgen van mevrouw betreffende het onveilige schoolklimaat aan de orde geweest. Daarna heeft er nog een gesprek met mevrouw en de directeur van de school plaatsgevonden.

In het kader van de klacht betreffende het onveilige schoolklimaat heeft de adjunct-directeur op de hoorzitting het navolgende aangegeven. In de schoolgids is er een stukje omtrent wangedrag opgenomen. Indien leerlingen van de school schelden gaat het stappenplan in werking.

Voorts is bij brief van 7 januari 2003 en in het schoolinfobulletin van februari 2003 aan de ouders medegedeeld dat er is waargenomen dat een kleine groep kinderen voor onrust zorgt op het schoolplein. De school heeft ervoor gewaarschuwd dat kan worden besloten om kinderen die daarvoor aanleiding geven voor een periode van drie weken tijdens de grote pauze binnen te laten blijven.

Voorts heeft de schoolraad op 17 december 2002, naar aanleiding van een brief van klagers besloten dat er een vertegenwoordiger van de schoolraad naar de teamvergadering van 28 januari 2003 zal gaan.

IV Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998, de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedraging en beslissingen van het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Commissie Primair en Voortgezet Onderwijs, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over
(on) gegrondheid van de klacht
het nemen van maatregelen
overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten

Ten aanzien van de inhoud van de klacht, gericht tegen de handelwijze van aangeklaagde *A*, overweegt de Commissie als volgt.

Naar het oordeel van de Commissie is aangeklaagde met het toepassen van fysiek geweld ten aanzien van *B* naar aanleiding van het incident met de stoel over de grens gegaan. Aangeklaagde heeft dit in zijn schrijven van 12 februari 2003 en op de hoorzitting dat ook erkend. In zoverre acht de Commissie de klacht gericht tegen de handelwijze van *A* jegens hun dochter *B* dan ook gegrond.

De Commissie is verder van oordeel dat het bevoegd gezag op een adequate wijze heeft gereageerd door een gesprek met aangeklaagde aan te gaan en hem duidelijk te maken dat een dergelijke handelwijze niet toelaatbaar is. Het bevoegd gezag, zo is op de hoorzitting gebleken, heeft voorts aangeklaagde een officiële waarschuwing gegeven, welke is opgenomen in zijn personeelsdossier. De stelling van klagers dat de school niets heeft ondernomen en dat de leerkracht ten onrechte niet is gestraft, wordt dan ook niet door de Commissie gevolgd. In zoverre is de klacht dan ook ongegrond.

De Commissie hecht er voorts aan op te merken dat het een juiste keuze van het bestuur van de school is geweest om te adviseren in het onderhavige geval de vertrouwenspersoon in te schakelen teneinde te zoeken naar een weg om de relatie en het vertrouwen tussen de leerkracht en *B* te herstellen.

Ten aanzien van het oordeel van de klacht inzake het onveilige klimaat op het schoolplein overweegt de Commissie, dat de school de signalen van de ouders met betrekking tot het onveilige

schoolklimaat adequaat heeft opgepakt. Daartoe wordt gewezen op het, in de infobulletins van januari en februari, neergelegde beleid dat door de school is ingezet. In de infobulletins is aangegeven dat de kinderen die het onveilige klimaat op het schoolplein veroorzaken, voor een periode van drie weken in de grote pauze binnen moeten verblijven. Op de hoorzitting is aangegeven dat het beleid reeds in praktijk is gebracht. De Commissie is van oordeel dat de handelwijze van de school een stap in de goede richting is, teneinde het gesignaleerde probleem op te lossen. Naar het oordeel van de Commissie kan dan ook niet worden gezegd dat de school onvoldoende actie onderneemt op het door klagers gesignaleerde probleem. De deelklacht ten aanzien van het onveilige schoolklimaat op het schoolplein en het gebrek aan actie van de zijde van de school ter zake, acht de Commissie dan ook ongegrond.

V. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht

De Commissie:

- verklaart de (deel)klacht, voorzover die is gericht tegen J. *A* gegrond;
  - verklaart de (deel)klacht, voorzover die is gericht tegen het nalaten maatregelen jegens J. *A* te treffen, ongegrond;
- verklaart de (deel)klacht, voorzover die is g ericht tegen het niet ondernemen van actie naar aanleiding van het onveilige schoolklimaat ongerond.

VI. Advies

De Commissie ziet geen aanleiding een advies aan het bevoegd gezag uit te brengen

Klachtnummers: 02053 en 02054

Inzake: De heer en mevrouw *** / ***

Advies aan:

Het bestuur van de Protestants-Christelijke en Rooms Katholieke Scholengemeenschap *** , gevestigd te *** (verder te noemen: het bevoegd gezag).

Inzake de klacht van mevrouw Y *** en de heer G.*** , moeder respectievelijk verzorger van *G* , *M* en *Z* .

1. Verloop van de klachtenprocedure

Op 17 november 2002 hebben de heer en mevrouw *** , verder: "klagers", een klacht ingediend bij de klachtencommissie. De klacht is gericht tegen het *** college te *** .

Bij brief van 13 december 2002 heeft de heer *J* , rector, namens het bestuur op de klacht gereageerd.

Eveneens bij brief van 13 december 2002 heeft de heer *J* namens de directie en het middenmanagement een reactie gegeven op de klacht.

De klacht is mondeling behandeld op 20 maart 2003, tijdens een hoorzitting ten overstaan van de klachtencommissie. Daarbij waren klagers in persoon aanwezig, alsmede de heer *J* , de heer *K* (locatiedirecteur) en de heer *F* (coördinator). De aanwezigen hebben een toelichting gegeven op hun standpunt en geantwoord op vragen van de Commissie.

2. Bevoegdheid van de Commissie en ontvankelijkheid van de klacht

De Commissie stelt vast dat het bevoegd gezag een klachtenregeling heeft vastgesteld. Deze klachtenregeling is gebaseerd op de zogeheten Kwaliteitswet (Wet van 18 juni 1998 Stb. 1998, 398). Deze klachtenregeling is op de behandeling van de klacht van toepassing.

Het bevoegd gezag heeft zich aangesloten bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE.

Tijdens de hoorzitting heeft het bevoegd gezag ingestemd met behandeling van de klacht door de Commissie, zonder dat daaraan voorafgaand de interne klachtenprocedure (artikel 6 van de Algemene klachtenregeling) is gevolgd. Klagers hadden hierom verzocht. De Commissie is dus bevoegd om de klacht te behandelen.

De klacht is ontvankelijk met uitzondering van het klachtonderdeel dat betrekking heeft op *M* (zie hierna); derhalve zijn er voor het overige geen beletselen om de klacht in behandeling te nemen.

3. De klacht

De klacht bestaat uit twee onderdelen en kan als volgt worden samengevat.

Op 13 november 2002 heeft zich tijdens schooltijd een incident voorgedaan, waarbij *G* was betrokken. De schoolleiding heeft hier op overtrokken wijze op gereageerd, door *G* drie dagen te schorsen, terwijl volgens klagers met een minder zware maatregel had kunnen worden volstaan. Bovendien achten klagers het niet correct dat de straf is opgelegd voordat het onderzoek compleet was en voordat zij waren gehoord.

Er is door de opvolgende leraren van *M* en *Z* geen of onvoldoende aandacht geschonken aan het feit dat *M* en *Z* ADHD hebben, ondanks het feit dat klagers daarvoor bij herhaling aandacht hebben gevraagd en bovendien tips hebben gegeven hoe om te gaan met de gedragsproblemen van *M* en *Z*, die voortvloeien uit hun ADHD problematiek.

Overwegingen van de Commissie

Het incident van 13 november 2002 en de schorsing van *G*

De Commissie ziet zich gesteld voor de vraag of de heer *J*, handelend namens het bevoegd gezag, op 14 november 2002 in redelijkheid kon besluiten om *G* voor de duur van drie dagen te schorsen. Daarnaast is de vraag aan de orde of het schorsingsbesluit voldoende zorgvuldig is voorbereid.

Bij het beantwoorden van die vragen stelt de Commissie het volgende voorop.

Met het bevoegd gezag is de Commissie van oordeel dat zich op 13 november 2002 tijdens schooltijd een zeer ernstig feit heeft voorgedaan. Met name het (gedeeltelijk) uitkleden en het vastgebonden achterlaten van het slachtoffer acht de Commissie vernederend en kwetsend. De Commissie kan het dan ook billijken dat de schoolleiding volstrekt helder wilde maken dat dergelijk gedrag onaanvaardbaar is en op school niet wordt getolereerd.

Verder neemt de Commissie in aanmerking dat ook vanwege de school is erkend dat *G* zeker geen probleemkind is, integendeel. De Commissie heeft uit de stukken en de hoorzitting de indruk gekregen dat *G* over het algemeen een plezierige leerling is met veel vrienden en zonder ernstige (gedrags)problemen. Tijdens de hoorzitting bleek dat zich op school ook nooit eerder incidenten hadden voorgedaan met betrekking tot *G*. Het was dus de eerste keer.

De Commissie heeft de indruk gekregen dat het incident op 13 november 2002 is begonnen als een onschuldige stoei- en dolpartij. Daarbij was ook *G* als "slachtoffer" betrokken.

De heer *B* (leraar) die langs kwam vond de situatie op dat moment kennelijk ook niet ernstig. Opvallend detail in dit verband vindt de Commissie dat de heer *B* de desbetreffende leerlingen niet heeft weggestuurd uit de portiek, terwijl het bevoegd gezag tijdens de hoorzitting liet weten dat de leerlingen zich daar helemaal niet mogen ophouden. Een escalatie had dus voorkomen kunnen worden, indien de heer *B* correct had toegezien op de naleving van de schoolregels. Dit neemt echter de eigen verantwoordelijkheid van de leerlingen niet weg.

Bij het bepalen van een passende sanctie voor het gedrag, waarvan alle betrokkenen – ook klagers – vinden dat het onaanvaardbaar is, komt aan het bevoegd gezag een zekere beleidsvrijheid toe. Daarvan dient het bevoegd gezag zorgvuldig en goed gemotiveerd gebruik te maken.

Alles afwegende komt de Commissie – gelet op de ernst van het feit - tot het oordeel dat de gekozen sanctie (een schorsing van drie dagen) niet onredelijk is en blijft binnen de beleidsruimte die het bevoegd gezag heeft, al kan de Commissie zich zeer wel indenken dat in dit geval ook met een minder zware straf had kunnen worden volstaan.

De Commissie oordeelt daarnaast dat de voorbereiding van het sanctiebesluit niet onzorgvuldig is geweest. Gelet op de ontstane commotie en de emoties direct ná het incident acht de Commissie het niet onredelijk dat *G* – en de overige betrokkenen – op 13 november 2002 onmiddellijk naar huis zijn gestuurd. De school heeft daarna onmiddellijk telefonisch contact gezocht met de ouders, maar kon klagers eerst 's avonds bereiken. Er is toen onmiddellijk een afspraak gemaakt voor een gesprek met de ouders voor donderdagmiddag 14 november 2002. De school heeft op deze wijze naar het oordeel van de Commissie voldoende snel en voldoende zorgvuldig gehandeld. Dat klagers kennelijk niet eerder telefonisch bereikbaar waren en niet eerder beschikbaar waren voor een gesprek over het incident, kunnen zij niet aan de school tegenwerpen.

De Commissie verklaart dit klachtonderdeel ongegrond.

De aanpak van de gedragsproblemen van *M* en *Z*

De Commissie stelt allereerst vast dat *M* in 2001 met een diploma de school heeft verlaten. Krachtens de klachtenregeling kan in beginsel niet meer worden geklaagd over feiten die zich langer dan een jaar geleden hebben voorgedaan. Klagers hebben gedurende de schoolperiode van *M* kennelijk ook geen aanleiding gezien om een klacht in te dienen.

Om deze redenen verklaart de Commissie de klacht, voor zover betrekking hebbend op *M*, niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot *Z* is de vraag aan de orde of voldoende aandacht is besteed aan de gedragsproblemen van *Z*, alsmede of daarover voldoende is gecommuniceerd met klagers.

De Commissie constateert dat een patstelling is ontstaan. Klagers stellen dat *Z* ADHD heeft en verzoeken de school, blijkbaar ieder cursusjaar opnieuw, om daarmee rekening te houden. Daarbij geven klagers tips over hoe met de gedragsproblemen van *Z* om te gaan.

Deze handreikingen worden naar de mening van klagers niet of onvoldoende aangenomen door de school, mede omdat de school meent dat *Z* geen ADHD heeft, althans daaraan twijfelt.

Tijdens de hoorzitting is gebleken dat tussen klagers en de school verschil van inzicht bestaat over de vraag of klagers nu wel of niet aan de school hebben verzocht om contact op te nemen met de GGZ, waar *Z* in behandeling is. Klagers stellen dat zij de school daarom hebben verzocht. De school, bij monde van de heer *K* (locatiedirecteur) is dit onbekend.

Bij gebreke van andere (schriftelijke) verklaringen hierover kan de Commissie niet vaststellen of dit verzoek van klagers nu wel of niet is gedaan. Voor een oordeel over de klacht is dat overigens niet doorslaggevend. Uit de schriftelijke stukken en de hoorzitting is de Commissie gebleken dat aan de zijde van de school sprake is van een gebrek aan interne en externe communicatie over de gedragsproblemen van *Z*. De school stelt zich op het standpunt dat zij pas concrete maatregelen zal nemen, nadat klagers een testrapport zouden hebben overhandigd. Het nemen van maatregelen ten aanzien van leerlingen, waarvan is vastgesteld dat zij gedragsproblemen vertonen, mag naar het oordeel van de Commissie echter niet afhankelijk zijn van diagnostische gegevens die ouders/verzorgers moeten overhandigen. In de relatie met de ouders dient de school de professionele partij te zijn. Het ligt dan ook primair op de weg van de school om in geval van gedragsproblemen actie te ondernemen, bijvoorbeeld door het inschakelen van een orthopedagoog, de schoolpsycholoog of de preventie-unit, uiteraard in overleg met de ouders.

Daar komt bij dat de school noch in de schriftelijke stukken, noch tijdens de mondelinge behandeling aan de Commissie duidelijk heeft kunnen maken wat er nu concreet is gedaan met de gedragsproblemen van *Z*, nog los van de vraag hoe een en ander diagnostisch geduid moet worden.

Alles afwegend oordeelt de Commissie dat de school onvoldoende en vanuit een onjuist uitgangspunt met klagers heeft gecommuniceerd over de gedragsproblemen van *Z*, alsmede dat de school onvoldoende actie heeft ondernomen met betrekking tot deze gedragsproblemen. Tot slot heeft de Commissie de stellige indruk dat ook de communicatie hierover binnen de school niet vlekkeloos is verlopen. Klagers dienden immers keer op keer aandacht te vragen voor de situatie van *Z*.

De Commissie oordeelt dit klachtonderdeel dan ook gegrond.

5. Conclusie en advies

De Commissie verklaart het klachtonderdeel, voor zover betrekking hebbend op *G*, ongegrond. Het klachtonderdeel, voorzover betrekking hebbend op *M*, is niet-ontvankelijk. Het klachtonderdeel met betrekking tot *Z* is gegrond.

De Commissie adviseert het bevoegd gezag om actief te handelen, indien ouders gedragsproblemen van hun kinderen onder de aandacht van de school brengen. Hierop te ondernemen acties van de school mogen niet afhankelijk worden gesteld van de vraag of ouders daaromtrent diagnostische gegevens kunnen aanleveren. Indien ouders gedragsproblemen signaleren, terwijl ook door de school in de schoolsituatie gedragsproblemen worden herkend, dan dient de school in overleg met of door tussenkomst van de ouders deskundige hulp in te schakelen, teneinde vast te stellen wat de aard van de problematiek is, alsmede welke concrete maatregelen c.q. aanpassingen getroffen zouden kunnen worden.

Klachtnummer: 02055

Inzake: de heer *** en de heer ***/CSG ***

Advies aan:

Het bestuur van de Vereniging voor Christelijk Onderwijs "****" te ***, bevoegd gezag van de Christelijke Scholengemeenschap *** (verder te noemen: het bevoegd gezag).

Inzake de klacht van de heer ***, vader van *A* *** en de heer ***, vader van *B* *** .

1. Verloop van de klachtenprocedure

Op 12 november 2002 hebben de heren H.A. *** en J.J. ***, verder: "klagers", een klacht ingediend bij de klachtencommissie. De klacht is gericht tegen de Christelijke Scholengemeenschap te ***.

Bij brief van 19 december 2002 heeft de heer P.J.E. ***, voorzitter van de algemene directie, mede namens het bestuur van de Vereniging voor Christelijk Onderwijs "****" te ***, verder: "het bevoegd gezag", gereageerd op de klacht.

De klacht is behandeld tijdens een hoorzitting ten overstaan van de klachtencommissie op 6 februari 2003. Daarbij waren klagers in persoon aanwezig, almede de heer *** en de heer ***, locatiedirecteur. Alle aanwezigen zijn in elkaars aanwezigheid gehoord. Zij hebben een toelichting gegeven op hun standpunt en geantwoord op vragen van de Commissie.

2. Bevoegdheid van de Commissie en ontvankelijkheid van de klacht

De Commissie stelt vast dat het bevoegd gezag een klachtenregeling heeft vastgesteld ("klachtenregeling VCO "****"). Deze klachtenregeling is gebaseerd op de zogeheten Kwaliteitswet (wet van 18 juni 1998 Stb.1998, 398). Deze klachtenregeling is op de behandeling van de klacht van toepassing.

Het bevoegd gezag heeft zich op grond van artikel 4 lid 2 van de klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE. De Commissie is dus bevoegd om de klacht te behandelen.

De klacht is bovendien ontvankelijk, nu er geen beletselen zijn om de klacht in behandeling te nemen.

3. De klacht

Klagers klagen erover dat *C*, een medeleerling van *A* en *B*, de zonen van klagers, hen en andere medeleerlingen gedurende meer dan een jaar heeft gepest terwijl het bevoegd gezag niets zou doen met klachten daarover.

Verder klagen klagers erover dat na een fysiek incident in oktober 2002, waarbij *B* *C* heeft geslagen, *B* is overgeplaatst naar een andere klas. In de visie van klagers was *B* het slachtoffer en *C* de agressor, reden waarom het volgens klagers beter was om *C* over te plaatsen naar een andere klas.

Overwegingen van de Commissie

De Commissie ziet zich in de eerste plaats gesteld voor de vraag of de school en het bevoegd gezag naar aanleiding van de klachten van klagers in redelijkheid voldoende hebben gedaan aan het – ook door de school en het bevoegd gezag erkende - pestgedrag van *C*.

De Commissie beantwoordt die vraag in zijn algemeenheid bevestigend. De Commissie neemt daarbij in aanmerking dat tijdens de hoorzitting is gebleken dat op de bewuste school, de *** een zorgstructuur aanwezig is, waaruit in zijn algemeenheid blijkt dat de school veel aandacht besteedt aan het gedrag van de leerlingen. Zo werd *C* regelmatig besproken in het "breed zorgoverleg". Daarnaast werd *C* afzonderlijk begeleid in een VTV-traject (2 uur per dag), waarin werd getracht om *C* structuur en sociale vaardigheden bij te brengen. De andere leerlingen wisten dat *C* op deze wijze begeleid werd. Ook werden medeleerlingen, waaronder *A* , ingeschakeld bij het tegengaan van het pestgedrag van *C*. De heer *** heeft verklaard dat zijn zoon *A* , weliswaar in eigen tijd, het gedrag van *C* moest beschrijven. Dat had volgens de heer *** te maken met het feit dat *C* altijd alles ontkende, zodat de school over verklaringen van medeleerlingen moest beschikken om het pestgedrag adequaat te bestrijden.

Dit alles overziend brengt de Commissie tot het oordeel dat het bevoegd gezag in redelijkheid voldoende heeft gedaan om het pestgedrag van *C* te beëindigen. Dat dat niet tot het gewenste resultaat heeft geleid, valt te betreuren. Daaruit kan echter niet worden afgeleid dat het bevoegd gezag zich onvoldoende heeft ingespannen.

Wel heeft de Commissie uit de stukken en met name tijdens de hoorzitting de stellige indruk gekregen dat over de aanpak van het pestgedrag niet voldoende werd gecommuniceerd met klagers. Het bleef klagers onduidelijk wat er met hun klachten gebeurde. Datzelfde geldt voor de schriftelijke verklaringen die *A* – en mogelijk ook andere leerlingen – in hun eigen tijd over *C* schreven. Noch aan *A* , noch aan zijn vader werd meegedeeld wat er met die verklaringen nu eigenlijk gebeurde. Dat is ook de Commissie niet duidelijk geworden. Juist omdat de heren *** en *** het pestgedrag van *C* regelmatig aan de orde stelden en omdat *A* bij de bestrijding ervan werd ingeschakeld, had het in de rede gelegen dat de school daarover met *A* en klagers duidelijk en regelmatig had gecommuniceerd. De Commissie meent dat de school hierin is tekort geschoten.

Vervolgens is de vraag aan de orde of het bevoegd gezag, in persoon van de heer *** , naar aanleiding van het fysieke incident op 2 oktober 2002 in redelijkheid mocht besluiten om *B* naar een andere klas over te plaatsen, terwijl *C* in zijn eigen klas bleef.

De Commissie acht dit besluit niet onredelijk. De heer *** en de heer *** hebben, met name tijdens de hoorzitting, duidelijk gemaakt dat de school als beleid hanteert dat degene die geweld gebruikt "de klos is". Deze ongeschreven regel is bij de leerlingen bekend. Daaraan wordt tijdens de lessen aandacht besteed. De school wil de leerlingen bijbrengen dat zij met eventuele klachten, bijvoorbeeld over pesten, altijd terecht kunnen bij één van de mentoren of zorgcoördinatoren van de school, maar dat er onder geen beding fysiek geweld mag worden gebruikt. De Commissie acht deze ongeschreven regel duidelijk en niet onredelijk.

De Commissie deelt de mening van klagers dat onder omstandigheden psychisch geweld minstens zo kwetsend kan zijn als fysiek geweld. Dat neemt echter niet weg dat het bevoegd gezag in redelijkheid de grens mocht trekken bij fysiek geweld en in dit geval, nu die grens door *B* werd overschreden, mocht besluiten om *B* over te plaatsen naar een andere klas.

De Commissie is wel van oordeel dat het beter zou zijn geweest, indien de heer *** , voorafgaand aan het besluit, niet alleen met *C* en zijn ouders zou hebben gesproken, maar ook met *B* en zijn ouders. Het is de Commissie niet duidelijk geworden waarom de heer *** voorafgaand aan het overplaatsingsbesluit wel heeft gesproken met *C* en zijn ouders, onder meer over een alternatieve oplossing zoals een vrijwillige overplaatsing, maar in het geheel niet met *B* en zijn ouders, laat staan over alternatieve oplossingen.

Een gedwongen overplaatsing naar een andere klas is voor een leerling een zeer zware maatregel. Het is daarom belangrijk om de desbetreffende leerling voorafgaand aan het definitieve overplaatsingsbesluit over dat voornemen te informeren, zodat de leerling en/of zijn ouders daarover hun zienswijzen kunnen geven. Bovendien wordt daardoor mogelijk zo'n zware maatregel iets gemakkelijker geaccepteerd, dan wanneer het besluit rauwelijks wordt genomen.

5. Conclusie en advies

De Commissie verklaart de beide onderdelen van de klacht ongegrond, maar geeft tegelijkertijd de volgende adviezen.

Het verdient aanbeveling om ouders en leerlingen die klagen over pestgedrag van een medeleerling, adequaat en regelmatig te informeren over wat er met hun klachten en signalen wordt gedaan. Dat geldt temeer indien medeleerlingen worden ingeschakeld bij het bestrijden van het pestgedrag.

Verder adviseert de Commissie de school om haast te maken met het opstellen van een pestprotocol. Tijdens de hoorzitting liet de heer *** weten dat de school daarmee al bezig is. Het komt de Commissie wenselijk voor dat dit met de nodige voortvarendheid wordt aangepakt.

Voorts adviseert de Commissie aan het bevoegd gezag om, voorafgaand aan het nemen van besluiten die door leerlingen en hun ouders als belastend en kwetsend worden ervaren, daarover met de desbetreffende leerlingen en hun ouders overleg te plegen. Daarbij kan aan de orde komen of, op basis van vrijwilligheid, met minder zware maatregelen kan worden volstaan.

Tot slot adviseert de Commissie het bevoegd gezag om zich te beraden of *B*, indien hij dat wil, weer teruggeplaatst kan worden in zijn oude klas zodra er duidelijke aanwijzingen zijn dat *C* niet meer in die klas terugkomt.